

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

8 NOVEMBER 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Gecns. Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	
K. Poma. Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Gemeenschapsminister van cultuur	2
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	12
Mevrouw R. Steyaert. Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	14
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	15
R. De Wulf. Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	25
J. Lenssens. Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	28
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	49
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	49
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	50
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	51
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	56

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 46
(zitting 1982-1983)
van 11 mei 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER**

Vlaamse Gemeenschap — Gebruik van dienstwagens

In het raam van de bezuinigingen kan de vraag gesteld worden naar de zin van het gebruik van dienstwagens door de administratie ter beschikking gesteld van haar agenten.

Mag ik in dit verband de gachte Voorzitter het volgende vragen.

1. Hoeveel wagens worden in zijn departement ter beschikking gesteld aan de ambtenaren van de onderscheiden niveaus (indeling per niveau)
2. Over welke wagens gaat het hier type (v.lindcrinhoud. soort brandstof)?
3. Hoeveel wagens worden ter beschikking gesteld met chauffeur?
4. Welke zijn de kosten van dit wagenpark in absolute cijfers en procentueel t.a.v. de totale werkingskosten van de administratie van het departement.
5. Kan de gachte Voorzitter mij dezelfde gegevens verschaffen voor de parastatale instellingen die onder zijn bevoegdheid ressorteren ?

Antwoord

1. Het aantal wagens waarover de administratie beschikt bedraagt 54.
2. Het betreft volgende wagens:

Merk	Type	Cylinderinhoud	Brandstof
2 V.W.	SANTANA	1588 cm ³	benzine
1 Opel	KADETT	1200 cm ³	benzine
1 Renault	R 5	800 cm ³	benzine
2 Ford	GRANADA	1699 cm ³	benzine
2 V.W.	POLO	895 cm ³	benzine
2 V.W.	GOLF D	1600 cm ³	diesel
1 V.W.	MINIBUS	2383 cm ³	benzine
1 Citroën	CX 2003	1985 cm ³	benzine
1 B.M.W.	520	1998 cm ³	benzine
1 Lada	BREAK	1200 cm ³	benzine
1 Citroën	HY lichte vrachtwagen	2500 cm ³	benzine
1 Peugeot	504 BREAK	1998 cm ³	benzine
1 Mercedes	lichte vrachtwagen 306 D	3000 cm ³	diesel
1 Mercedes	vrachtwagen 3 t	3500 cm ³	diesel
1 Bedford	vrachtwagen 4 t	5000 cm ³	diesel
1 Opel	RECORD	1900 cm ³	benzine
1 Ford	TAUNUS	1300 cm ³	benzine

6 Renault	R4	845 cm ³	benzine
1 Citroën	CAMIONETTE	2500 cm ³	benzine
1 Citroën	GS	1220 cm ³	benzine
1 Simca	1307	1300 cm ³	benzine
1 Peugeot	404	1680 cm ³	benzine
1 Toyota	CARINA	1598 cm ³	benzine
2 Mercedes	lichte vrachtwagen	3782 cm ³	diesel
1 Mercedes	lichte vrachtwagen D 813	5675 cm ³	diesel
1 Ford	TRANSIT	2358 cm ³	diesel
1 Renault	BREAK	845 cm ³	benzine
2 Range Rover	Terreinwagen	3528 cm ³	benzine
1 V.W.	Personenwagen	1285 cm ³	benzine
1 Ford	TRANSIT	2383 cm ³	benzine
3 Ford	TRANSIT	1699 cm ³	benzine
1 Ford	TRANSIT	1993 cm ³	benzine
2 Talbot	lichte vrachtwagen	1118 cm ³	benzine
1 Peugeot	J 7	1618 cm ³	benzine
4 Peugeot	J 7	1976 cm ³	diesel
1 Peugeot	Autobus	2500 cm ³	diesel
1 V.W.	Camionette	2383 cm ³	diesel

3. Het aantal bedraagt 2.
4. De kosten van dit wagenpark voor 1982 bedragen 4.8 15.572 F of 0.012 % van de totale werkingskosten.
5. Wat betreft de parastatale instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap kunnen volgende inlichtingen worden medegedeeld:

— Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking :

1. 5 voertuigen.

3. Ford	GRANADA	2600 cm ³	benzine
Ford	TAUNUS	1600 cm ³	benzine
Audi	80 cl	1600 cm ³	benzine
Mercedes	360 vrachtwagen	3600 cm ³	gasolie
Dal	TURBO	5001 cm ³	gasolie

3. Geen.

4. Over een periode van 10 maanden bedragen de kosten 1.1 16.58 F of 0.29% van de totale begroting (periode juli 82-april 83).

— Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest :

1. 6 voertuigen.

2. Ford	GRANADA	2111 cm ³	gasolie
4 Horizon	TALBOT	1905 cm ³	gasolie
Landrover	109 MT	2286 cm ³	gasolie

3. Eén.

4. De kosten voor de Ford Granada voor 1982 bedragen 430.954 F (aankoop inbegrepen) of 0,33 % van de totale werkingskosten. De andere wagens werden pas onlangs in gebruik genomen, zodat geen gegevens over de kosten beschikbaar zijn.

— Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij :

Deze instelling heeft momenteel nog geen dienstwagens in gebruik.

— Belgische Radio en Televisie:

1. 17 dienstwagens.

2. B.M.W.	732	3200 cm ³	benzine
B.M.W.	520	2000 cm ³	benzine
B.M.W.	528	2800 cm ³	benzine
B.M.W.	302	2194 cm ³	benzine
B.M.W.	525	2500 cm ³	benzine

Citroën	D Special	2000cm ³	benzine
Ford	FIESTA	1100 cm ³	benzine
Opel (2 x)	REKORD 19	1900 cm ³	benzine
Opel	KADETT	1200 cm ³	benzine
Opel (3 x)	RECORD 20	2000cm ³	benzine
Opel (3 x)	RECORD 3, 3 D	2300 cm ³	gasolie
Peugeot	504 F	2000cm ³	benzine

3. Drie.

4. De kosten voor dit wagenpark bedroegen in 1982: 2.442.960 F (inclusief afschrijving) of 0,049% van de totale werkingskosten van deze instelling.

Vraag nr. 94

(zitting 1982-1983)

van 6 oktober 1983

van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Onwettig afvoeren van grond en storten

Mijn parlementaire vraag nr. 86 van 2 september 1983 werd niet volledig beantwoord. Op de vragen 3 en 4 bleef het antwoord achterwege.

Kan mij hierop nog geen antwoord gegeven worden?

Voor de goede orde stel ik de vragen opnieuw.

1. Kan mij gezegd worden of voor de afgevoerde gronden geldsommen werden betaald? Zo ja, hoeveel, aan wie en welke bestemming kregen deze gelden?
2. Zal de heraanvoer van de weggevoerde gronden geëist worden?
Ik voeg hieraan nog een aanvullende vraag toe: In ontkennend geval, waarom niet?

Antwoord

Door de dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie werd geen afvoer van teelaarde vastgesteld sinds het operationeel worden van het toezicht van deze dienst op 1 juli 1983; er kan dan ook geen wederaanvoer geëist worden.

De inlichtingen die het geacht lid wenst te verkrijgen over de toestand van de groeve vóór 1 juli 1983, dienen gevraagd te worden aan de heer Minister van Economische Zaken daar de administratie van het Mijnwezen tot die datum toezicht uitoefende.

K. POMA

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 259

(zitting 1982-1983)

van 2 augustus 1983

van de heer D. VERVAET

Monumentenzorg — Projectprijs toegekend aan Sint-Pieters-Leeuw

Het Wilderkasteel aan de hoek van de Wilderkasteellaan en de Pater Damiaanlaan te Sint-Pieters-Leeuw

ligt ongeveer met de grond gelijk. Deze gemeente was in 1976 nochtans laureaat in de wedstrijd uitgeschreven ter gelegenheid van het Monumentenjaar, alhoewel slechts twee monumenten op haar grondgebied (vóór de fusies) zouden geklasseerd zijn, met name de Sint-Pieterskerk (Rink) en het Wilderkasteel (Zuun).

Ik stel niet dat de prijstoekenning aan Sint-Pieters-Leeuw door de toenmalige Minister van Nederlandse Cultuur van twijfelachtige kwaliteit is, wel dat dit Ministerie toen zonder meer twijfelmoedig heeft gehandeld.

Graag antwoord op de volgende vragen.

1. Welke argumenten werden weerhouden om de gemeente Sint-Pieters-Leeuw in 1976 te lauweren?
2. Welke projectprijs voor monumentenzorg werd deze gemeente toegekend: een, drie of tien miljoen frank?
3. Werd deze toegekende prijs reeds uitbetaald? Zo ja, wanneer?
4. Wanneer werd derhalve het restauratiedossier ingediend?
5. Hoe bestaat het dat dit gebouw vandaag — zeven jaar na het monumentenjaar — ongeveer met de grond gelijk ligt?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid. punt per punt, het volgende meedelen:

1. De gemeente Sint-Pieters-Leeuw werd gelauwerd voor een inspanning tot behoud van de architectonische landelijke authenticiteit in een gemeente met grote bevolkingsinwijking en bouwdruk.
2. De prijs bedroeg 1 miljoen.
3. De prijs werd nog niet uitbetaald.
4. Het definitief dossier werd ingediend op 5.9.1978 door het provinciaal gouvernement.
5. Thans wordt geopteerd voor de consideratie van de ruïne. Een dossier daaromtrent is in voorbereiding.

Vraag nr. 263

(zitting 1982-1983)

van 4 augustus 1983

van de heer J. VALKENIERS

Bestuur voor Volksontwikkeling — Reglement op de Culturele Manifestatie

In de inleiding tot het Reglement op de Culturele Manifestatie van het Bestuur voor Volksontwikkeling, uitgave 1980, stond in punt 3 vermeld dat „vooral de aandacht gaat naar deze streken... die op cultureel gebied minder kans hebben gekregen”.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister of dit reglement nog steeds in voege is?

In dit geval zou ik willen vernemen:

1. welke streken als probleemstreken worden beschouwd;
2. welke financiële hulp elk van deze streken in de jaren 80, 81 en 82 hebben ontvangen?.

In het bovenvernoemd reglement wordt onder punt 10 melding gemaakt van een bijdrage van het bestuur „ voorzover de kredieten het toelaten”.

Waren er voldoende kredieten?

Welk was het aantal aanvragen:

1. uitgaande van een enkele vereniging;
2. uitgaande van 2, 3 of 4 verenigingen;
3. uitgaande van 5 verenigingen of meer?

Welk was het totale bedrag dat aan elke van die drie groepen werd toegekend, zo mogelijk verdeeld voor

- a) cultuurspreidende activiteiten;
- b) vormende activiteiten»

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende antwoorden te verstrekken :

Het reglement op de culturele manifestaties van de Dienst voor Volksontwikkeling is fundamenteel nog steeds hetzelfde, alleen zijn er sinds 1.1.1980 (datum waarop het in voege trad) enkele wijzigingen in aangebracht door voor een aantal van de bijzondere categorieën van gebruikers ervan een afzonderlijke reglementering op te stellen.

Als redenen daarvoor gelden dat dit een organisatorische vereenvoudiging binnen de Dienst mogelijk maakt en vooral ook dat zodoende deze bijzondere reglementspunten geüniformiseerd konden worden, wat verhelderend zal zijn voor de verschillende bijzondere gebruiksgroepen. De brochures met de reglementen en de lijsten van de gezelschappen en programma's zijn gratis op de Dienst voor Volksontwikkeling te bekomen.

Een degelijk onderzoek naar kansarme streken werd tot nogtoe niet systematisch doorgevoerd omdat de Dienst niet over voldoende objectieve gegevens uit het veld beschikt. Hij kon tot op heden enkel be-

schikken over de eigen gegevens inzake manifestaties waaraan hij zijn medewerking verleend.

Nochtans werd in 1983 een eerste experiment naar kansarmen toe opgezet gebaseerd op (zij het fragmentaire), toch wel duidelijke gegevens. Bij wijze van proef werd met de medewerking en ondersteuning van de Dienst een project gevraagd in de kansarme Antwerpse buurten (— stedelijke buurten —) waar de plaatselijke organisatie in handen is van de Buurtwerken; en een tweede project werd gelanceerd in Zuid-Limburg (— plattelandsregio's —).

De evaluatie van deze proeven zal ons leren of en hoe kan verder gewerkt worden aan deze belangrijke doelstelling van het reglement inzake culturele manifestaties.

De financiële impact van deze aanpak kan vooraf niet gepreciseerd worden gezien deze projecten gebaseerd zijn op het principe van lokale participatie en risico-dekking vanuit de Dienst.

Het zijn evenwel nog maar kleinschalige projecten.

Wat de beschikbare kredieten betreft kan ik het geachte lid meedelen dat, sinds het reglement in 1980 werd ingevoerd, de kredieten steeds hebben volstaan om de reglementaire aanvragen gunstig te beantwoorden.

Het is echter onmogelijk alle deelvragen daaromtrent van het geachte lid te beantwoorden gezien de gegevens inzake de manifestaties niet op deze manier statistisch bijgehouden worden door de Dienst.

De cijfertabellen hierbij zullen evenwel toch een overzicht kunnen geven van het aantal toegestaan manifestaties en de financiële bijdragen van de Dienst voor de jaren 1980, 81 en 82: verdeeld over de verschillende genres van manifestaties.

Ik wil er tenslotte het geachte lid op wijzen dat deze gegevens enkel betrekking hebben op het algemeen aanbod van de Dienst en niet op het aanvullend aanbod voor de bijzondere gebruikscategorieën.

Uitgaven voor de toegestane manifestaties

	1980	1981	1982
A. Cultuurspreidende programma's			
— Instrumentale muziek	1.997.225	1.416.249	1.227.261
— Vocale muziek	730.098	454.251	341.190
— Instrum. - voc. - muziek	66.311	215.185	256.758
— Ballet	409.322	382.345	184.000
— Dans	86.066	153.070	148.676
— Mime	79.180	75.595	127.865
— Totaalspektakel	892.338	954.430	568.190
— Literatuur - poëzie prog.	317.534	270.660	178.906
— Kleinkunst	1.429.723	828.333	524.938
— Poppentheater	47.648	102.961	21.545
— Circusen	363.250	1.228.000	250.000
— Diavoordrachten	6.750	8.790	21.935
— Exploratiefilm	653.072	488.148	258.800
— Niet-commerciële film	44.273	17.615	20.140
— Toneel	45.148.862	3.471.155	3.331.060
— Tentoonstellingen	—	—	15.600
subtotaal	11.637.652	10.066.787	7.476.864

Uitgaven voor de toegestane manifestaties

	1980	1981	1982
B. Vormende programma's			
— niet-commerciële film	130.324	83.075	52.187
— Diavoordrachten	1.277.860	529.470	340.233
— Tentoonstellingen	32.000	64.000	0
— Muziek	—	14.400	38.950
— Animatie	—	—	0
subtotaal	1.440.788	690.954	43 1.370
Algemeen totaal	13.078.440	10.757.741	7.908.234

Aantal toegestane manifestaties

	1980	1981	1982
A. Cultuurspreidende programma's			
— Instrumentale muziek	146	120	110
— Vocale muziek	59	62	45
— Instrum. - voc. - muziek	16	22	30
— Ballet	15	12	—
— Dans	10	18	18
— Mime	12	8	16
— Totaalspektakel	53	66	42
— Literatuur - poëzie prog.	62	45	34
— Kleinkunst	129	85	54
— Poppentheater	3	8	3
— Circussen	29	31	17
— Diavoordrachten	3	—	27
— Exploratiefilm	156	95	47
— Niet-commerciële film	—	9	10
— Toneel	431	305	310
— Tentoonstellingen	—	—	3
subtotaal	1.126	892	773
B. Vormende programma's			
— niet-commerciële film	21	17	17
— Diavoordrachten	0	0	0
— Toneel	81	36	24
— Tentoonstellingen	2	4	0
— Muziek	—	1	3
— Animatie	—	0	0
subtotaal	104	58	44
Algemeen totaal	1.230	950	817

Vraag nr. 266
(zitting 1982-1983)
van 5 augustus 1983
van de heer J. GABRIELS

Limburgse gemeenten — Toestand archieven

Een BTK-ploeg heeft als onderdeel van een door de provincie Limburg opgezet project „Industrieel Erfgoed” de toestand van de archieven in de Limburgse gemeenten onderzocht. Ofwel worden de nog resterende archieven op het stort gereden, ofwel liggen ze op zolder ergens te lande.

De BTK-ploeg heeft de situatie als dramatisch omschreven. Ter zake dringen zich verschillende maatregelen op.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Heeft de Minister kennis genomen van de besluiten uit het rapport in het kader van het project „Industrieel Erfgoed”?
2. Welke maatregelen werden sinds de fusie uitgevaardigd in verband met het bewaren van de gemeentelijke archieven?
3. Acht de Minister het niet noodzakelijk:

- a. de archiefwetgeving aan te passen?
- b. aan de gemeentebesturen de verplichting op te leggen via BTK-project of andere wijze een volledige inventarisatie op te maken van de aanwezige archieven?
- c. aan de gemeentebesturen de verplichting op te leggen al de bestaande archieven te centraliseren, vervolgens te bewaren en vervolgens op degelijke wijze te ordenen dat het volledig bewaard blijft.

Antwoord

Het beheer van het archief, van de titels en van de registers van de burgerlijke stand, van de charters en andere oude bescheiden van de gemeente wordt door de gemeentewet behandeld en meer bepaald door artikel 100 van de genoemde wet daterend van 30 maart 1836.

De archiefwet van 24 juni 1955 (BS 12.8.1955) heeft de fundamentele wil van de overheid verwoord om concrete richtlijnen uit te schrijven, zij het in hoofdzaak voor bescheiden meer dan honderd jaar oud.

Aan alle gemeenten werden ten tijde van de voorbereiding van de fusie-operaties strikte richtlijnen verstrekt om het continue beheer van het archief te garanderen. Indien in sommige gemeenten deze richtlijnen niet of amper werden of worden toegepast, dient de voorgedij-overheid de passende maatregel te treffen.

De Vlaamse Escutivc. bezorgd om dit kostbaar administratief archief der gemeenten, heeft het, bij deliberatie van 14 september jl., uitdrukkelijk als cultureel patrimonium beschouwd en het toegevoegd aan de bevoegdheden van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

De gemeenschapsminister van cultuur onderzoekt momenteel hoe de bestaande reglementering, die rekening houdt met de bewaring van het patrimonium en met de band tussen het archief en de lokale bevolking, aangepast kan worden aan een geëvolueerde staatsstructuur en aan de modernste eisen van het archiefbeheer.

Vraag nr. 285
(zitting 1982-1983)
van 9 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Zwembaden — Ontsmetting

In de uitbatingsnormen voor zwembaden lees ik onder de rubriek „Technische voorzieningen” dat ieder waterzuiveringsprocédé en ieder desinfectieprocédé van het zwemwater moet onderworpen worden aan de voorafgaande goedkeuring van de gezondheidsinspecteur. Verder wordt onderstreept dat het zwemwater moet voldoen aan de volgende scheikundige en bacteriologische normen :

- Scheikundige normen: pH 7,0-8,0
actief vrij chloor 0,2-0,5 mg/l (0,2-0,5 PPM);
- Bacteriologische normen :
- maximum 500 gewone kiemen per m/l

- maximum 20 coliforme bacteriën/100 ml
- afwezigheid van Escherichia coli en pathogene kiemen/ 100 ml

De Franse ingenieur-waterkundige, professor Louis Claude Vincent, zegt dat chemisch behandeld water niet zuiver is maar gevaarlijk bezoedeld.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Chloor bezit weliswaar desinfecterende eigenschappen maar daarentegen is dit middel niet zonder gevaar voor de gezondheid van mens en dier. Waarom wordt geen beroep gedaan op „ozon” dat volgens deskundigen een volledig helder kleur-, reuk- en smaakloos, hygiënisch steriel en algenvrij water geeft, zonder enige nadelige neveneffecten, wat met chloor wel het geval is.
2. Zijn er in België zwembaden waarvan het water met ozon in plaats van chloor worden behandeld?
3. Minstens eenmaal per maand worden fysische, chemische en bacteriologische ontleding van het zwemwater uitgevoerd in een adequaat laboratorium. Wat waren de resultaten van dergelijke onderzoeken tijdens het voorbije jaar (1982)?
4. Personen die aangetast of verdacht zijn van besmettelijke ziekten, moeten de toegang tot het zwembad geweigerd worden. Hoe gebeurt zulks in de praktijk?
5. Worden er ooit in met chloor bewerkte zwembaden ongevallen vastgesteld die toe te schrijven waren aan chloortocpassingen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid gesteld.

Antwoord

Alhoewel ik de bezorgdheid deel van mijn geachte collega nopens het onder rubriek vermeldde onderwerp, moet ik u tot mijn spijt mededelen dat mijn departement noch de bevoegdheid heeft, noch de nodige onderzoeksresultaten bezit om op de gestelde vragen te kunnen antwoorden.

Betrokken materie valt volledig onder de bevoegdheid van de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, aan wie deze vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 290
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer J. CAUDRON

Decreet feestdag Nederlandse Cultuurgemeenschap — Kennisname BRT-personeel

Enkele jaren terug heeft de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap het decreet betreffende de feestdag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap aangenomen.

Het decreet werd door Z.M. de Koning bekrachtigd en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Graag vernam ik van de geachte Minister of sindsdien op een andere wijze de aandacht van het personeel van de BRT op dit decreet werd gevestigd, b.v. door middel van een circulaire?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem mededelen dat m.i. de aandacht van het BRT-personeel voldoende is gevestigd op het decreet betreffende de feestdag van de Nederlandstalige cultuurgemeenschap.

Het beste bewijs is dat op 11 juli zich niemand aanmeldt die op de BRT niet strikt nodig is voor de uitzendingen.

Vraag nr. 291
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer J. CAUDRON

Radiomagazine Actueel — Uitzending op 11 juli 1983

Mag ik van de geachte Minister vernemen waarom er op maandag 11 juli 1983 wel, en op donderdag 2 1 juli, geen uitzending van het radiomagazine Actueel was?

Antwoord

Op 11 juli wordt er in Vlaanderen door de privésector gewerkt.

Alleen de ambtenaren die onder de Vlaamse Executieve ressorteren hebben die dag vakantie, evenals gemeentepersoneel, personeel van sommige banken e.a.

Op 11 juli was er bijgevolg wel een Actueel-uitzending, zoals b.v. op 2 en 15 november wanneer die feestdag niet op een zaterdag of een zondag valt.

2 1 juli is een officiële feestdag voor iedereen. Derhalve wordt er op die dag geen Actueel uitgezonden evenmin als op 1 januari of op 1 mei.

Vraag nr. 292
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer J. CAUDRON

BRT — Uitzending van gelegenheidstoespraken op 11 en 21 juli

Ik verneem dat op BRT-1 de uitzending van een gelegenheidstoespraak op maandag 11 juli 1983 verschoven werd naar een later uur, dit terwille van de berichtgeving over de Ronde van Frankrijk. Op donderdag 2 1 juli 1983 moesten geïnteresseerden voor het nieuws op de Ronde echter wachten tot na een gelegenheidstoespraak.

Graag vernam ik van de geachte Minister waarom de Vlaamse sportliefhebbers aldus op 21 juli minutenlang verstoken bleven van actuele sportinformatie?

Antwoord

Op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de BRT mij volgende gegevens verstrekt:

De gelegenheidstoespraak van 11 juli 1983 werd niet omwille van de Ronde van Frankrijk naar een later uur verplaatst.

De BRT moet gewoon toegeven dat het hier, tot haar spijt, om een gewone menselijke vergissing gaat : de regisseur-omroeper met dienst heeft de planning verkeerd beoordeeld. Toen hij zijn vergissing — te laat — inzag, heeft hij de toespraak na het nieuws van 19 uur laten uitzenden.

Vraag nr. 296
(zitting 1982-1983)
van 29 september 1983
van de heer D. VERVAET

Bomen — Bescherming

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. welke bomen er in het Vlaamse Gewest beschermd zijn en tot welke soort ze behoren;
2. waar deze beschermde bomen zich bevinden;
3. wie er instaat voor het onderhoud van deze beschermde bomen.

Antwoord

„De lijst der beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen in Vlaanderen” werd gepubliceerd in 1982.

Hierin zijn de beschermde bomen opgenomen.

De Vlaamse Raad heeft ten behoeve van zijn leden een aantal van deze lijst aangekocht.

De erfdiensbaarheden verbonden aan de bescherming leggen aan de eigenaar op, zijn goed in goede staat te bewaren.

Vraag nr. 298
(zitting 1982-1983)
van 4 oktober 1983
van de heer A. DENYS

Niet-openbare radio's — Erkenning

Enkele tijd geleden werden in de pers de namen bekend gemaakt van niet-openbare radio's die voldeed aan de beoordeling van de betrokken erkenningscommissie en aldus als erkend mogen beschouwd worden.

Deze erkende niet-openbare radio's moeten nu hun vergunningsaanvraag indienen bij de Minister en Staatssecretaris voor PTT.

Bij de eerste lijst van de erkende zogenaamde vrije radio's ontbreken de namen van een aantal gemeenten en streken, waar op dit ogenblik wel dergelijke radio's operationeel zijn, maar die wegens een onvolledig of laattijdig ingediend dossier, niet in aanmerking zijn gekomen voor de erkenning.

Het is duidelijk dat er in deze gemeenten en streken frequentie- en zendtijdverdeling overblijft.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen wanneer deze niet-openbare radio's hun vernieuwde aanvraag mogen indienen en wanneer deze dossiers zullen behandeld worden.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid doe ik hem opmerken dat weliswaar de Raad van Niet-Openbare Radio's mij van advies heeft gediend over de erkenningsdossiers van 677 vzw's — waarvan 372 positieve en 305 negatieve adviezen —, wat echter nog niet betekent dat de positieve geadviseerde vzw's nu reeds een vergunningsaanvraag kunnen indienen bij de Minister van PTT.

Op basis van alle adviezen zal ik bepalen welke radio's ik in aanmerking voor erkenning neem en deze dossiers stuur ik door aan mijn collega van PTT die, in toepassing van artikel 4 van het KB van 20.8.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep, moet nagaan welke frequentiemogelijkheden bestaan.

Het aldus bekomen frequentieplan moet dan getoetst worden aan de mogelijke erkenningen waarna ik, na bijkomend advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, de definitieve erkenningen toesta.

Het is slechts dan dat de VZW'S een vergunningsaanvraag kunnen indienen bij PTT.

In het geval er daarna nog frequentiemogelijkheden vrij blijven, of vrij komen, zal ik op basis van artikel 1 van het besluit van 9 september 1982 van de Vlaamse Escutieve betreffende de erkenning van niet-openbare radio's, deze frequenties kunnen toewijzen, op advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, aan vzw's die in deze fase hun dossier niet in orde hebben bevonden gezien.

Het ligt in mijn bedoeling geen oproep in het BS te plaatsen zodat alleen die radio's in aanmerking kunnen komen die nu reeds een dossier ingediend hebben.

Het is mij niet mogelijk nu reeds vast te stellen wanneer deze bijkomende procedure ingesteld kan worden.

Vraag nr. 300
(zitting 1982-1983)
van 4 oktober 1983
van de heer A. DE BEUL

Gebruik rijkscholen door derden — Gevolgen voor sociaal-culturele organisaties

De culturele sector blijft zijn bezorgdheid uitdrukken over de nadelige gevolgen van de maatregelen van Minister Coens vervat in de circulaire van 28 oktober 1982 over het gebruik door derden van de rijks-schoollokalen, op de activiteiten van sociaal-culturele organisaties.

Daaren boven en noodgedwongen worden bepaalde verenigingen zelfs verplicht af te zien van het organi-

seren van bepaalde activiteiten omwille van de kostprijs.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoever zijn onderhandelingen met de Minister van Nationale Opvoeding gevorderd zijn nopens de herziening van bovengenoemde circulaire en of er gunstige resultaten te verwachten zijn voor het sociaal-culturele werk?

Antwoord

Met het kabinet van de Minister van Onderwijs, de heer Coens, werden vier vergaderingen gehouden, op respectievelijk 19 januari, 1 maart, 17 maart en 30 maart 1983.

In deze verkennende gesprekken werd de problematiek omljnd. Teneinde over concrete gegevens te beschikken werd een lijst aangelegd van vergelijkbare rijks- en gemeenteinfrastructures. De uitbatingsprijs werd vergeleken met deze van de rijkschoolinfrastructuur.

De Minister van Onderwijs was tot nogtoe niet bereid in te gaan op mijn voorstel om de omzendbrief N0/900/GVP/36/1982/Lvb betreffende „het gebruik van infrastructuur van de Rijkscholen, met uitzondering van de zwembaden, buiten de schooluren” te wijzigen of in te trekken. Tot op heden kon er geen definitieve overeenstemming binnen de werkgroep bereikt worden.

Aan de basis van deze opstelling ligt het principe van de autonomie van elk minister om „in het belang van de dienst” de nodige maatregelen tot bezuinigingen te treffen.

Vraag nr. 305
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer W. KUIJPERS

Antwerpse kabeltelevisiemaatschappij INTEGAN — Onderbreking buitenlandse zenders

Donderdagavond 22.9.1983 en vrijdagvoormiddag 23.9.1983 onderbrak de Antwerpse kabeltelevisiemaatschappij Integan de verspreiding van alle buitenlandse zenders, zodat de betalende kijkers de keuze kregen tussen de stakende BRT- en RTB-zenders.

Denkt de geachte Minister niet dat het hier ging om een duidelijke beperking van de persvrijheid? Werden bovendien de abonnementen niet ontegensprekelijk benadeeld? Kwam dit verschijnsel elders in Vlaanderen ook nog voor? Mogen wij van de Minister ter zake zijn beleidsoptiek — inclusief mogelijke maatregelen — vernemen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem meedelen dat het inderdaad mijn mening is dat de actie gevoerd door stakende personeelsleden van de Intercommunale voor teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan) op donderdagavond 22 september en vrijdagvoormiddag 23 september 1983 inderdaad een beperking is geweest van de vrijheid van meningsvorming die de burgers van dit land grondwettelijk gewaarborgd is en die neergeschreven

is in artikel 19 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

Het staat tevens buiten kijf dat de abonnees benadeeld werden alhoewel ik wil stellen dat bij staking dit risico steeds aanwezig is.

Voor de goede orde wil ik benadrukken dat het wegvallen van het beeld niet het gevolg is geweest van een afwezig zijn van stakende personeelsleden waardoor de noodzakelijke handelingen niet konden uitgevoerd worden, wel van een doelbewuste ingreep waardoor de beelden van de buitenlandse omroepen niet meer verdeeld konden worden.

De directie van de SV Integan heeft ondertussen, in overleg met de representatieve vakbondsorganisaties, maatregelen genomen om de continuïteit van de doorzending van alle programma's in de toekomst bij soortgelijke omstandigheden te verzekeren.

In geen andere kabeldistributiemaatschappij is mij een gelijkwaardige actie gesignaleerd.

Wat mijn beleidsoptiek betreft moet ik het geachte lid erop wijzen dat tot voor de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen betreffende materie geacht werd tot de bevoegdheid van de Minister van PTT te behoren. De op dit punt geldende wetten en besluiten dateren van voor 1980 (vnl. het KB van 24 december 1966 betreffende de netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen in de woningen van derden — BS 24.1.1967).

Na het in voege treden van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is men akkoord dat de kabeldistributie moet worden gerekend tot de „radio-omroep en de televisie” zoals bepaald door artikel 4, 6° van bedoelde wet.

Dit werd onlangs nog bevestigd in een advies van de Raad van State aan de Staatssecretaris van PTT.

Derhalve past het dat de vigerende wetten en besluiten aangepast worden aan de toestand na de wetten op de staatshervorming.

Dit legistiek werk, waaraan de nationale regering haar medewerking dient te verlenen en dat niet vergemakkelijkt wordt door het feit dat de ambtsgebieden van de kabeldistributiemaatschappijen soms de bevoegdheidsgebieden van de gemeenschappen in dit land overlappen, is thans in voorbereiding.

Bij het stemmen van een eventueel decreet ter zake zal het de Vlaamse Raad toekomen maatregelen tegen incidenten als in de vraag omschreven te voorzien.

Vraag nr. 306
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum Nekkersdal te Laken — Dringende vernieuwings- of verbeteringswerken

Einde 1979 werd het complete verbouwdossier van trefcentrum Nekkersdal te Laken definitief goedgekeurd. Na 4 jaar wacht het aanbestedingsdossier nog steeds op de ministeriële goedkeuring.

Dringende onderhoudswerkzaamheden en functioneel makende vernieuwings- en verbeteringswerken (op 29.12.1982 blokletterde Het Nieuwsblad : „ Staf-functionaris in ruïne te Laken”, voorgesteld door de VZW Trefcentra Laken en de Sociaal-Kulturele Raad, zouden steevast worden afgewimpeld met het voorwendsel dat men toch gaat verbouwen.

Intussen ontbreken echter elementaire nutsvoorzieningen zoals water, elektriciteit en verwarming en ontbreekt de infrastructuur voor podiumactiviteiten en tentoonstellingsruimten.

Het cultureel exploiteren en renderend maken van dit kompleks waarin bij de aankoop voor 22,5 miljoen frank werd geïnvesteerd zou in de huidige omstandigheden onmogelijk zijn. Het is dan ook begrijpelijk dat de Vlaamse gemeenschap te Laken en de VZW Trefcentra Laken een duidelijk antwoord wensen op de vraag of men al dan niet nog gaat verbouwen. Zou de geachte Minister daarom kunnen mededelen :

1. of de verbouwingswerken nog zullen gebeuren, en zo ja wanneer zij zullen aanvangen en waaruit zij zullen bestaan;
2. Zo het antwoord op 1. negatief is, wanneer dan de dringende verbeteringswerken zullen worden uitgevoerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik vooraf aan het geachte lid mededelen dat het aanbestedingsdossier i.v.m. de eerste fase mij pas op 10.1.1983 voorgelegd werd.

Het is dus onjuist te beweren dat men reeds 4 jaar wacht op de ministeriële goedkeuring.

Van zodra trouwens de kredieten 1984 bekend zijn, zal ik niet nalaten, rekening houdend zowel met de realiteit als met de administratieve stand van het dossier, en voor zover dit kadert binnen mijn globaal beleid ter zake — u kenbaar gemaakt door mijn „ Richtnota Brussel” — een beslissing dienaangaande te nemen.

Vraag nr. 309
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum De Kroon te Sint-Agatha-Berchem — Dringende vernieuwingswerken

Op 1 oktober 1980 kreeg de VZW Trefcentra Sint-Agatha-Berchem de beschikking over het door het door de Vlaamse Gemeenschap aangekochte oude dorpsgebouw „ De Kroon “.

Drie jaren na aankoop blijkt „ De Kroon” nog steeds niet echt gebruiksklaar voor het doel waarvoor hij werd aangekocht.

In 1983 zou men in de kelder sanitair plaatsen, zou er een nieuwe verbinding komen met deze kelder, zou een keuken worden geplaatst en zouden de elektrische leidingen in de gang worden vernieuwd.

Kan de geachte Minister mededelen wanneer deze werken zullen worden uitgevoerd?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in gezamenlijk overleg met het trefcentrum „De Kroon” een bouwprogramma werd opgesteld dat in 1984 zal uitgevoerd worden.

Dit bouwprogramma omvat volgende fazen :

1. Ruwwerken :
 - inrichten van sanitair in kelder en op de 1e verdieping;
 - verwezenlijken van trap tussen kelder en gelijkvloers ;
 - gieten van betonplaat op zoldervloer.
2. Nieuwe elektrische verwarmingsinstallatie.
3. Inrichten van huisbewaarderswoning op zolder.
3. Nieuwe buitenschrijnwerkerij.
5. Renovatie van buitengevels.

Raming der werken : 6.000.000,— F.

Vraag nr. 310
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Anderlecht — Overdracht van het trefcentrum

Het trefcentrum van Anderlecht, gelegen aan het Dapperheidsplein nr. 7 behoort nog steeds toe aan het Ministerie van Onderwijs. Nochtans werd in 1980 overeengekomen dat dit departement dit gebouw zou overdragen aan het Ministerie van Nederlandse Cultuur. Uit het niet ondertekenen van het overdrachtsprotokol vloeien verscheidene moeilijkheden voort voor de beheerders en gebruikers van dit trefcentrum: de twee voornaamste zijn : de onmogelijkheid om als trefcentrum te worden erkend, en de onzekere toestand, zeker op juridisch vlak, waarin het „voorlopige beheerscomité trefcentra Anderlecht” het trefcentrum beheert („als een goed huisvader die echter in bigamie leeft”.

Kan de geachte Minister mededelen wanneer de overdracht zal gebeuren? Zo de overdracht niet mogelijk zou zijn binnen een afzienbare periode, kan de geachte Minister dan geen oplossing bieden voor de eruitvoertvloeiende problemen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat sedert april 1983 aan de administratie opdracht werd gegeven deze zaak opnieuw te onderzoeken.

Op 27.4.1983 verzocht ik mijn collega, de heer Lenssens, eveneens dit probleem te willen onderzoeken ten einde het overdrachtsprotocol te laten tekenen.

Op 1.8.1983 gaf Administrateur-generaal Berckx opdracht aan de Algemene Technische Diensten een nieuw ontwerp-protocol uit te werken, aangezien uit het onderzoek gebleken was dat het ontwerp-protocol van 3.10.1980 nadien nog werd aangepast.

Op 23.8.1983 had een bespreking plaats tussen ambtenaren van de AIT (Dienst Infrastructuur) en vertegenwoordigers van de Sociaal-culturele Raad Anderlecht, waarbij overeengekomen werd dat deze laatste een eerste versie van een nieuw ontwerp-protocol zouden opmaken.

Op 20.10.1983 werd deze versie overgemaakt.

Deze zal thans met de betrokken instanties worden onderzocht ten einde zo spoedig mogelijk tot de ondertekening te kunnen overgaan.

Deze voorafgaandelijke procedure is onontbeerlijk vooraleer welke oplossing ook kan gerealiseerd worden.

Vraag nr. 311
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Anderlecht — Gebrek aan culturele infrastructuur-gebouwen van de Rijksschool voor beeldende kunsten

De Sociaal-culturele Raad van Anderlecht wijst op een nijpend tekort aan culturele infrastructuur. Dringend nodig zijn vergaderlokalen, een feestzaal, een ontmoetingscafé en een gepaste huisvesting voor het secretariaat van de Raad.

De gebouwen aan de Kapittelstraat, 9-11, voormalige huisvesting van de Rijksschool voor beeldende kunsten, zouden volgens de Sociaal-culturele Raad een geschikte oplossing kunnen bieden voor deze infrastructuurle noden.

Kan de geachte Minister mededelen of hij reeds een oplossing in deze zin nastreefde en hiertoe reeds een voorakkoord sloot met de Minister van Opvoeding of nog besprekingen voert ?

Zo neen, welke oplossing voorziet de geachte Minister dan op korte termijn voor de noden van de Vlaamse gemeenschap te Anderlecht?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat het de bedoeling is dat de overdracht van de gebouwen, Kapittelstraat 9-11 gelijktijdig zou kunnen gebeuren met de overdracht van het trefcentrum Dapperheidsplein 7 en Kapittelstraat 1, 3, 5.

De evolutie ter zake wordt geschetst in het antwoord op zijn vraag nr. 310.

Vraag nr. 313
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Brussel-centrum — Korte termijnplanning sociaal-culturele infrastructuur

De Sociaal-culturele Raad en de vzw Trefcentra van Brussel-centrum vragen dringend een korte-termijnplanning, gefaseerd en gebudgetteerd voor de volledi-

ge operationalisering van het culturele gebouwenpark binnen de vijfhoek.

Zou de geachte Minister via dit Bulletin:

1. de voorziene werken, met data's en voorziene budgettaire middelen kunnen mededelen;
2. in het bijzonder kunnen mededelen:
 - a) wanneer een aanvang zal gemaakt worden met de „grote schoonmaakbeurt” van de Grétrystraat, en welk bedrag hiervoor wordt voorzien;
 - b) wanneer zal gestart worden met de verbouwwerken aan het Val-Saint-Lambertgebouw, alsook de geraamde kostprijs van deze werken ;
 - c) wanneer de verbouwing van de Ancienne Belgique zal worden voortgezet, en hoeveel dit zal kosten ;
 - d) waar de hoofdstedelijke bibliotheek zal worden ondergebracht nu door de geplande vestiging van de Vlaamse Executieve op het Martelarenplein de voorziene vestiging van deze Hoofdstedelijke bibliotheek op het Martelarenplein niet zal doorgaan?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Het pand Grétrystraat 26

Dit jeugdcentrum werd vrij recent verbouwd, volledig heringericht en opgefrist (1975-1976). Niettemin is, mede door de aard van het gebruik, een voortdurend onderhoud noodzakelijk. De „grote schoonmaakbeurt” is op verzoek van de vzw Trefcentra Brussel en met haar medewerking gestart in november 1982.

Inmiddels werd de verwarmingsinstallatie aangepast, een aantal lokalen werden opnieuw geschilderd, het tapijt vervangen, de elektriciteitsinstallatie vernieuwd, enzomeer. Op dit ogenblik maakt men de resterende dossiers klaar, namelijk het aanpassen van het sanitair, het herstellen van het dak en het vernieuwen van het rolhekken. Deze werken kunnen begroot worden op 300.000 F.

2. Het Val-Saint-Lambertgebouw — Oude Graanmarkt 5

De voorbouw en het gelijkvloers van de middenbouw werden opgericht en huisvesten het senioren-vriendelijk café „De Kristallen Bol”, een permanente tentoonstelling van het AMVB, de sociaal-culturele Raad van Brussel Centrum, BRAL en workshop. Het aanbestedingsdossier voor het uitvoeren van de ruwbouw op basis van een destijds goedgekeurd programma (november 1981) is door de architecten ingediend. De ruwbouw wordt door hen geraamd op 42.487.692 F, wat het aanvankelijk vooropgesteld budget ruim overtreft.

Voormeld programma omvat in grote lijnen een aantal sociaal-culturele functies, de huisvesting van enkele dienstverlenende koepelorganisaties en voorzieningen voor het derde-leefstijdsmerk.

Mijn medewerkers onderzoeken of dit programma thans verantwoord is, mede rekening houdend met de inmiddels verworven Beursschouwburg en de overeenkomst met de eigenaar voor het gebruik van het pand Graaf van Egmont.

3. Ancienne Belgique

De grote zaal in de „Ancienne Belgique” wordt heropend op 23 december e.k.

De nodige kredieten zijn hiertoe voorbestemd.

De resterende uit te voeren werken kunnen als volgt worden omschreven :

- het creëren van een vestiaire;
- het bouwen van een inkomfoyer, ticketverkoop, informele ontmoeting, mogelijks een kunstgalerij ;
- het aanpassen van de scène;
- het bouwen van een laad- en loskade, bergingen voor decors, enzomeer;
- het bouwen van een tweede plateau, tevens dienstig als repetitieruimte;
- de aanschaf van mobiele zitstructuren om de polyvalentie van de zaal en de zichtbaarheid voor het publiek te verbeteren derwijze dat voldaan wordt aan de reglementering inzake schouwspelzalen ;
- de aankoop van een klankinstallatie.

Voormelde verwezenlijkingen zijn stuk voor stuk belangrijk. Naarmate de kredieten beschikbaar zijn en mede rekening houdend met een oordeelkundige verdeling tussen de vijfhoek en de overige Brusselse gemeenten enerzijds en anderzijds tussen de artistieke en de sociaal-culturele sector in het centrum, zullen voormelde werken worden uitgevoerd. Vanuit deze doelstellingen heb ik de nodige kredieten laten vastleggen voor het verwerven van aanpalende stadseigendom.

4. Hoofdstedelijke Bibliotheek — Schildknaapstraat 26-28

Het onderbrengen van de Hoofdstedelijke Bibliotheek in een aangepaste infrastructuur is ongetwijfeld één van de meest nijpende problemen in Brussel.

De huisvesting van de Vlaamse Executieve op het Martelarenplein heeft de desbetreffende plannen doorkruist. Prioritair wordt verder gezocht naar een geschikte oplossing. In het te kleine pand dat de Hoofdstedelijke Bibliotheek nu betreft wordt op dit ogenblik een lift geplaatst om de functionaliteit van het gebouw te vergroten.

Besluit :

Voormelde infrastructuur, zoals dit op dit ogenblik gewild geprofileerd is, biedt ruimte aan een brede waaier van culturele functies, vaak inherent aan een grootstad. Naast het verenigingsleven, het jeugdwerk, het derdeleefstijdsmerk zijn er aangepaste voorzieningen om de artistieke behoeften in te lossen. De dienstverlening in het centrum kan nog meer mogelijkheden krijgen o.m. door het vinden van een geschikte huisvesting voor de Hoofdstedelijke Bibliotheek.

Het is mijn bedoeling de beschikbare kredieten — na evenwichtige verdeling tussen de culturele infrastructuur van de vijfhoek, de overige Brusselse gemeenten

en de Rijksculturele infrastructuur in het Vlaams landsgedeelte — in de vijfhoek dusdanig aan te wenden dat alle voormelde culturele functies blijvend aan bod komen.

Vraag nr. 326
(zitting 1982-1983)
van 17 oktober 1983
van de heer E. DESUTTER

Oostende — Promotiebeurs „Vakantie in eigen land”

In april laatstleden werd te Oostende onder uw initiatief en impuls een promotiebeurs ingericht.

Dit initiatief kende ongetwijfeld niet het verhoopte succes. Het komt mij overigens voor dat men de toeristen niet moet halen waar zij reeds hun verlof doorbrengen maar dat het veeleer de voorkeur verdient promotie te voeren waar potentiële toeristen verblijven of in grote massa bijeenkomen.

Ook de datum was slecht gekozen vermits de beurs doorging nà het vakantiesalon te Brussel.

Geruchten doen thans de ronde dat dit initiatief in 1984 zou herhaald worden tijdens dezelfde periode en op dezelfde plaats.

Meent de geachte Minister niet dat het meer aangegeven zou zijn promotie te voeren voor vakantie in eigen land door massale deelname aan de vakantiebeurs op de Heizel. Kan het Ministerie niet een volledig paleis afhuren en dit dan geheel of gedeeltelijk ter beschikking stellen van de vijf Vlaamse provinciale toeristische diensten.

Antwoord

De promotiebeurs „Vakantie in Eigen land” werd inderdaad op mijn initiatief ingericht te Oostende van 2 tot en met 10 april 1983.

Het zal het geachte lid niet ontgaan zijn dat hierdoor een vakantiebeurs in het leven werd geroepen die volledig werd gewijd aan het toerisme in eigen land.

Uit een enquête gehouden onder de deelnemers-exposanten blijkt dat de paasvakantie als meest geschikte periode aanzien wordt voor het houden van dergelijke vakantiebeurs.

De behaalde resultaten van dit initiatief in 1983 zijn uiteraard weinig meetbaar. Ruim 7.000 bezoekers maakten kennis met het aanbod van 32 exposanten. Gelet op de bescheiden middelen die hiervoor werden aangewend is het resultaat bevredigend te noemen zodat in 1984 de beurs opnieuw zal doorgaan, ditmaal met ruimere mogelijkheden qua deelname voor de onderscheiden toeristische organisaties.

Het lijkt mij echter, gelet op de eigenheid van de geplande beurs, niet opportuun en wellicht financieel moeilijk haalbaar om een volledig paleis te huren op de Heizel ter gelgenheid van de aldaar ingerichte vakantiebeurs.

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Nederlandstalige Jeugdraad — Verzuiling, verstarring en verarming

In Koepel Vijf, informatie- en opinieblad van de Bond van vormings- en ontwikkelingsorganisaties, van de maand juli wordt de balans opgemaakt van één jaar (nieuwe) Nederlandstalige Jeugdraadwerking. En deze is verre van positief. Ik lees o.a. „Meer nog dan in de vroegere Jeugdraad is de samenstelling louter bepaald door de koepels en de verzuiling. Kwaliteit van de afgevaardigden was slechts een secundair criterium. Deze Jeugdraad is bijgevolg geen herkenbaar forum voor de jongeren en de jongerenwerkers. Heeft de praktijk van één jaar werken een ander beeld gegeven? De Jeugdraad heeft zeker geen elan genomen, de kwaliteit van de werking blijft zwak en de uitgebrachte adviezen zijn onvoldoende krachtig. Is het verwonderlijk dat de Vlaamse Executieve deze Jeugdraad verre van ernstig neemt?”

Ten zeerste betreuenswaardig vind ik het feit dat ook de Jongerenraad in het ziekelijk keurslijf van de verzuiling wordt gedwongen. Uit het artikel blijkt duidelijk dat uit deze verzuiling slechts verschraling, verstarring en verarming is voortgevloeid. ondanks de poging met open werkgroepen te werken.

Kan de geachte Minister meedelen of hij na de weinig positieve ervaring van één jaar werken van de Jeugd- raad de zieke zuilen zal wegwerken zodat er eindelijk een vrije en frisse jonge wind kan doorheen waaien?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wil ik nader ingaan op zijn bemerkings ten aanzien van de samenstelling en de werking van de Jeugd- raad voor de Vlaamse Gemeenschap.

De samenstelling van de Jeugd- raad voor de Vlaamse Gemeenschap wordt bepaald door de artikels 7-8-9-10 van het decreet van 24.3.1982, houdende de oprichting van een Jeugd- raad voor de Vlaamse Gemeenschap.

Aangezien de Jeugd- raad behoort tot de culturele aangelegenheden vastgelegd in de Grondwet in art. 59 bis, nader omschreven in de Bijzonder Wet tot hervorming van de instellingen, van 8.8.1980 is de wet van 16 juli 1973 waarbij de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt van toepassing bij de samenstelling van dit overlegorgaan.

Voorname wet, niet de koepels uit het jeugdwerk, is imperatief voor de verdeling van de beschikbare mandaten.

De jeugdorganisaties al dan niet opgenomen in een dergelijk coördinatie organisme stellen hun kandidaten ter benoeming voor. Zij dragen, zoals dat hoort, hierbij de volle verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de geselecteerde kandidaten.

De overheid kan decretaal geen waterdichte garantie inbouwen voor de degelijkheid van vertegenwoordigers wanneer deze door het Jeugdwerk dienen aange- wezen te worden.

Inzake de werking van de Raad kan ik u verzekeren dat deze op zijn minst zeer intens te noemen is.

Na \pm 1 jaar werking werden door de Raad 27 adviezen afgeleverd over diverse aangelegenheden. Daar het in hoofdzaak zeer fundamentele zaken betrof diende de Jeugdraad bij herhaling het standpunt voor te bereiden in werkgroepen waarbij een brede laag belanghebbenden werd geconsulteerd. Deze formule werd reeds verschillende malen aangevuld met een hoorzitting waarbij men de jeugd ruim genomen in de mogelijkheid stelde om een inbreng te realiseren.

Rekening houdend met dit open karakter bij de voorbereiding van alle belangrijke beleidsadviezen ben ik van oordeel dat er niet kan beweerd worden dat de Jeugdraad het boegbeeld zou zijn van de verzuiling.

Ik vind het daarenboven minder gelukkig dat slechts één artikel gepubliceerd in het informatie- en opinieblad van Koepel Vijf, wordt gebruikt voor het opbouwen van een waardeoordeel over de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap.

Ten slotte meen ik dat de jongeren op dit ogenblik via de Jeugdraad en via rechtstreekse onderhandelingen van zeer nabij betrokken worden bij alle belangrijke culturele beleidsaspecten.

Vraag nr. 3
van 21 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Vlaanderen en Wallonië — Cultureel akkoord

Naar aanleiding van mijn vraag nr. 267 d.d. 8 augustus jongstleden en uw antwoord erop, wens ik te vernemen of er werkelijk niet gedacht wordt aan een akkoord op cultureel vlak tussen Vlamingen en Walen of beter tussen Vlaanderen en Wallonië, als uiting en gestaltegeving van echte autonomie?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag en bij mijn antwoord op zijn gelijklopende vraag nr. 267 kan ik het geachte lid mededelen dat er inderdaad gedacht wordt aan dergelijk akkoord.

Deze aangelegenheid bevindt zich evenwel nog niet in de fase van de realisatie.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 80
(zitting 1982-1983)
van 7 september 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kerfabrieken — Subsidiëring

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 61 dd. 6 juli 1983 werd mij door de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden medegedeeld dat

de subsidie aan kerfabrieken in 1982 in Antwerpen 20,66 frank per inwoner bedroeg, in Limburg 9 1,28 frank, in Oost-Vlaanderen 8 1,45 frank, in West-Vlaanderen 188,56 frank en in Vlaams Brabant 35,76 frank.

Naar aanleiding van deze cijfers vernam ik graag:

1. of dergelijke cijfers ter beschikking zijn van de Franstalige provincies;
2. welke volgens de Gemeenschapsminister de oorzaken zijn van de enorme verschillen inzake toegekende subsidie per inwoner naar gelang van de provincie ;
3. of deze verschillen voor de Gemeenschapsminister reeds aanleiding waren of aanleiding zijn om maatregelen voor te stellen of richtlijnen te geven aan de gemeentebesturen.

Antwoord

Het is mij niet mogelijk de sub 1 gevraagde informatie te verstrekken aangezien niet ik maar de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister van het Waalse Gewest over de cijfergegevens beschikt.

Wat de overige punten van de vraag betreft, wijs ik er op dat het administratief toezicht op de kerfabrieken evenmin tot mijn bevoegdheid behoort. Ik kan dus de oorzaken van bestaande verschillen niet zelf opsporen.

In mijn omzendbrief van 28 juli 1983 in verband met het opmaken van de gemeentebegroting voor 1984 heb ik, in punt III, B, 3, 2) aan de gemeenten als richtlijn gegeven de stijging van de gemeentelijke toelagen aan de kerfabrieken binnen de perken te houden van hun financiële mogelijkheden. door allerlei facultatieve uitgaven in de begrotingen van de kerfabrieken niet meer ten laste te nemen. Het zijn echter de betrokken gemeenten zelf die daarover uiteindelijk autonoom beslissen.

Vraag nr. 85
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Stortterrein te Keerbergen — Vergunningen en overtredingen

In verband met het vlak stortterrein aan de Rozenweg naast huis nr. 51 te Keerbergen vernam ik graag per vraag, precies het volgende.

1. Werd voor het betrokken perceel een rooivergunning aangevraagd? Zo ja, bij wie en wanneer?
2. Heeft de betrokken vuilnisophaalfirma of de eigenaar een stort- en terreinwijzigingstoelating aangevraagd? Zo ja, bij wie, waarvoor en wanneer? Zo neen, welke verbalisering gebeurde er en met welke gevolgen?
3. Vinden de bewindslieden dat de betrokken gemeente voldoende toezicht heeft uitgeoefend om dit privé-stortterrein en de bouwvoertreding te verhinderen?
 - a. Wanneer werd de eerste verbalisering door de gemeentelijke politie opgesteld? Ging het stor-

ten daarna verder? Zo ja, hoe kon dit gebeuren?

- b. Wanneer werden de OVAM-diensten verwittigd? Menen de bewindslieden niet dat in deze, iedere laattijdigheid in optreden, gezien de veelal onherroepelijke gevolgen, uit de boze is en als beleidsfout moge bestempeld worden?
4. Wanneer bekwam de bouwheer een bouwtoelating? Omvatte deze de reliëfwijziging?
5. Voerde de OVAM-dienst een afvalonderzoek uit tot het oorspronkelijk bodempeil? Zo neen, waarom niet? Welke zijn de resultaten van dit onderzoek? Achten de Ministers en OVAM het geoorloofd op die plaats gemengde afval te storten? Zo neen, welke verwijderingsmaatregelen zullen er o.a. ter voorkomen van de grondwatervervuiling genomen worden?
6. Bezat de stortfirma een waterlozingsvergunning rond 12 juli om het grondwater te lozen op de belendende percelen en via de oprit van het huis nr. 45? Zo neen, welke maatregelen werden genomen tot deze overtreding?
7. Is het zo dat skeletoverblijfselen vanuit de bodemwerken in de kerk van Bonheiden gestort werden? Bestond hiervoor een toelating? Werd de geestelijke overheid van de betrokken parochie verwittigd?
8. Weet de betrokken Minister dat er rond of op 9 juli door dezelfde containerfirma gekleurde PVC-vaten gedumpt werden in de betrokken bouwput? Beschikte de firma over de gepaste vergunning hiervoor? Welke was de inhoud van deze vaten? Vanwaar waren ze afkomstig? Is de bevoegde Minister bereid, bij ontkennende antwoorden op het hierboven gevraagde, om ter zake een grondig bodemonderzoek te laten instellen ten einde later Lekkerkerkse toestanden te voorkomen?
9. Is het juist dat de stortfirma op of rond 20 augustus de verzegelde bouwput opnieuw berijdt met een bulldozer? Heeft de gemeente verdere stappen ondernomen n.a.v. het betrokken proces-verbaal? Menen de Ministers dat dergelijke praktijken kunnen geduld worden bij deze stortfirma. Zal dienaangaande bij de bedrijfsleiding gepast opgetreden worden?
10. Verder meen ik te weten dat aldaar ook al of niet (gedeeltelijk) lege gasflessen gestort werden; is dit zo? Kunnen de Ministers mij de gevolgen van inwerkend gas voor de ondergrond en (latere) bodemteelt meedelen? Werden deze flessen opgegraven? Waarom niet?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Aangezien geen enkele vraag specifiek betrekking heeft op mijn bevoegdheid inzake administratief toezicht op de gemeente KEERBERGEN, moet ik het

geacht lid verwijzen naar de antwoorden van mijn collega's aan wie dezelfde vragen werden gesteld.

Vraag nr. 86

(zitting 1982-1983)

van 6 oktober 1983

van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Administratieve gemeentedocumenten voor sollicitanten — Kosteloosheid

In de kranten wordt regelmatig aangekondigd dat een bepaalde gemeente aan sollicitanten kosteloos stukken zal afgeven.

De praktijk wijst uit dat tevens een aantal gemeenten, voor de inschrijving als sollicitant, de genoemde bescheiden nog steeds „ op zegel ” eisen.

Een en ander leidt vanzelfsprekend tot verwarring.

Inderdaad, als de ene gemeente kosteloos stukken afgeeft die in een andere zouden geweigerd worden of als de ene gemeente stukken op zegel afgeeft als ongezegelde bescheiden zouden volstaan in een andere, worden telkens de belanghebbenden benadeeld.

Kan de geachte Minister derhalve geen maatregelen ter zaken nemen, bijvoorbeeld in die zin dat een gemeente die aanwerft, de administratieve documenten van sollicitanten moet aanvaarden zoals de gemeente, die ze afgeeft, ze opgemaakt heeft?

Antwoord

Terwijl de wet bepaalt in welke omstandigheden de administratieve stukken onderworpen zijn aan het zegelrecht en derhalve „ op zegel ” moeten worden afgeleverd, beslissen de gemeenten autonoom over het invoeren van de gemeentebelastingen en de erbij horende vrijstellingen. Wanneer ik er bij mijn omzendbrief van 18 mei 1983 op heb aangedrongen dat aan sollicitanten vrijstelling zou worden verleend, heeft dit dan ook uitsluitend betrekking op de gemeentebelasting. Iedere gemeenteraad beslist zelf of dergelijke vrijstelling van belasting in de eigen belastingverordening wordt opgenomen.

Een gemeentebestuur dat een stuk weigert te aanvaarden omdat een andere gemeente al dan niet de gemeentelijke belasting erop heeft geheven gaat zijn territoriale bevoegdheid te buiten. Ik hoef daarvoor geen maatregelen te treffen.

Wellicht ten overvloede moge ik hieraan toevoegen dat de toepasselijkheid van het zegelrecht tot de bevoegdheid van de Minister van Financiën behoort.

Vraag nr. 87

(zitting 1982-1983)

van 6 oktober 1983

van de heer F. VERMEIREN

Staking overheidsdiensten — Balans

Ingevolge een oproep van de syndicale organisaties werd 's lands activiteit in de afgelopen dagen ernstig belemmerd door een staking in de overheidsdiensten.

De persmedia verspreidden zeer uiteenlopende cijfers omtrent de deelneming aan deze stakingsacties.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Minister, met betrekking tot de administratieve diensten die onder zijn bevoegdheid ressorteren, de volgende inlichtingen vernemen :

1. het aantal personeelsleden die hun taak normaal uitoefenden ;
2. het aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken;
3. het aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten.

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve behoort.

Vraag nr. 89
(zitting 1982-1983)
van 10 oktober 1983
van de heer W. KUIJPERS

NSB — Burgerplicht

In het NSB — Oud-strijdersblad van 8/23 vestigt de BSB-studiecommissie voor Morele Eisen de aandacht van de NSB-afdelingen op het feit dat de afdelingsvlag dient „ te groeten ” bij het spelen van de „ Brabantonne ” maar onbeweeglijk dient te blijven bij de uitvoering van het Vlaams nationaal lied, de Vlaamse Leeuw.

Zonder deze achterhaalde houding te willen overbeklemtonen, menen wij toch dat deze onderrichting allesbehalve passend is voor een door de overheid erkende en door de Gemeenschap gesubsidieerde vereniging.

Graag vernamen we of de geachte Minister deze vereniging wil wijzen op haar burgerplichten ter zake?

Antwoord

Het valt niet in mijn bevoegdheid toezicht uit te oefenen op verenigingen van privaat recht zoals de NSB. Zo de laakbare houding van de NSB vragen doet rijzen wat betreft het verstrekken van subsidies, moet ik er het geachte lid attent op maken dat deze aangelegenheid ook niet in mijn bevoegdheid valt.

Vraag nr. 90
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Gemeenten in het Vlaamse Gewest — Personenbelasting

Onlangs kreeg ik een lijst in mijn bezit van de aantallen gemeenten die hun heffing op de personenbelasting respectievelijk gelijk handhaafden, licht en zelfs zwaar hebben opgetrokken. Genk vormt met zijn 12% op de personenbelasting geen uitzondering meer.

Moet er geen eind gesteld worden aan dit geleidelijk aan overall toenemend gemeentelijk aandeel in de belastingen?

Is het niet eerder aangewezen om preventief in te grijpen alvorens de gemeenten tot zulke grote schulden te laten komen?

Antwoord

Ik ben er zeer om bezorgd dat de gemeentelijke belastingvoeten zo laag mogelijk blijven maar laat het daarbij zoveel mogelijk aan de gemeentelijke overheden zelf over binnen hun autonomie te bepalen in welke mate ze hun belastingvermogen aanspreken.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 53
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer E. BALDEWIJNS

Interdepartementaal begrotingsfonds — Aanwerving gezins- en bejaardenhelpsters

In antwoord op mijn vraag nr. 42 van 28.7.1983 vermeldde u wel onder punt 2 dat alle aanvragende diensten een aantal helpsters kregen toegewezen zonder vermelding van het concrete cijfer evenwel.

Zou ik van mevrouw de Minister het juiste aantal toegewezen gezins- en bejaardenhelpsters in het IDF — per dienst — mogen vernemen?

Antwoord

Diensten	Aantal toegewezen gezins- en bejaardenhelpsters
Familiehulp Brussel	55
Familiezorg Oost-Vlaanderen	31
Familiehulp Antwerpen	4
Sociale Gezinszorg Schoten	5
Familiale Onderlinge Hulp der Socialistische Vooruitziende Vrouwen — Brussel	30
Vereniging voor Gezins- en Bejaardenhulp van de Landelijke Beweging — Leuven	15
Sociale Gezinszorg Antwerpen	5
Sociaal Centrum Lier	3
Bejaardenhulp Antwerpen	8
Mutualistisch Welzijn Antwerpen	22
Solidariteit voor Gezins- en Bejaardenhulp voor het Vlaamse Landsgedeelte — Gent	40
Joodse Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp Antwerpen	3
Gezins- en Bejaardenhulp in de Ambachten en Neringen Roeselare	8
Verbond der Vrije Mutualiteiten van Limburg — Hasselt	5
Dienst Gezins- en Bejaardenhulp	
Federatie van Onzijdige Mutualiteiten — Gent	3

Vrije Sociale Werken — Asse	5
Familiezorg Hasselt	25
Vlaamse Kring „Ic Dien” — Mechelen	5
OCM W Leuven	5
Intercommunale voor medico-sociale Instellingen van de Rupelstreek — Boom	5
OCM W Tienen	5
Dienst voor Gezinshulp van het OCMW van Puurs	3
Dienst voor Gezinshulp van het OCMW van Zelzate	15
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW Merelbeke	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Halle	5
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Wijnegem	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Antwerpen	80
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Diest	5
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Wetteren	15
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Kinrooi	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Borsbeek	1
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Olen	4
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Sint-Genesius-Rode	1
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Balen	5
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Wommelgem	1
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCM W van Hcist-op-den-Berg	3
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Lummen	6
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van de Inter- communale Meerhout-Laakdal	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Buggenhout	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Dessel	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Haaltert	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Beerse	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Lille	1
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Kortessem	3
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Kasterlee	3
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCM W van Boortmeerbeek	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Huldenberg	2
Dienst voor Gezins- en Bejaardenhulp van het OCMW van Liedekerke	5
OCM W Beersel	3
OCM W Bocholt	6
OCM W Erpe-Mere	6
OCM W Holsbeek	3
OCMW Hoogstraten	6
OCMW Ingelmunster	3
OCMW Kortenaeken	3
OCMW Peer	3
OCM W Waregem	4
OCMW Hoeilaart	3
OCMW St. Niklaas	10
OCM W Aarschot	3

Vraag nr. 2
van 24 oktober 1983
van de heer M. OLIVIER

Provinciale Beroepskamers OCMW — Hernieuwing

Op 1 april 1983 zijn de mandaten vervallen van de leden van de provinciale Beroepskamers OCMW voorzien bij artikel 71 van de organieke wet van 8 juli 1976.

Tot nog toe werden die mandaten niet hernieuwd. Dit noodzaakt de Kamers om de continuïteit in de rechtszekerheid te verzekeren, in de oude samenstelling voort te werken.

Sommige nog zetelende leden hebben te gepasten tijde het inzicht te kennen gegeven hun mandaat niet verder te zetten en hebben in die zin schikkingen genomen. Het feit dat zij nog verder moeten zetelen werkt zeker hinderend voor die leden en tevens ook voor de Kamers.

De Minister gelieve mij te willen mededelen:

1. welke hinderpalen de vernieuwing van de Kamers in de weg staan;
2. wanneer de aanstelling van de nieuwe leden zal plaats hebben.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik de nodige schikkingen heb getroffen opdat de provinciale beroepskamers OCMW, opgericht door de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, op 1 december e.k. in hun nieuwe samenstelling in functie zouden kunnen treden.

Luidens art. 70 van vernoemde organieke wet dient de Voorzitter en plaatsvervangende Voorzitter benoemd te worden uit de werkende magistraten van de hoven en rechtbanken van het rechtsgebied van de betrokken kamer.

De Minister van Justitie dient hiertoe magistraten voor te stellen, na, overeenkomstig artikel 295 van het gerechtelijk wetboek, het advies van de rechterlijke overheid te hebben ingewonnen.

Deze procedure is pas afgesloten.

Daar het uiteraard wenselijk is dat de aan te duiden leden samen met hun door de Minister van Justitie te benoemen Voorzitter het nieuwe mandaat zouden opnemen, was het tot nu toe alleszins voorbarig de benoemingsbesluiten voor de Leden te treffen.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 192
(zitting 1982-1983)
van 6 september 1983
van de heer A. DENYS

Koninklijk besluit van 16 december 1981 — Interpretatie

Het koninklijk besluit van 16.12.1981, dat voorziet in de vrijstelling van het advies van de gemachtigde ambtenaar voor het bouwen of het uitvoeren van bepaalde werken of handelingen, wordt door bepaalde diensten van stedenbouw op verscheidene wijze geïnterpreteerd.

Meer specifiek inzake de al of niet noodzakelijkheid om beroep te doen op de bemoeiingen van de architect.

Het desbetreffend koninklijk besluit laat toe dat de gemeenten voor een aantal werken en handelingen (deze zijn onlangs uitgebreid met de zogenaamde sleufsilos), zelf de bouwvergunning kunnen uitreiken.

Bij kennisgeving van de bouwvergunningen aan de diensten van stedenbouw, is het mij bekend dat bijvoorbeeld de stedenbouwkundige diensten van de provincie West-Vlaanderen bepaalde vergunningen vernietigen, wegens het ontbreken van een plan van een architect. Andere stedenbouwkundige diensten interpreteren het koninklijk besluit op een andere wijze en maken daar geen moeilijkheden over.

Mij lijkt het dat de zin en de bedoeling van het KB een groot stuk uitgehold wordt wanneer de verplichting om beroep te doen op de architect gehandhaafd blijft.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke interpretatierichtlijnen hij daaromtrent rondgestuurd heeft aan de verschillende stedenbouwkundige diensten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag of het al dan niet noodzakelijk is om beroep te doen op de bemoeiingen van de architect voor bouwwerken van geringe omvang, kan ik mededelen dat deze problematiek geen aanleiding meer kan geven tot verscheidene interpretaties vermits de Vlaamse Executieve bij besluit van 13 juli 1983 de lijst van de werken die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect, gevoelig heeft uitgebreid. Daaronder vallen ook de door het geachte lid bedoelde werken.

Bij nota van 8 augustus heb ik aan de betrokken stedenbouwkundige diensten kennis gegeven van het besluit van 13 juli teneinde reeds in afwachting van de publikatie in het Belgisch Staatsblad van dit besluit, onnodige schorsingen te vermijden.

Vraag nr. 202
(zitting 1982-1983)
van 23 september 1983
van mevrouw G. DEVOS

Aanvragen en afleveringen van bouwvergunningen

Is het de geachte Gemeenschapsminister mogelijk mij, in verband met het aanvragen en afleveren van bouwvergunningen, te antwoorden op de hiernavolgende vragen.

1. Hoeveel aanvragen voor bouwvergunning voor een nieuw woonhuis werden ingediend in de loop van 1982 en hoeveel daarvan werden ingewilligd en hoeveel afgewezen?

2. Hoeveel hadden betrekking op het bouwen van een woonhuis in de landbouwzone; hoeveel daarvan werden afgewezen en welke waren de meest voorkomende redenen?
3. Zelfde vraag als onder 1 maar voor de tijdspanne 1 januari 83 tot 30 juni 1983.
4. Zelfde vraag als onder 2 maar voor voornoemde tijdspanne?
5. Is de bewering al dan niet gegrond dat de afleveringen van vergunningen voor het bouwen van een woonhuis in de landbouwzone zeer veel tijd neemt? Zo ja, waarom?

Antwoord

Gevolggevend aan haar vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Voor het jaar 1982 werden voor Vlaanderen 12.982 bouwaanvragen voor woongebouwen ingediend. 12.116 aanvragen werden ingewilligd en 866 werden afgewezen.
2. De door het bestuur van de stedenbouw opgemaakte statistische gegevens laten niet toe onderscheid te maken tussen de aard van het gebied waarin deze gebouwen gelegen zijn. Evenmin worden statistieken opgemaakt naar de reden waarop de afwijzing van de bouwvergunning gesteund is.
3. De op dit ogenblik beschikbare gegevens laten slechts toe de situatie weer te geven tot en met mei 1983. De ontbrekende gegevens zullen aan het geachte lid worden overgemaakt zohaast deze ter beschikking zijn. Van 1 januari 1983 tot en met 31 mei 1983 werden 5.743 aanvragen ingediend voor bouwvergunning voor woongebouwen; hiervan werden er 5.398 goedgekeurd en 345 afgewezen.
4. Zie punt 2.
5. Volgens de bepalingen van art. 54 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, wordt van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen tot verlening of weigering van de vergunning aan de aanvrager kennis gegeven binnen de vijftien dagen te rekenen vanaf de datum van het ontvangstbewijs. De wetgever maakt hierbij geen onderscheid naar de ligging van de gebouwen, werken of handelingen.

Vraag nr. 207
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer J. DE MOL

Vonnissen of arresten van afbraak — Uitvoeringsproblematiek

In Vlaanderen zijn er sinds 1970 ongeveer 6.000 vonnissen en/of arresten geveld waarbij de afbraak bevolen werd. Die rechterlijke uitspraken zijn reeds jaren in kracht van gewijsde gegaan. In die gevallen mag na het verstrijken van de in het vonnis of de in het arrest opgelegde termijn, die maximaal 1 jaar is, de gemachtigde ambtenaar of het schepencollege ambtshalve tot de afbraak overgaan indien de overtreder het niet zelf

gedaan heeft. Hoogst uitzonderlijk wordt het aan een derde burgerlijke partij toegestaan. De praktijk leert dat slechts enkele overtreders zelf die afbraak uitgevoerd hebben. Hoogstens in 10 gevallen hebben schepencolleges ambtshalve een afbraakvonnis of arrest uitgevoerd.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen:

1. In hoeveel gevallen hebben in Vlaanderen sinds 1970 de gemachtigde ambtenaren ambtshalve vonnissen of arresten van afbraak uitgevoerd?
2. Hoeveel aanbestedingen werden er daartoe gehouden?
3. Welke som was er op de begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorzien voor 1982 en voor 1983 ter ambtshalve uitvoering van vonnissen of arresten van afbraak?
4. De Gemeenschapsminister heeft ooit verklaard dat het uitvoeren van afbraakvonnissen of arresten een zaak is voor de schepencolleges, waar iedereen weet dat ze daartoe politieke moed missen. Die vonnissen of arresten worden nochtans zeker voor 95 procent uitgesproken op eenzijdige vordering van de gemachtigde ambtenaar namens het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Door dat standpunt wil men blijkbaar zijn verantwoordelijkheid afschuiven. Welk beleid zal er gevoerd worden om deze discriminerende situatie te beëindigen?
5. Wordt er een amnestiemaatregel overwogen voor deze als de zwaarste categorie aanzien 'bouw- en milieumisdrijven'?
6. Wordt het nog als zinvol geacht jaarlijks in Vlaanderen een kleine 400 tal vorderingen van afbraak bij de rechtbanken in te leiden wetende dat er toch niet afgebroken wordt? Ook de dwangsom, die een middel is van de rechterlijke macht en niet van de uitvoerende macht, blijkt hier geen oplossing te bieden, gezien de rechters de overheid erop wijzen dat ze reeds over alle middelen beschikken om vonnissen of arresten uit te voeren.

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Er zijn tot op heden drie gevallen bekend waarbij door toedoen van de gemachtigde ambtenaar werd overgegaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van een afbraakvonnis of arrest.
2. Voor zover blijkt uit ingewonnen inlichtingen werden voor deze drie gevallen drie aanbestedingen gehouden: voor elk geval één. Tot op heden werden in totaal zeven aanbestedingen gehouden.
3. Op de begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap was voor het jaar 1982 een bedrag van 200.000 F voorzien voor de ambtshalve uitvoering van vonnissen of arresten van afbraak. Voor het jaar 1983 is hetzelfde bedrag voorzien.
4. en 6. Mijn standpunt inzake het uitvoeren van vonnissen tot afbraak of herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is, dat de overtreder zelf dit vonnis moet uitvoeren, vermits hij het is

die de gewraakte werken en handelingen heeft uitgevoerd. Om dit principe in de praktijk te kunnen uitvoeren, heb ik aangedrongen dat voor flagrante overtredingen de toepassing van de dwangsom wordt gevraagd.

Of de dwangsom wordt toegekend is afhankelijk van de uitspraak van de rechtbank. De recente rechtspraak wijst er op dat de dwangsom wel degelijk wordt toegekend. Hierbij kan verwezen worden naar het arrest van het hof van beroep te Antwerpen dd. 24 december 1982 inzake de gemeente Houthalen tegen een overtreding door particulieren.

Tevens zijn reeds vonnissen gekend waarbij de dwangsom werd toegekend, doch waartegen door betrokkene beroep werd ingesteld. Deze beroepen zijn nog in behandeling.

Ik ben van mening dat de dwangsom een efficiënt middel is om een effectief beleid inzake de uitvoering van vonnissen of arresten tot afbraak te voeren.

5. Een amnestiemaatregel waarvan het geachte lid gewag maakt is me niet bekend.

Vraag nr. 209
(zitting 1982-1983)
van 29 september 1983
van de heer J. DE MOL

Stedenbouwwet artikel 6.5, § 3 — Vergelijk bij regularisatievergunning

Artikel 65. § 3 handelt over het vergelijk dat bij regularisaties tot stand kan komen en daarbij aansluitend over de dubbele bouwbelastingssom of over de transactiesom die naar aanleiding daarvan dient betaald te worden door de overtreder.

Het arrest van de Raad van State nr. 23.384 van 21 juni 1983 inzake de stad Kortrijk tegen de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening stelt voor het eerst duidelijk dat een regularisatievergunning kan afgeleverd worden zonder dat eerst een vergelijk tot stand gekomen is. Het veralgemeend toepassen van de visie, die het Auditoraat in zijn verslag ontwikkelde, zal het nodig maken de administratieve ruimtelijke ordening en leefmilieu de nodige richtlijnen te verstrekken teneinde een uniformiteit in het behandelen van regularisatiedossiers te bekomen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. De bestendige deputatie, in beroep uitspraak doende over regularisatieaanvragen in toepassing van artikel 55, heeft dikwijls besloten deze niet in te willigen met als enige motivatie: „ dat het een bouwbedrijf betreft en dat het thans verlenen van de bouwvergunning afbraak zou doen aan het door de wetgever opgebouwd systeem ”. Het is duidelijk in het licht van bovengenoemd arrest dat thans de bestendige deputatie in beroep regularisatievergunningen mag afgeven en dat hun motivatie, het opgebouwd systeem te ontwrichten, geen voorwerp meer heeft. De vraag stelt zich echter welke de verdere afhandeling is van het bouwbedrijf. Indien de gemachtigde ambtenaar en/of het sche-

pencollege geen beroep bij de Koning (Vlaamse Executieve) aantekenen, wordt de regularisatievergunning definitief. Hoe kan nog achteraf in overleg met het schepencollege van de overtreders, die in het bezit is van een definitieve bouwvergunning, een vergelijk afgedwongen worden? Het vorderen voor de rechtbank van een andere herstelmaatregel heeft dan geen zin meer. Het enige motief dat nog zou kunnen ingeroepen worden is dat betrokkene niet ingaat op het transactievoorstel. De praktijk leert dat de rechtbanken nog nooit een herstelmaatregel opgelegd hebben aan iemand die reeds over een wettelijke regularisatievergunning beschikt. Het resultaat is een willekeurige behandeling van regularisatieaanvragen. De enen moeten een transactiesom betalen en de anderen ontlopen ze. Hetzelfde probleem zal zich stellen bij het verlenen van regularisatievergunningen in beroep door de Vlaamse Executieve en bij het verlenen van een regularisatievergunning door de gemachtigde ambtenaar in toepassing van artikel 54, §1, tweede lid.

De vraag stelt zich ook of het schepencollege in toepassing van artikel 46 direct de regularisatievergunningen mag afleveren zonder vergelijk en/of de gemachtigde ambtenaar deze hierom al dan niet moet schorsen.

2. De visie van de Raad van State is juist waar ze stelt dat een hogere instantie die bij voorbeeld in beroep bevoegd is om een uitspraak te doen, haar beslissing niet hoeft afhankelijk te maken van de good-will van een lagere instantie bij voorbeeld het akkoord van het schepencollege met het vergelijk vragen vooraleer bij besluit van de Gemeenschapsminister een beroep over een regularisatieaanvraag in te willigen.

Om gelijke behandeling te bekomen van de rechtzoekende burger zou duidelijk dienen gesteld te worden of al dan niet in de hierboven genoemde gevallen zoals vroeger eerst moet gepoogd worden een vergelijk tot stand te brengen vooraleer een regularisatievergunning af te leveren. Het drukingsmiddel blijft dan nog altijd de mogelijkheid de regularisatieaanvraag te weigeren.

3. Dient de gemachtigde ambtenaar vooraleer te beslissen over een regularisatieaanvraag van een overheidsinstantie in toepassing van artikel 48 ook voorafgaand een transactiesom te vorderen van die instanties? Die transactiesom kan hier niet bepaald worden in overleg met het schepencollege. In analogie met het arrest van het Hof van Cassatie van 15 april 1983 inzake de gemeente Wommel dient immers gesteld dat ook de publiekrechtelijke rechtspersonen zich aan bepalingen van de stedenbouwwet dienen te houden en dat ze geen bevoorrechte positie innemen.
4. Over het vergelijk zegt artikel 63, §3 dat het in bepaalde gevallen kan toegepast worden „in overleg met” het college van burgemeester en schepenen. Is de heer Gemeenschapsminister het met mij eens dat hier een „akkoord” bedoeld wordt tussen beide partijen en dat zonder een akkoord geen vergelijk mogelijk is? De Franse tekst is duidelijk „de commun accord “ Voor het toepassen van artikel 65, §1 -b en 1 -c wordt datzelfde akkoord in het

Frans gesteld als „moyennant leur commun accord” opgenomen als „doch met hun gezamenlijk akkoord “ In de context van artikel 65 lijkt het dan ook duidelijker dat de wetgever met de term „in overleg met” een akkoord bedoeld heeft. Het zou trouwens logisch gezien geen zin hebben te verwijzen bij een vergelijk naar een overleg met het schepencollege, wanneer het mogelijk zou zijn het toch bij niet akkoord eenzijdig toe te passen door de gemachtigde ambtenaar.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid hierbij mijn standpunt ter zake mededelen.

Wat de algemeenheid betreft dient onderscheid gemaakt tussen de afhandeling van een dossier voor bouwaanvraag enerzijds en de afhandeling van een dossier van een bouwovertreiding anderzijds.

Een dossier van een bouwaanvraag wordt afgehandeld volgens de bepalingen van art. 44 en volgende van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, door de daarvoor bevoegde instanties: het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar en in beroep door de bestendige deputatie of de bevoegde Gemeenschapsminister.

Een dossier van een bouwovertreiding wordt afgehandeld door de gerechtelijke instanties, met in achtname van de bepalingen van art. 64 e.v. van de bovengenoemde wet op de stedenbouw.

Deze wijze van handelen is gebaseerd op het principe van de scheiding der machten. Principe dat m.i. ook aan de basis ligt van het door het geachte lid geciteerde arrest van de Raad van State.

Meer bepaald wat betreft art. 65 par. 3. blijft de toepassing van deze bepalingen steeds mogelijk. onafhankelijk van het verloop van het dossier van de bouwaanvraag en dit indien aan de voorwaarden. gesteld in dit artikel, voldaan is.

Een dossier van een bouwaanvraag, onafgezien of dit wordt ingediend vóór de aanvang of de uitvoering der werken of daarna, moet worden afgehandeld' volgens hogergenoemde bepalingen van art. 44 e.v.

De afzonderlijke afhandeling van een regularisatieaanvraag sluit de toepassing van art. 65 par. 3 niet uit. Dit laatste heeft immers betrekking op een bouwovertreiding en niet op een bouwaanvraag.

Meer bepaald wanneer de bouwvergunning wordt verleend voor werken of handelingen die reeds werden aangevat of voltooid, blijft de mogelijkheid tot transactie zoals bepaald in art. 65 par. 3 bestaan.

Wanneer een overtreders, in het bezit zijnde van een bouwvergunning, niet ingaat op het voorstel tot transactie, dan wordt de gerechtelijke instantie daarvan in kennis gesteld.

Volgens deze visie kan de gemeente in toepassing van art. 46 bouwvergunning afgeven, indien uiteraard de aanvraag beantwoordt aan de wettelijke bepalingen.

Het zou in tegenstrijd zijn met hogervermelde beschouwingen indien de gemachtigde ambtenaar dergelijke vergunning zou schorsen om de enige reden dat de transactiesom niet betaald is.

In principe kunnen de bepalingen van art. 65 par. 3 beschouwd worden als een mogelijkheid om het dossier van de bouwovertreiding een logisch gevolg te geven aansluitend op de afhandeling van het dossier van de bouwaanvraag.

Het kan zo gesteld worden dat, zo de gemachtigde ambtenaar in overleg met het schepencollege de transactie voorstelt en de overtreder dit voorstel aanvaardt, beide instanties (de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen) niet aandringen bij de gerechtelijke instanties tot vervolging wat neerkomt dat zij er geen bezwaar tegen hebben dat het dossier van de bouwovertreiding geseponeerd wordt.

Wanneer een overtreder het voorstel niet aanvaardt en ondertussen in het bezit is van een bouwvergunning voor de werken en handelingen waarop het voorstel van transactie slaat, blijft voor beide partijen (gemachtigde ambtenaar en college) de mogelijkheid open om bij de gerechtelijke instanties aan te dringen op gerechtelijke vervolging.

In de praktijk wordt tot heden om pragmatische redenen de werkwijze gevolgd waarbij vooreerst aan de overtreder de transactie wordt voorgesteld, vooraleer bouwvergunning wordt verleend. Het is pas nadat de geldsom, waarvan sprake in het eerste lid van par. 3 van art. 65 betaald is, dat in de praktijk bouwvergunning wordt afgeleverd.

Het is echter mogelijk dat beide handelingen: afleveren van de bouwvergunning (afhandeling van het dossier van de bouwaanvraag) enerzijds en het voorstel van transactie (afhandeling van het dossier bouwovertreiding met een minnelijke schikking) ontkoppeld worden, zoals trouwens hoger is uiteengezet.

Wat punt 3 van de vraag betreft, kan er op gewezen worden dat, wat het dossier bouwovertreiding betreft, voor werken en handelingen die voor regularisatie in aanmerking komen (art. 65 par. 3), de wet geen onderscheid maakt tussen bouwvergunningen afgeleverd in toepassing van art. 45 en 46 enerzijds en bouwvergunningen afgeleverd in toepassing van art. 48. Ook voor overtredingen van deze aard, moet de procedure voorzien in art. 65 par. 3 gevolgd worden.

Wat punt 4, betreft, blijkt uit de context dat met de woorden „in overleg” met het „akkoord” bedoeld wordt. De bepalingen van art. 65 par. 3 houden in dat de gemachtigde ambtenaar een vergelijk kan treffen met de overtreder, mits het akkoord van het college van burgemeester en schepenen. Hecht het college zijn akkoord niet aan het vergelijk dan kan de gemachtigde ambtenaar niet zelfstandig dit vergelijk met de overtreder treffen. In dit geval worden de verschillende standpunten aan de gerechtelijke instantie overgemaakt, die hoe dan ook een oordeel moet vellen over de overtreiding.

Vraag nr. 211
(zitting 1982-1983)
van 29 september 1983
van mevr. M. TYBERGHIEN-VANDEBUS-SCHE

Dienst Waters en Bossen West-Vlaanderen — Personeelskader

Naar aanleiding van persartikels en moties uit verschillende gemeentebesturen, meen ik te moeten vaststellen dat er moeilijkheden zijn in de aanstellingen en vervangingen bij het personeel van de Dienst Waters en Bossen in West-Vlaanderen.

In dit verband kreeg ik graag volgende informatie:

1. Hoe ziet het personeelskader er uit voor de Dienst Bossen van West-Vlaanderen met vermelding van aantal en rang per bosgebied?
2. Hoe is de huidige bezetting?
 - b. Zijn er plaatsen vakant?
 - c. Voor welke gebieden?
 - d. Hoe gebeurt de aanwerving?
 - e. Wanneer?
3. Wanneer werd de Brigadechef bij de Dienst Waters en Bossen op rust gesteld?
 - a. Wat is de reden dat er nog niet in de vervanging werd voorzien?
 - b. Wanneer zal dit gebeuren en met welke procedure?
3. Is er nog een wervingsreserve voor deze functies, met vermelding van het aantal per functie.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te laten weten dat alle aangelegenheden in verband met het personeelskader bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot de bevoegdheid behoren van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve, aan wie de vraag dient gericht te worden.

Ik kan niettemin het geachte lid verzekeren dat de aanwerving van technische beambten in de klasse van Waters en Bossen, ook voor de vakante gebieden in West-Vlaanderen, momenteel aan de gang is.

Vraag nr. 212
(zitting 1982-1983)
van 3 oktober 1983
van de heer G. BEERDEN

Werken Schulensbroek — Stand van zaken

Betreffende de werken aan het Schulensbroek zou ik u dank weten, mocht u me antwoorden op de volgende vragen.

- Welk is de stand van zaken op dit ogenblik?
 - Welke werken zijn:
 - in uitvoering,
 - in aanbesteding,
 - reeds vergund,
 - in studie?
- Wanneer wordt de binnendijk uitgevoerd en in gebruik genomen?
- Welke zijn de resultaten van de ecologische studie die voor dit gebied werd ondernomen?
- Blijven de gronden gelegen tussen binnen- en buitendijk, na algehele uitvoering van de werken, beschikbaar als volwaardige landbouwgronden met normale waterhuishouding (die weliswaar als uitzonderlijk wachtbekken in bijzondere situaties

ter beschikking blijven) of wordt de afwatering van dit tussenbekken dusdanig georganiseerd dat het eerder natte dus landbouwkundig minder geschikte gronden worden?

Antwoord

In antwoord op zijn onderscheiden vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen

1. Wachtbekken „ Schulensbroek ” — Stand van zaken :
 - a. Werken in uitvoering:
 - het electromechanisch gedeelte van de bedieningskunstwerken voor het wachtbekken;
 - het bouwkundig gedeelte van het gemaal aan de Demer in de omgeving van het wachtbekken;
 - het electromechanisch gedeelte van het gemaal aan de Demer en het gemaal ter plaatse van het uitlaatkunstwerk E;
 - het electromechanisch gedeelte van het inlaatkunstwerk op de Herk en de stuw op de kortsluitloop van de Herkermolen ;
 - b. Werken aanbesteed :
 - het bouwkundig gedeelte van het inlaatkunstwerk op de Herk en van de stuw op de kortsluitloop van de Herkermolen;
 - c. Werken stedenbouwkundig vergund :
 - de grondwerken voor het wachtbekken „ Schulensbroek “ omvattende de normalisatie van de Demer in Linkhout, de aanleg van de dijken van het binnenbekken van het wachtbekken en de winning van zand in het voornoemde binnenbekken;
 - de grondwerken voor het wachtbekken „ Schulensbroek”, omvattende de normalisatie van de Herk en de Gete ter plaatse van het wachtbekken, het dempen van het verlaten tracé van de Herk ter plaatse van het wachtbekken en de aanleg van de dijken van het buitenbekken van het wachtbekken ;
 - de normalisatie van de Demer vanaf de hevelduiker op de Vlootgracht in Linkhout tot aan de autoweg A2 in Halen;
 - d. Werken in studie:
 - de dijk aanpassing op de Demer vanaf de spoorwegbrug in Linkhout tot aan de Veldkenmolen in Kermt;
 - de dijk aanpassing op de Mangelbeek vanaf de spoorwegbrug in Linkhout tot aan de Groene Molen in Lummen;
 - de aanpassing van de Kriekelslaak en het Snijken ter onttrekking van de Laarbeek, de Steenbeek en de Garebeek aan het regime van de Demer;
 - het onttrekken van de Laarbeek, de Steenlaak en de Garebeek aan het regime van de

Demer door het uitvoeren van aanpassingswerken aan de Kriekelslaak en het Snijken ;

2. Volgens de huidige vooruitzichten van de Landelijke Waterdienst zal de aanleg van de dijken van het binnenbekken een aanvang nemen in de tweede helft van 1984. Vermoedelijk zal het binnenbekken 3 jaar na de aanvang van de werken in gebruik kunnen worden genomen;
3. De voornaamste resultaten van de landschapsecologische studie in verband met het wachtbekken „ Schulensbroek ” kunnen als volgt worden samengevat :
 - het gebied is landschapsecologisch waardevol tot zeer waardevol;
 - de aanleg van de dijken van het wachtbekken doorbreekt de openheid van het landschap; opgaande begroeiingselementen gaan verloren tengevolge van de geplande werken;
 - de schade aan het landschap, aan de vegetatie en aan de avifauna kan worden beperkt. mits het in acht nemen van bepaalde voorzorgsmaatregelen, o.m. mits de huidige, tamelijk hoge waterstanden in de verschillende grachten die de vochtige hooilanden doorkruisen. te behouden;
4. De gronden gelegen in het buitenbekken van het wachtbekken zullen na de voltooiing van de werken verder door de landbouw kunnen worden gebruikt. Aangezien het gaat om natte. maar potentieel goede landbouwgronden. zullen ze dank zij het wachtbekken voortaan minder frequent overstroomd worden en kunnen ze bovendien door het instellen van de gewenste pompeilen van de gemalen van het wachtbekken optimaal worden ontwaterd.

Volgens de landschapsecologische studie zouden de huidige waterstanden in de ontwateringssloten in het buitenbekken moeten worden behouden, omdat ze determinerend zijn voor het voortbestaan van de vochtige weilanden en van de vogelsoorten die erin broeden.

Ik meen echter dat het thans nog niet precies genoeg bekend is, welke gevolgen een verlaging van de grondwaterspiegel in het buitenbekken voor de vegetatiesamenstelling en de avifauna kan hebben.

Vraag nr. 213
(zitting 1982-1983)
van 3 oktober 1983
van de heer 0. VAN DEN BROECK

Potpolder en/of compartimentering te Groot- Kruibeke — Stand van zaken en opties

Sedert geruime tijd zouden er plannen bestaan tot mogelijke omvorming van de polders van Rupelmonde, Bazel en Kruibeke, gelegen in de gemeente Groot-Kruibeke, tot potpolder en/of compartimentering.

Verontwaardiging, reactie en verzet vanwege landbouwers, natuur- en milieuvrienden en sporthengelaars ten overstaan van de plannen — vervat in het Sigmaproject — om voornoemde polders om te vormen tot een gecontroleerd overstromingsgebied van 580 ha en/of compartimentering, resulteerde in alternatieve voorstellen tot vrijwaring en bescherming van het zogenaamde Krekengebied.

Daar bovendien dit gebied zou behoren tot het ontworpen natuurpark Scheldeland wordt de noodzaak van bedoelde potpolder ernstig in vraag gesteld.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Gemeenschapsminister de stand van zaken in dit dossier en de eventuele genomen opties in functie van de gedane alternatieve voorstellen vernemen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het hier gaat om een aangelegenheid waarvoor de nationale overheid, meer bepaald de Minister van Openbare Werken bevoegd is.

Vraag nr. 214
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer F. VERMEIREN

Staking overheidsdiensten — Balans

Ingevolge een oproep van de syndicale organisaties werd 's lands activiteit in de afgelopen dagen ernstig belemmerd door een staking in de overheidsdiensten.

De persmedia verspreidden zeer uiteenlopende cijfers omtrent de deelneming aan deze stakingsacties.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Minister, met betrekking tot de administratieve diensten die onder zijn bevoegdheid ressorteren, de volgende inlichtingen vernemen :

1. het aantal personeelsleden die hun taak normaal uitoefenden ;
2. het aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken;
3. het aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten.

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van zijn vraag m.i. tot de bevoegdheid behoort van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Naar ik verneem zal hem dan ook een globaal antwoord worden verstrekt door de heer Voorzitter.

Wat mijn kabinet betreft, werd geenszins deelgenomen aan de staking.

Vraag nr. 215
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Fauna en flora in Vlaanderen — Bestrijding oorzaken bedreiging

Ter gelegenheid van haar 50-jarig bestaan heeft de Wielewaal een brochure samengesteld die de toestand schetst van enkele bedreigde planten en dieren in Vlaanderen : 20 plantesoorten, 10 soorten insecten, een 6-tal vissoorten, 26 vogelsoorten en voorts reptielen, amfibieën en zoogdieren.

Gelet op de bedreiging die op deze planten en dieren in Vlaanderen weegt, zou het mij verheugen te mogen vernemen :

1. of de Minister het niet zinvol acht dat in Vlaanderen ter zake een informatie- en sensibiliseringscampagne op touw zou worden gezet;
2. of de Minister het niet wenselijk acht in overleg met zijn collega's een aantal maatregelen te treffen inzake leefmilieu, ruimtelijke ordening, natuurbehoud, jachtwet en natuuronderwijs teneinde de oorzaken van de bedreiging tegen te gaan.

Zo ja, dan zou ik graag vernemen welke concrete stappen de Minister ter zake reeds heeft gezet of overweegt te ondernemen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in Vlaanderen de informatie- en sensibiliseringscampagne inzake bescherming van fauna en flora binnen het kader van een algemeen natuurbehoudsperspectief reeds bezig is en overigens aansluit op de diverse thematische campagnes van het Europees Informatiecentrum voor Natuurbehoud bij de Raad van Europa.

De geciteerde brochure over bedreigde planten en dieren evenals het initiatief tot het stellen van een vraag omtrent het onderwerp, vormen overigens op zich een exponent van het tweeluik informatie en sensibilisering.

Wat de maatregelen inzake leefmilieu, ruimtelijke ordening, natuurbehoud, jachtwet en natuuronderwijs betreft kan verwezen worden naar de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve.

De organisatie van een „ Week van het Bos”, de betrokkenheid van het beleid bij diverse campagnes zoals „ Natuur in de Buurt” van de Koning Boudewijnstichting en de Belgische Natuur- en Vogelreservaten en tal van andere initiatieven zowel inzake voorlichting als op wetgevend gebied zijn ten andere uitingen van de bekommernis die ik met het geacht lid deel.

Vraag nr. 216
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Werken in de Kwarekken te Westerlo — Bouwvergunning

Einde 1981 werden verschillende hectaren bos in de Kwarekken te Westerlo zonder wettige vergunning kaal gekapt.

De plaatselijke werkgroep Leefmilieu diende op 28 november 1981 bij de plaatselijke politie klacht in.

Niettegenstaande dit gingen in 1982 de geplande werken in voormeld gebied verder, met name het uitgraven van viskweekvijvers.

Er werd opnieuw klacht neergelegd bij de gemeentelijke politie en de werkgroep Leefmilieu drong bij de lokale en regionale overheid aan om de werken stil te leggen, wat achteraf ook gebeurd is. De schade aan het gebied is echter groot!

De Dienst Groen Plan heeft zich uitgesproken voor het herstel in de vorige staat van het gebied en stedbouw heeft laten verstaan (november 1982) dat het herstel van de vorige staat zal geëist worden.

De exploitant diende in mei 1983 bij het gemeentebestuur een vraag tot onderhoudswerken aan „bestaande” vijvers in.

Een andere eigenaardige vaststelling is dat het dossier in kwestie na het bouw misdrijf plots verdwenen was.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

- Op 14 juni 1983 werd door stedbouw Antwerpen een bouwvergunning geweigerd voor betrokken werken.
Kan de geachte Minister mij verzekeren of hiermee dit dossier definitief gesloten is, wat zijn administratie betreft?
- Kan in huidig geval al dan niet een dwangsom van de overtreder geëist worden om de herstellingswerken te bespoedigen?
- Kan mij gezegd worden of het dossier in kwestie, dat in 1982 zoek is geraakt, inmiddels werd teruggevonden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

- Momenteel is bij de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen een beroep in behandeling dat door belanghebbende werd ingesteld, in toepassing van art. 55 van de wet op de stedbouw. Zolang de procedure niet is uitgeput, kan het dossier niet worden afgesloten.
- Het dossier van de bouwovertrading is momenteel nog in behandeling. Daarbij wordt onderzocht welke de passende herstelmaatregel is die dient gevorderd en zo nodig of tevens toepassing dient gevraagd van de dwangsom.

- Vermits het dossier in behandeling is, is het niet zoek.

Vraag nr. 218
(zitting 1982-1983)
van 11 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Geel-Rundsvort — Oprichting ruilverkavelingscomité

Bij koninklijk besluit van 28 maart 1979 werd een ruilverkavelingscomité opgericht voor de ruilverkaveling Geel-Rundsvort.

Dit comité heeft zijn zetel te Herentals en niet te Geel, zoals voorgeschreven door artikel 66 van de wet van 11 augustus 1978 tot aanvulling van de wet van 22 juli 1970 in de ruilverkaveling van landeigendommen.

Kan de geachte Minister mij meedelen waarom dit ruilverkavelingscomité niet zijn zetel heeft te Geel, zoals wettelijk is voorgeschreven?

Kan deze onwettige zetel gevolgen hebben voor de ruilverkaveling en zo ja welke zijn die?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het ruilverkavelingscomité Geel-Rundsvort tijdens de eerste comitévergadering, die doorging op 27 april 1979, beslist heeft de zetel van het comité te vestigen in het gemeentehuis van Geel.

Deze beslissing werd sedertdien niet gewijzigd.

Er is bijgevolg aan de wettelijke voorschriften ter zake voldaan.

Vraag nr. 219
(zitting 1982-1983)
van 11 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Geel-Rundsvort — Wegenaanleg en afwateringen

De ruilverkaveling Geel-Rundsvort bevindt zich thans in de fase van uitvoering van werken (wegenaanleg, afwateringen).

Nochtans is de procedure niet gevolgd van artikel 70 van de wet van 11 augustus 1978 tot aanvulling van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen; er werd met name geen advies gevraagd aan de gemeenteraad over het plan van de nieuwe wegen en afwateringen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

- Waarom werd het advies van de gemeenteraad niet gevraagd zoals dit wordt voorgeschreven door artikel 70 van voormelde wet?
- Wie is verantwoordelijk voor de financiering van de reeds (onwettig uitgevoerde wegen) en andere werken?

3. Welke maatregelen zal de geachte Minister in deze zaak nemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de machtiging tot uitvoering van de cultuurtechnische werken door de ruilverkavelingscomités geregeld wordt door de bepalingen van artikel 25 en 71 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling en niet door deze van artikel 70 (vroeger art. 24) van dezelfde wet. In uitvoering van artikel 25 werd het comité trouwens bij ministerieel besluit gemachtigd tot de uitvoering van de buitengewone werken aan de onbevaarbare waterlopen.

Het ministerieel besluit, waarvan sprake in art. 70, is van administratieve aard en heeft tot doel de wegen en afwateringen aan te duiden die tot het openbaar domein zullen behoren of eruit zullen verdwijnen.

In hetzelfde besluit of in afzonderlijke besluiten wordt tevens bepaald tot welke groep van wegen de nieuwe wegen behoren, in welke categorie de onbevaarbare waterlopen worden geklasseerd en aan wiens domein de betrokken wegen en afwateringen worden toegewezen; tevens wordt erin bepaald dat de afgeschafte wegen en afwateringen worden opgenomen in het geheel van de te verkavelen gronden. Genoemd besluit heeft dus tot doel een nieuwe afbakening tot stand te brengen tussen het openbaar domein en het privaat domein en de hieruit voortvloeiende administratieve gevolgen te regelen.

Op de specifieke vragen van het geachte lid wens ik het volgende te antwoorden:

1. Het ruilverkavelingscomité zal niet verzuimen het bij de wet voorziene advies te vragen aan de gemeente. Het is echter evident dat het comité zelf zijn werkzaamheden regelt. Ten einde het doorstromen van informatie naar en het overleg met de gemeente te bevorderen heeft mijn achtbare voorganger een schepen van de gemeente Geel in de commissie van advies opgenomen.

Reeds in het begin van 1981 werd de gemeente trouwens geïnformeerd betreffende de plannen der wegen.

2. Alleen het ruilverkavelingscomité is verantwoordelijk voor de werken. Zoals hoger toegelicht zijn de uitgevoerde werken geenszins onwettig, daar de machtiging tot uitvoering bij ministerieel besluit werd verleend.

Bij achtereenvolgende ministeriële besluiten heb ik al de in uitvoering zijnde werken betoelaagd, overeenkomstig de bepalingen van het organiek ministerieel besluit dat de subsidiëring van ruilverkavelingswerken regelt.

3. Ik deel de bekommernis van het geachte lid de gemeenteraad nog beter en in een vroeger stadium bij de ruilverkaveling te betrekken. Ik wil dan ook graag overwijd alle ruilverkavelingscomités aansporen hun contacten met en raadplegingen van de gemeentebesturen te intensifiëren, vooral in de aangelegenheden, die een weerslag hebben op het gemeentelijk beleid.

Vraag nr. 220
(zitting 1982-1983)
van 11 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Limburg — Ruilverkavelingen

Mag ik de geachte Minister verzoeken te antwoorden op de volgende vragen.

1. Kan voor Limburg de lijst gegeven worden van de uitgevoerde, de in uitvoering zijnde en in onderzoek zijnde of geplande ruilverkavelingen met daarbij telkens de oppervlakte, de kostprijs en de datum van de akte of de datum van de instelling van het comité en voor de in uitvoering of in onderzoek zijnde ruilverkavelingen, de voorziene aanvang van de werken en het voorziene einde?
2. Kan mij tevens voor elke uitgevoerde ruilverkaveling meegedeeld worden hoe groot het aantal gerooide hoog- en laagstammige bomen en hagen is evenals het aantal verdwenen holle wegen en aar-dewegen?
Kan er tevens gezegd worden het gemiddeld aantal grondstukken, het gemiddeld aantal grondstukken per eigendom, het aantal eigenaarsgroepen met één grondstuk en het aantal ingesloten grondstukken die in de provincie Limburg betrokken waren bij de ruilverkavelingen, zowel vóór als na de ruilverkavelingen?
3. Werden en worden landschapsecologen en biologen opgenomen in of gecontacteerd door ruilverkavelingscomités? In ontkennend geval, wordt hun aanwezigheid in de toekomst voorzien? Zo niet, waarom?
Het behoud van natuur en landschap dient immers bij de uitwerking van een ruilverkaveling een eerste vereiste te zijn!

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat slechts een beperkt gedeelte van de onder punten 1 en 2 gevraagde inlichtingen op mijn diensten bekend is. Daarom werden alle ruilverkavelingscomités van de provincie Limburg aangeschreven met het verzoek de gevraagde inlichtingen mede te delen. Gelet op het feit dat de gestelde vragen betrekking hebben op al het gedurende 25 jaar verrichte werk, valt te voorzien dat het opsporingswerk veelomvattend en van lange duur zal zijn.

Van zodra de gevraagde informatie in mijn bezit is, zal ze aan het geachte lid rechtstreeks worden toege-stuurd.

Niettemin wil ik er op wijzen dat het geenszins de bedoeling van een parlementaire vraag kan zijn, dat opdracht moet gegeven worden tot het maken van een lijvige en langdurige studie.

Wat het derde punt van de vraag betreft, dient gesteld dat de ruilverkavelingscomités samengesteld zijn overeenkomstig de voorschriften van de wet, waarbij de respectieve Ministers, de Gouverneur en de Provinciale Landbouwkamer de kandidaten voorstellen volgens hun eigen inzichten en onder hun verantwoordelijkheid. Aangezien de ruilverkavelingscomités vanaf de inwerkingtreding van de wet van 11

augustus 1978 tot aanvulling van de wet van 22 juli 1970 ertoe gehouden zijn een landschapsplan (art. 7 1) op te maken, dienen zij dus beroep te doen op instellingen en personen, die bevoegd zijn inzake landschapszorg.

Niettegenstaande mijn grote bekommernis voor het beheer en het behoud van natuur en landschap, wil ik er het geachte lid op wijzen dat dit niet de „eerste vereiste is bij de uitwerking van een ruilverkaveling”.

De wetgever heeft zowel in 1956, 1970 als in 1978 uitdrukkelijk gesteld dat tot de uitvoering van ruilverkaveling kan overgegaan worden „ ten einde in het algemeen belang tot een betere economische exploitatie van de landbouweigendommen te komen”. In 1970 heeft de wetgever tevens voorzien dat ruilverkaveling kan gepaard gaan met werken van landschapszorg. In 1978 heeft de wetgever hieraan de uitvoering van andere maatregelen tot landinrichting toegevoegd. Sedertdien werden in uitvoering van deze laatste maatregelen ondermeer reeds de landschapsplannen opgemaakt in diverse ruilverkavelingen met een globale oppervlakte van meer dan 25.000 ha.

Vraag nr. 221
(zitting 1982-1983)
van 17 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Geel-Rundsvooort — Ruilverkaveling van landeigendommen

Ruilverkaveling uit kracht van de wet werd ingesteld voor het gebied Geel-Rundsvooort.

Volgens artikel 63 van de wet van 11.8.1978 tot aanvulling van de wet van 22.7.1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen, kan een beslissing tot onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling worden ingesteld.

Kan de geachte Minister mededelen of die beslissing ambtshalve werd getroffen of dat deze beslissing werd genomen op verzoek van ten minste twintig belanghebbende gebruikers of eigenaars? Indien de beslissing ambtshalve werd getroffen, kan mij dan eveneens medegedeeld worden welke bijzondere motieven (naast de algemene motieven van artikel 62 van voornoemde wet) hebben geleid tot het overgaan tot de ruilverkaveling van het gebied Geel-Rundsvooort?

Indien ten minste twintig belanghebbende gebruikers of eigenaars om ruilverkaveling hebben verzocht, kan mij dan een copie bezorgd worden van de handtekeningenlijst van deze verzoekers?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling te Geel (Rundsvooort) werd voorgeschreven bij ministerieel besluit van 13 april 1960.

Deze beslissing steunde op een aanvraag van betrokken eigenaars en gebruikers, daterend van 17 februari 1960.

Het is mij niet bekend welke motieven de toenmalige Minister van Landbouw, Baron A. Devleeschauwer, ertoe geleid hebben een gunstig gevolg te geven aan het verzoek van de betrokkenen.

Voor zover mij bekend werd dit onderzoek na een langdurige schorsing omstreeks 1975 terug opgenomen, toen er een duidelijke begrenzing van het landbouwgebied en van het natuurreservaat in het vooruitzicht werd gesteld.

Vraag nr. 222
(zitting 1982-1983)
van 17 oktober 1983
van de heer J. DE MOL

Besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling voor het Vlaamse Gewest van de op openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist — Bekendmaking

Het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling voor het Vlaamse Gewest van de op openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist werd op 25 maart 1981 ondertekend door de Voorzitter van de Vlaamse deelregering. Meer dan twee en een half jaar na deze ondertekening zou dit besluit nog steeds niet gepubliceerd zijn. Hierdoor zou dit besluit nog niet toegepast kunnen worden.

1. Is het juist dat dit besluit nog niet gepubliceerd is?
2. Waarom werd dit besluit nog steeds niet gepubliceerd?
3. Wanneer voorziet de geachte Minister de publicatie van dit besluit?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat dit besluit nog niet gepubliceerd werd. Bij het bestuur wordt navraag gedaan omtrent de problemen dienaangaande. Tevens wordt bij het bestuur aangedrongen op een spoedige publicatie.

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bestuur van Waters en Bossen — BTK-project „Natuurbehoud”

In 1981 werd een BTK-project „Natuurbehoud” opgezet bij het Bestuur van Waters en Bossen om een „prioriteitenlijst voor aankoop van natuurgebieden in het Vlaamse Gewest” op te stellen.

1. Welke zijn de resultaten van dit project?
2. Hoe ziet de uiteindelijke prioriteitslijst eruit?
3. Welke concrete plannen bestaan er voor elk van de gebieden die op voornoemde lijst voorkomen?

Zijn er al onteigeningsprocedures in gang gezet of aankooponderhandelingen aangevat? Zo ja, voor welke gebieden?

4. Klopt het dat gemeentelijke verordeningen ter behartiging van het natuurbehoud, b.v. het kappen van bomen, niet meer door de geachte Minister worden bekrachtigd? Wat is hiervan eventueel de reden? Werd er in een overgangsreglementering voorzien? Zo neen, waarom niet?
5. Is het mogelijk mij een overzicht te geven per provincie van het personeelsbestand van de **beteugelingsdiensten** van de verschillende provinciale directies van stedenbouw, dit per jaar en vanaf 1975?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Voor punten 1, 2 en 3 worden de gegevens noodzakelijk om inhoudelijk te kunnen antwoorden, gevraagd aan AROL.

4. Art. 60 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening bepaalt dat de gemeenteraad bouwverordeningen kan vaststellen. In dit kader kan de gemeenteraad een bouwverordening op de beplantingen aannemen.

Art. 61 bepaalt o.m. dat de besluiten van de gemeenteraad tot aanneming van de gemeentelijke bouwverordening worden onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de Koning. Gelet op de regionalisatie wordt de goedkeuring thans verleend door de Vlaamse Executieve en bij delegatie door de bevoegde Gemeenschapsminister voor de ruimtelijke ordening. Elke gemeentelijke bouwverordening die de wettelijke procedure heeft doorlopen en zowel vormelijk als inhoudelijk vatbaar is voor goedkeuring, dient door AROL ter ondertekening te worden voorgelegd. Ik heb geen instructies gegeven om deze tot nu toe gevoerde procedure te wijzigen, maar dring bij het bestuur aan de daar in behandeling zijnde dossiers ter beslissing voor te leggen.

5. Er wordt verwezen naar mijn antwoord op de parl. vraag nr. 187 van 2 september 1983 van de heer L. Van den Bossche, welke handelt over dezelfde aangelegenheid.

Vraag nr. 8

van 21 oktober 1983

van de heer A. COPPIETERS

Bouwaanvragen — Vergunning

Regelmatig worden bij de schepencolleges bouwaanvragen ingediend die naar de vorm zeer correct zijn en waarvan het voorwerp overeenstemt met de bestemming die aan het daarbij betrokken perceel dient gegeven volgens de vigerende aanleg- of verkavelingsplannen, zodat ze moeilijk kunnen geweigerd worden, ofschoon de plannen kunnen laten vermoeden dat de aanvrager een fictieve bestemming heeft opgegeven

Zo kan het voorkomen dat men een vergunning vraagt voor het bouwen, op een industrieterrein, van een loods, waarvan de bouwplannen nochtans duidelijk laten vermoeden dat het gaat om een danszaal of een sporthal.

Of men vraagt goedkeuring voor de aanleg van een parking, terwijl de bedoeling aanwezig is om er tennisvelden van te maken.

In die gevallen wordt dan een vergunning gegeven op grond van de aangeduide bestemming en worden de werken in overeenstemming daarmee uitgevoerd. Als dan achteraf, zoals werd verwacht, de bestemming van het goed wordt veranderd, voelt het bestuur zich terecht bij de neus genomen.

Zou de Minister mij kunnen mededelen welke maatregelen een gemeentebestuur kan nemen om de wet en de regeling te laten eerbiedigen, en of het de gemachtigde ambtenaar kan verzoeken zijn verantwoordelijkheid ter zake op te nemen?

Mag ik het antwoord vernemen via het Bulletin van Vragen en Antwoorden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie mededelen.

De aanlegplannen bepalen de bodembestemmingen en de plannen van een bouwvergunning de bestemming van de lokalen of bebouwde ruimten. De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw bepaalt via aanlegplannen en de plannen bij de bouwvergunningen wel de bodembestemming en de bestemming van de lokalen of bebouwde ruimten, maar deze wet regelt niet het gebruik van de bodem of het gebruik van lokalen. De problemen die het geachte lid aanhaalt worden derhalve niet expliciet door de wet op de stedenbouw geregeld.

Om deze problemen te kunnen ondervangen heb ik een voorstel van deeldecreeet voorgelegd aan de Executieve die o.m. het wijzigen van gebruik van gebouwen aan een vergunning onderwerpt.

Indien de gemeente kan aantonen dat een bouwvergunning werd verkregen met aanwending van valse gegevens, dan kan deze vergunning beschouwd worden als zijnde ongeldig tot stand gekomen en kan de gemeente zich naar mijn mening beroepen op het bestaande wettelijk instrumentarium teneinde bij de bevoegde rechtbank het beoogde herstel te bekomen.

Vraag nr. 43

(zitting 1982-1983)

van 29 augustus 1983

van de heer F. GEYSELINGS

Zware metalen in Noord-Limburg — Opsporing en informatie

Op 1 juni ll. werd u geïnterpelleerd over de grond- en

bodemvervuiling door zware metalen in Noord-Limburg.

Er werd geantwoord dat huisartsen in de opsporing worden ingeschakeld, dat er gezocht wordt naar financiële middelen om opsporingsonderzoeken te kunnen uitvoeren en dat de bevolking langs huisartsen en gemeentebesturen zal geïnformeerd worden.

Er werd achteraf ook nog gevraagd of de leden van de Commissie van Volksgezondheid over de onderzoeksresultaten kunnen beschikken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoe ver staat het met de opsporing naar zware metalen uitgevoerd door huisartsen bij de bevolking? Zijn er reeds resultaten bekend?
2. Zijn er inmiddels al financiële middelen gevonden om de opsporingsonderzoeken te kunnen uitvoeren? Zo ja, van waar komt dit geld en hoe groot is het bedrag?
3. Er werd beloofd dat de bevolking zal geïnformeerd worden over deze bezoedeling langs huisartsen en gemeentebesturen. Wat hebben de gemeentebesturen in dit opzicht gedaan?
4. Beschikken de leden van de Commissie van Volksgezondheid reeds over onderzoekresultaten aangaande deze bevuilding? In ontkennend geval, wanneer denkt de geachte Minister deze belofte te kunnen inlossen?

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vragen, kunnen de volgende inlichtingen worden gegeven:

1. Aangezien de aan te wenden screeningsmethoden voor de opsporing naar zware metalen, in casu cadmium, bij de bevolking nog niet volledig op punt staan, werd door de medische werkgroep zware metalen, Noord-Limburg, op 14 juli besloten voorafgaandelijk een pilotstudie uit te voeren van beperkte omvang.
Bij deze pilotstudie waarbij slechts 18 gezinnen worden betrokken bij dewelke bij een eerste onderzoek een verhoogd cadmiumgehalte werd vastgesteld in het water van de drinkwaterputten, zal een eventuele cadmiumpregnatie worden opgespoord.
2. Aangezien het in de eerste fase om een zeer beperkt onderzoek gaat, werden er nog geen kredieten aangevraagd voor het volledig screeningsonderzoek.
- 3.-4. Via een BTK-project is men enige tijd geleden begonnen met de inventarisatie van de watervoorziening in de 3 gemeenten, nl. Lommel-Neerpelt-Overpelt.

Bedoeling is alle putten, die als bron van drinkwater worden gebruikt, te onderzoeken.

Voor Neerpelt is men met dit onderzoek klaar, 220 waterputten werden onderzocht en de burgemeester heeft de resultaten aan de bevolking meegegeeld.

In de gemeente Overpelt en Lommel is de studie nog niet beëindigd; daarvoor werd een verlenging van het BTK-project aangevraagd.

Vraag nr. 47 (zitting 1982-1983) van 6 september 1983 van de heer J. GABRIELS

Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding — Stand van zaken

In Nederland ontstaat steeds meer de ontwikkeling tot oprichten van regionale verbonden waarin basisgezondheidsdiensten, tweede lijnsvoorzieningen, enz. actief zijn op het vlak van gezondheidsvoorlichtingen en gezondheid.

Op dat vlak gebeuren er in Vlaanderen wel een aantal initiatieven die zich vooral kenmerken door versnippering.

In verband met preventieve gezondheidszorg en gezondheidsvoorlichting en -opvoeding is het met het vastleggen van prioriteiten en gezamenlijke programma's slecht gesteld.

Coördinatie dringt zich op, aandacht op regionaal niveau is van groot belang.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. In welke mate heeft uw departement bemoeienis met het organiseren van programma, activiteiten... op het vlak van gezondheidsvoorlichting en -opvoeding?
2. In hoeverre zijn er binnen uw departement nationale campagnes die gezondheidsvoorlichting en -opvoeding beogen?
3. In welke mate denkt de Minister stappen te ondernemen om tot een globale coördinatie te komen van programma's op het vlak van gezondheidsvoorlichting en -opvoeding?
4. Zijn er geen mogelijkheden aanwezig om ter zake projecten op te zetten (type-projecten) die dit overal zouden kunnen stimuleren en uitvoeren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de door hem gestelde vragen het volgende mee te delen:

1. Verschillende verenigingen zijn in Vlaanderen actief op het vlak van gezondheidsvoorlichting en -opvoeding. Jaarlijkse toelagen worden toegekend aan o.m. de volgende verenigingen en organisaties die initiatieven nemen of zich verdienstelijk maken inzake gezondheidsvoorlichting en -opvoeding:
 - de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen (WVVH)
 - de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen
 - het Belgische Instituut voor de Voeding
 - de Werkgroep Gezondheidsvoorlichting

- de Nationale Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg
 - Kontaktpunt GVO
 - het Rode Kruis
 - het Coördinatiecomité Anti-Tabak
2. Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft heb ik dit jaar het initiatief genomen tot twee algemene campagnes : een actie tegen roken en een actie tandcariespreventie. Begin volgend jaar zal een campagne worden gevoerd m.b.t. gezonde voeding.
3. Ik ben er mij van bewust dat talrijke organisaties zich met GVO bezighouden en dat de coördinatie van deze activiteiten en het bepalen van prioriteiten nodig zijn. Daarom heb ik een Voorlopige Adviesraad opgericht waarvan deskundigen op het vlak van GVO deel uitmaken. Deze Adviesraad heeft vooral een voorbereidende functie en is belast met het onderzoek van de bestaande initiatieven en het bepalen van prioriteiten.
4. Er zijn inderdaad mogelijkheden aanwezig om typerprojecten op te zetten die plaatselijk kunnen worden gestimuleerd en uitgevoerd. Zo werd in het kader van het Nationaal Onderzoeksprogramma in de Sociale Wetenschappen een team o.l.v. Professor Vuylsteek, dienst hygiëne en Sociale Geneeskunde, RUG, belast met het uitwerken van GVO-pakketten bestemd voor de leerkrachten van het kleuter- en lager onderwijs. Deze GVO-pakketten worden reeds gebruikt in het derde leerjaar van het kleuteronderwijs en de eerste drie leerjaren van het lager onderwijs.

Tegen volgend schooljaar zullen vermoedelijk de pakketten bestemd voor de overige leerjaren van het lager onderwijs klaar zijn. Ook voor het secundair onderwijs zijn dergelijke leeftijdsaangepaste programma's in voorbereiding.

Dit GVO-project werd in samenwerking met het Ministerie van Onderwijs opgezet. Het Rode Kruis is belast met het drukken van de teksten en het verspreiden naar het onderwijs toe.

Krachtens het besluit van de Vlaamse Executieve van 6.7.1983 hebben experimenteel werkende equipes voor medisch schooltoezicht opdracht gekregen deze programma's te ondersteunen. De informatie is bestemd voor de leerkrachten om er in de dagelijkse klaspraktijk mee te werken. De bedoeling is gezondheidsopvoeding in het onderwijs op een continue wijze te integreren. De medewerking van de onderwijsinstelling blijft evenwel facultatief.

Thans wordt ook een actie gevoerd rond het thema tandpreventie. Ook hier wordt gewerkt naar een bepaald model met name het pilootproject van Professor Boute van de VUB. Dit project bevat twee luiken : opsporing van tandcaries, tandvleesontsteking en orthodontische afwijkingen en een gezondheidseducatieve actie op school en naar het publiek toe. In het vermelde besluit van de Vlaamse Executieve van 6.7.1983 wordt eveneens bepaald dat de experimenteel werkende equipes MST verplicht zijn mede te werken aan dit initiatief inzake tandpreventie.

Vraag nr. 51
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer D. VERVAET

Verontreinigde voedingsmiddelen te Tessenderlo — Controle en maatregelen

Recente persberichten maken gewag van een kwikneerslag op groenten in Tessenderlo. De consumptie van dergelijke verontreinigde voedingsmiddelen zal een gevaar betekenen voor de bevolking, gelet op de waarschuwingen van de Gezondheidsinspectie.

Kan de geachte heer Gemeenschapsminister mij mededelen wat volgt.

1. Welke de resultaten zijn van het onderzoek verricht door het Instituut voor Scheikundig Onderzoek?
2. Hoe de controle op de verontreiniging gebeurt?
3. Welke maatregelen hij wenst te nemen:
 - a) ter bescherming van de bevolking en hoe deze ter kennis worden gebracht van de bevolking?
 - b) ten opzichte van het verontreinigende bedrijf?

Antwoord

1. De hierbijgevoegde tabel van de verontreinigings-toestand van groenten in Tessenderlo en omgeving voor de jaren 1981-1982, geeft een goed overzicht van de bekomen resultaten van het onderzoek uitgevoerd door het Instituut voor Scheikundig onderzoek (ISO).
2. De controle op de verontreiniging door kwik, door het ISO uitgevoerd, gebeurt:
 - a. door een onderzoek met bakkulturen;
 - b. door een systematische bemonstering van het gras „in situ” alsook van boombladeren sedert 1982;
 - c. door een onderzoek op geregelde tijdstippen van groenten bemonsterd in enkele volkstuintjes in de omgeving van de verontreinigde buurt.
3. a. Steunend op de laatste resultaten van het onderzoek door het ISO uitgevoerd voor de periode september 1982-april 1983, mag men aannemen dat er een kwikverontreiniging in bepaalde gebieden van Tessenderlo bestaat.

Zonder de toestand te dramatiseren, heb ik gemeend dat het raadzaam was, rekening houdend met mogelijke inname van andere voedingsstoffen met meer kwik zoals vis, de plaatselijke bevolking, wonende in een straal van 1 km van het bedrijf, dat als bron van vervuiling wordt aangegeven, in te lichten.

Volgend bericht werd doorgegeven aan de bevolking door de burgemeester van Tessenderlo, op voorstel van de Provinciale Gezondheidsinspecteur :

- sla, spinazie, selder, prei, koolsoorten en tuinkruiden (o.a. salie en tijm) slechts in

- bepaalde mate te eten als ze ter plaatse gekweekt zijn;
- buitenste bladeren niet te gebruiken en bladgroenten goed te wassen, als ze ter plaatse gekweekt zijn.

3. b. Het nemen van maatregelen ten opzichte van het verontreinigende bedrijf behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs de heer J. Lenssens.

(gehalten in ppb op verse stof)

	Bladgroenten			Tuinkruiden			Vruchtenzaden			Wortel-, knol- en bolgewassen			Niet eetbare gedeelten			
	'81	'82	*	'81	'82	*	'81	'82	*	'81	'82	*	'81	'82	*	
GH	\bar{x}	3,6	23,6	14,4	—	38,6	38,6	12,1	1,6	10,0	0,9	10,9	6,9	—	20,3	20,3
	mediaan	3,7	15,9	5,4	—	46,4	46,4	4,5	—	4,1	—	2,8	1,0	—	10,0	10,0
	n	9	6	15	—	5	5	4	1	5	2	3	5	—	3	3
	n>50 ppb	0	1	1	—	2	2	0	0	0	0	0	0	—	0	0
DH	\bar{x}	40,8	63,2	50,0	132,4	379,0	362,5	—	2,2	2,2	4,5	15,1	9,2	40,1	116,1	85,7
	mediaan	32,4	65,6	36,9	—	316,2	304,3	—	2,3	1,3	3,6	5,0	5,0	21,5	146,8	56,2
	n	10	7	17	1	14	15	—	0	2	5	4	9	2	3	5
	n>50 ppb	5	4	9	1	13	14	—	0	0	0	0	0	1	2	3
H	\bar{x}	18,6	15,4	16,9	—	—	—	5,6	2,7	3,9	—	8,8	8,8	50,0	67,8	61,9
	mediaan	7,4	11,7	10,4	—	—	—	6,3	1,2	1,9	—	4,5	4,5	50,1	46,4	50,1
	n	13	14	27	—	—	—	0	0	0	—	7	7	3	6	9
	n>50 ppb	2	0	2	—	—	—	0	0	0	—	0	0	2	3	5
RH	\bar{x}	52,4	38,1	41,9	—	90,3	90,3	—	2,4	2,4	1,8	10,9	8,3	—	61,0	61,0
	mediaan	34,2	28,2	35,5	—	—	—	—	1,6	1,6	1,6	14,7	2,9	—	63,1	63,1
	n	4	11	5	—	1	1	—	0	4	2	5	7	—	4	4
	n>50 ppb	2	3	5	—	1	1	—	0	0	0	0	0	3	4	3
GB	\bar{x}	11,8	4,2	11,1	—	—	—	2,4	1,2	2,0	1,6	—	1,6	25,5	11,3	18,4
	mediaan	11,2	—	10,0	—	—	—	2,2	—	1,8	1,5	—	1,5	21,5	8,6	15,9
	n	9	1	10	—	—	—	0	0	0	3	—	3	2	2	4
	n>50 ppb	0	0	0	—	—	—	0	0	0	0	—	0	0	0	0
KM	\bar{x}	7,3	1,8	5,8	—	—	—	4,5	1,2	3,9	6,3	2,9	5,6	20,2	9,8	15,0
	mediaan	5,4	1,9	4,5	—	—	—	0,6	—	1,1	2,0	—	2,8	20,0	5,4	15,9
	n	8	3	11	—	—	—	4	1	5	4	1	5	2	2	4
	n>50 ppb	0	0	0	—	—	—	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ref.	\bar{x}			3,6			20,3			0,9			1,7			9,3
	min.			0,7			1,3			<0,5			0,5			8,3
	max.			18			44,4			1,8			4,4			10,2
	n			15			3			3			4			2

Opmerking: behalve voor de niet eetbare gedeelten zijn de resultaten gebaseerd op gewassen materiaal

* : \bar{x} en mediaan : gewogen gemiddelde; voor n : som '81-'82.

(n : aantal)

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 154
(zitting 1982-1983)
van 27 juni 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Ros van Aa te Zemst — Uitbating van zandgroeven

De exploitatievergunning van 29 juli 1982 met betrekking tot de uitbating van een zandgroeve met menginstallatie en gebruik van elektrische en motoren met inwendige verbranding in het „Bos van Aa” te Zemst voorziet onder cijfer 3.3 dat de ontginnings-

wijze geen schade mag berokkenen aan de omliggende waterwinningen, onder meer door verlaging van het grondwaterpeil.

Uit een recente volksbijeenkomst, die gepaard ging met een persconferentie in verband met een aantal illegaliteiten die op en rond deze zandgroeve plaatsvinden, werd door een aantal omwonenden geklaagd over het feit dat ze sinds de **aangang** zijnde ontginning zonder grond (drink) water zijn gevallen en dat ze bovendien ook geen waterleiding bezitten.

In de uitbatingsvergunning wordt onder § 1 — cijfer 1-3 gesteld dat de ontginning verantwoordelijk is voor de schade die het gevolg zou kunnen zijn van de ontginning.

Ik wens van de geachte Minister te vernemen wat de overhied zal ondernemen tegen de ingebreke zijnde exploitant en welke maatregelen hij zal treffen om de bewoners terug van het onmisbaar drinkwater te voorzien.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Voor de exploitatie van de zandwinning te Zemst, die kadert in de grote werken die op last van de NV Zee-kanaal en Haveninrichtingen van Brussel worden uitgevoerd werd vergunning verleend door het besluit nr. 12/44.950/45.480 dd. 1 juli 1983 van de bestende deputatie van de Provincieraad van Brabant.

Volgens artikelen 1.3 en 2.3.1. van de vergunningsvoorwaarden van hogergenoemd besluit is de exploitant in elk geval verantwoordelijk voor de schade, onder meer op gebied van waterhuishouding, die het gevolg zou kunnen zijn van de ontginning.

De ontginning van het zand in de vergunde groeve gebeurt droog tot op een diepte van nagenoeg 15 m. Hiertoe wordt het grondwaterpeil d.m.v. vlotterpompen kunstmatig verlaagd.

Door de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie werd er in de omgeving van de vergunde zandgroeve een grondwatertafelverlaging vastgesteld. Hierdoor zijn er een aantal ondiepe waterputten droog komen te staan. De exploitant van de zandgroeve heeft echter, op verzoek van bovenvermelde dienst, bij de omwonenden die om diverse redenen ongemak leden door het droogvallen van plaatselijke ondiepe waterputten, nieuwe diepere waterputten doen aanleggen.

Ten einde de grondwatertafelverlaging tot een minimum te beperken is de exploitant met de aanleg van een ondoorlatende kleiwand begonnen. Indien ook deze maatregel onvoldoende resultaat zou opleveren zal er in toepassing van artikel 3.3.5. een andere ontginningwijze worden opgelegd.

Ter informatie kan ik het geachte lid ook nog mededelen dat de Vlaamse Executieve in zitting van 21 september 1983 de exploitatievergunning dd. 29 juli 1982 ref. nr. 12/41277/45480 afgeleverd door de bestendige deputatie voor de percelen sectie G2 nrs. 104, 105, 106a, 124, 125a, 127a en 135b in het bos van Aa te Zemst heeft ingetrokken.

De exploitant, de pvba De Dycker heeft voor andere percelen in het bos van Aa een overeenkomst afgesloten met het Ministerie van Openbare Werken en voor deze zone een exploitatievergunning bekomen op 1 juli 1983.

Vraag nr. 185
(zitting 1982-1983)
van 11 augustus 1983
van de heer W. KUIJPERS

Parkgebied Kasteel van den Haksberg — Oefenritten motorrijders

Dagelijks worden in het parkgebied „Kasteel van den Haksberg” ten noorden van de autosnelweg A2 -

gemeente Tielt-Winge, oefenritten door motorrijders gehouden.

Eveneens worden er geregeld wedstrijden ingericht. Minister Lenssens gaf hiertoe toelating op 20 september 1982 en dit tot 30 september 1983.

1. Hoe verklaren de bewindslieden dat deze toelating gegeven werd ondanks het feit dat dit 14 ha groot domein volgens het gewestplan als parkgebied beschermd werd?
2. Waren de bewindslieden er op 20 september van op de hoogte dat er reeds vóór die datum boomkappingen en grondwerken werden uitgevoerd? Zo ja, waarom zijn ze dan niet opgetreden? Mag ik hiervoor de reden vernemen?
3. Is het volgens de bewindslieden opportuun deze tijdelijke vergunning na september 1983 nog te verlengen?

In bijkomende orde :

Menen de bewindslieden dat deze natuurschending en dit soort wedstrijden op dit terrein kunnen plaats vinden?

Ware het niet beter deze soort sport te laten uitvoeren op minderwaardige terreinen die tevens alle comfort bieden inzake sanitair, parkeergelegenheid en EHBO-voorzieningen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid op zijn gestelde vraag volgend antwoord te verstrekken :

1. Het verlenen van toelatingen voor het inrichten van motocrosswedstrijden en oefenritten wordt geregeld door het koninklijk besluit van 10 juni 1976, houdende maatregelen tot inrichten van wedstrijden test- en oefenritten met motorvoertuigen.

In dit besluit zijn verbodsbepalingen opgenomen inzake gebieden, waar het inrichten van oefenritten en/of wedstrijden met motorvoertuigen verboden is.

Een parkgebied, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 2811211972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, vormt geen dergelijke verbodsbepaling.

De toelating, waarvan het geachte lid melding maakt, steunde dan ook op het eenparig gunstig advies van de ter zake bevoegde administratie en van de Consultatieve Commissie Motorsport.

2. Deze aangelegenheid valt in de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.
3. Door een jarenlange verwaarlozing en door een reeks aantastingen, zoals de aanleg van de A2-autosnelweg, heeft het kasteeldomein en de omgeving van dit domein zijn actuele waarde als park- of natuurgebied grotendeels verloren.

Alleen het gedeelte ten noorden van het kasteel blijkt de naam van park nog waardig te zijn.

Slechts het gedeelte ten zuiden van het kasteel kan voor een eventuele verlenging van de toelating in aanmerking genomen worden.

Vraag nr. 188
(zitting 1982-1983)
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Slachthuis te Putte — Lozing van afvalwater

Op 14 juni 1982 stelde ik een mondelinge vraag in verband met het lozen van afvalwater afkomstig van het Putse slachthuis. Vaak is dit water dat in een open gracht vloeit, ter plaatse ook Bloedbeek genoemd, oververzadigd van dierlijk bloed e.a. resten afkomstig van voornoemde slachterij.

Stank en ratten zijn zoal de voornaamste klachten van de omwonenden.

Brieven gericht aan het lokaal bestuur en de Dienst van de Waterzuiveringsmaatschappij bleven onbeantwoord. Het niet beantwoorden van de brieven alsmede het voortdurend lozen van bloed in deze beek, zet mij ertoe aan de volgende vragen te stellen.

1. Het KB van 3 augustus 1976 voorziet dat het bloed maximaal dient gerecupereerd. Wat wordt bedoeld met maximaal? Waarom worden hier geen duidelijke normen gesteld? Maximaal is immers erg rekbaar.
2. Hoe groot is het biochemisch zuurstofverbruik van het geloosd water in voornoemde beek?
3. Hoe groot is het gehalte aan met petroleumether extraheerbare stoffen?
4. Hoe groot is het chemisch zuurstofverbruik van het geloosd water?
5. Hoe groot is de stikstof en fosforwaarde in het geloosd water?
6. Hoe dikwijls werd voornoemde slachterij de laatste 3 jaar aan een controle onderworpen? Eventueel, wat waren de bevindingen?
7. Hoe is de stand van zaken voor wat betreft het bouwen van een zuiveringsstation te Putte of omstreken?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het maximaal recupereren van het bloed: maximaal betekent de totale hoeveelheid bloed die vrijkomt bij het slachten. Nochtans is het zo dat een geringe hoeveelheid bloed vrij komt bij het scheiden der karkassen en de verdere bewerkingen: sporen van bloed zijn dus nog wel in het afvalwater indien er geen intensieve afvalwaterbehandeling plaatsvindt.

Analyse	PIH (9.682)	IHE (18.583)
2. BOD, 20°C 5 dagen:	2800 mg/l	660 mg/l

3. Zwevende stoffen :	329 mg/l	270 mg/l
4. Gehalte aan met petroleumether extraheerbare stoffen is niet onderzocht.		
5. Chemisch zuurstofverbruik :	4470 mg/l	996 mg/l
6. Stikstof:		
ammonium-N :	45 mg/l	37 mg/l
nitraten-N :	niet onderzocht	0,30 mg/l
nitrieten-N :	id.	0,059 mg/l
Kjeldahl-N :	538 mg/l	niet onderzocht
Fosfor:		
orthofosfaat :	niet onderzocht	2,0 mg/l
totaal fosfor:	id.	niet onderzocht
7. Controle :		
tenminste eenmaal door het PIH eenmaal door het IHE, door tussenkomst van de VWZ.		
8. Aangaande de bouw van een zuiveringsstation te Putte of omstreken bestaan er geen concrete plannen.		

Vraag nr. 192
(zitting 1982-1983)
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Maaseik- Dorne — Grindontginning

Tijdens mijn interpellatie van 1 juni 1983 in verband met de exploitatie van openlucht zand- en grindgroeven op Vlaams grondgebied stelde ik een aantal vragen waarop ik geen afdoend antwoord heb ontvangen.

Daarom wens ik van de geachte Minister een (aanvullend) antwoord op de volgende vragen.

1. Eigenaar en exploitant Swenders ontgon te Maaseik-Dome gedurende enkele jaren op illegale wijze grind in een potentieel waterrijk gebied. Een intercommunale (IVVA) voor afvalverwerking is zinnens om de illegaal gegraven put te kopen om er industriële afval in te storten. Alzo wordt deze onwettelijkheid nog beloofd ! Volgens een studie uitgevoerd door het Ministerie van Volksgezondheid is de kans reëel dat de watergrondlagen dan zullen besmet worden. Wat is de geachte Minister hierover bekend en wat zal er eventueel gedaan worden om het storten van afval in deze put te beletten?
2. Zijn er thans aan de Maaskant grindontginningen aan gang die niet vergund zijn? In bevestigend geval, wat is gedaan geworden om deze illegaliteit te doen ophouden?
3. Is het waar dat in de groeve Swenders nog steeds op onwettelijke wijze grind wordt ontgonnen en dat de uitbater de verzegeling en de persoonlijke tussenkomst van Gemeenschapsminister Akkermans, die de put einde 1982 deed sluiten, negeert?
4. Is de ontginning Swenders al dan niet verplicht de illegaal gegraven put weer op te vullen? Eventueel met welke opvullingsgronden?
5. Hoe is de stand van zaken op dit ogenblik wat betreft de nabestemming van de grind- en zandontginningsgebieden van de Maaskant?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Het antwoord op het eerste punt van de vraag van het geachte lid, zal hem rechtstreeks toegestuurd worden van zodra de nodige informatie mij wordt overgemaakt.

De overige punten van de vraag, behoren tot de bevoegdheid van respectievelijk de Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, aan wie het geachte lid zijn vraag eveneens gesteld heeft.

Vraag nr. 194
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vervallen exploitatievergunningen voor bedrijven — Iernieu wing

Op vraag 2 van mijn mondelinge vraag nr. 43 inzake de vernieuwing van vervallen exploitatievergunningen voor bedrijven, werd geantwoord dat de bedrijfsleiders en de burgemeesters moeten waken over het tijdig indienen van de aanvraag voor vernieuwing van de vergunning.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat hierop in feite geen controle uitgeoefend wordt vanwege een hogere overheid.

Volgens dit antwoord werd op 3.2.1983 door de Vlaamse Executieve een gemeen reglement op de als gevaarlijk, ongezond en hinderlijk ingedeelde inrichtingen zal worden gemaakt.

In dit ontwerp zouden termijnen voorzien worden waarbinnen de bedrijfsleiders de vernieuwing van de vergunning moeten aanvragen. Bovendien wordt een toezichtsregeling voorzien.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vraag?

In welk stadium bevindt zich thans het hoger geciteerd ontwerp-besluit en welke weg zal het eventueel nog moeten afleggen eer het toepasselijk wordt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve, houdende algemeen reglement voor de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen, na principiële goedkeuring, op 3.2.1983 door de Vlaamse Executieve aan de Raad van State voor advies werd overgemaakt.

Dit advies werd op 3.6.1983 uitgebracht.

Thans wordt de hand gelegd aan de definitieve tekst van het besluit. Na goedkeuring door de Vlaamse Executieve, dient het besluit in het Frans te worden vertaald, ten einde het in beide landstalen in het Belgisch Staatsblad te publiceren.

Zoals het geachte lid wellicht weet, zal, overeenkomstig de gewone regeling, het besluit tien dagen na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad in werking treden.

Vraag nr. 195
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Sluikstort in het Blauwbos te Erpe-Mere — Saneringswerken

Op mijn parlementaire vraag nr. 91 dd. 16.3.1983 in verband met het sluikstort in het Blauwbos van Erpe-Mere werd geantwoord dat in samenwerking met de gemeentelijke overheid, eigenaars en OVAM de sanering op de kortst mogelijke termijn zal worden nagestreefd.

Kan de geachte Minister mij meedelen wanneer de saneringswerken in het Blauwbos werden voltooid?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt:

Op 20 april ll. werd, in samenwerking met het schepencollege en de 10 verschillende eigenaars, een vergadering belegd ten Gemeentehuize Erpe-Mere.

De dienst toezicht van OVAM, samen met de eigenaars en het schepencollege kwamen tot een vergelijk, dat volgende saneringswerken zouden worden uitgevoerd: de betrokken site nivelleren en afdekken met een bewortelingslaag en beplantingen opnieuw aanbrengen.

Vermits het hier eveneens een reliëfwijziging betrof, werd contact genomen met de Stedebouwkundige diensten van Gent; gezien deze diensten bij PV een vordering tot herstel hebben gevraagd, kon deze dienst zich niet akkoord verklaren met de voorgestelde saneringswerken.

Gelijktijdig werd aan het onderzoekcentrum voor bosbouw — RUG een advies gevraagd omtrent de beplanting.

Hieruit bleek dat:

1. er moet naar gestreefd worden de weelderige bodemvegetatie ongeschonden te bewaren;
2. de beplanting zo spoedig mogelijk moet aangebracht worden ;
3. het herstel in oorspronkelijke toestand onmogelijk is en ten nadele zou zijn van de huidige bestaande natuurlijk ontwikkelde vegetatie.

Gezien voornoemd advies, werd aan de heer Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening,

landinrichting en natuurbehoud, de vraag gesteld welke de interpretatie dient te zijn „aanmerkelijke reliëfwijziging” vermeld in artikel 44, § 1, 2 van de Stedebouwwet.

Mijn collega deelde mij mede dat ter zake reeds verschillende uitspraken zijn van de Raad van State, die bepalen dat een reliëfwijziging van minder dan 0,5 m als niet-vergunningsplichtig beschouwd wordt.

Hiermee rekening houdend, zal kortelings een nieuwe vergadering belegd worden om de planning uit te werken, ter uitvoering van de genoemde saneringswerken.

Vraag nr. 196
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Ontmoetingscentra voor de jeugd — Lawaaihinder door muziek

Er bereiken mij steeds meer klachten van verontruste ouders in verband met lawaaierige muziek die in vele ontmoetingscentra, waar de jeugd tijdens de week-ends samenkomt, wordt waargenomen.

In meerdere discotheken e.a. amusementsplaatsen is het lawaai, veroorzaakt door muziek, inderdaad oorverdovend. Het vertoeven in lawaaierige lokalen is schadelijk voor de gezondheid. De toename van de verhouding lawaai-hart-ziekten, het lawaai als psychologische agressieve factor, de gevolgen van het lawaai op de oorstructuur, enz. is zo ernstig dat dringende maatregelen zijn vereist.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Artikel 2 van het KB van 24.2.1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen (BS 25.4.1977) schrijft voor dat in openbare inrichtingen het maximum geluidsniveau door muziek voortgebracht 90 dB niet mag overschrijden. In de praktijk wordt deze wet in feite met de voeten getreden.

Wordt in dit verband controle uitgeoefend? Hoe dikwijls geschiedde zulks in 1982?

2. Is het u bekend hoeveel overtredingen werden vastgesteld door de in artikel 5 van voornoemd KB geciteerde diensten en ambtenaren, de laatste drie jaar?

Kan de controle dienaangaande niet opgevoerd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat hij dezelfde vraag stelde op 21 maart 1983 (vraag nr. 95).

Het antwoord op die vraag verscheen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 26.4.1983 nr. 13.

Vraag nr. 197
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vuilnisbelt in de Schijnvallei te Antwerpen — Sanering en verbrandingsoven

Met mijn parlementaire vraag nr. 96 bracht ik ter kennis dat in de Schijnvallei te Antwerpen een vuilnisbelt werd geëxploiteerd. Hiervoor werd aan de stad Antwerpen of een andere instelling geen exploitatievergunning verleend.

In het definitief antwoord werd ook aangehaald dat de heropening van de eerste verbrandingsoven binnen de twee maanden is voorzien. Er werden volgens het antwoord ook onderhandelingen gevoerd om de betrokken stortplaats te saneren. Het domein zou na de saneringswerken afgesloten worden teneinde verder storten, om het even door wie, onmogelijk te maken.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Sinds wanneer is de eerste verbrandingsoven terug in dienst gesteld?
2. Er was sprake van de stortplaats te saneren. Hoe ver staat het hiermee?
3. Werd het domein zoals beloofd inmiddels afgesloten om het storten van afval onmogelijk te maken?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag met betrekking tot de schijnvallei te Deurne-Antwerpen, kan ik het geachte lid mede delen dat:

1. De verbrandingsoven nog niet terug in bedrijf is genomen, dit tegen de verwachtingen in.

Deze onverwachte wending is te wijten aan een aanslepende juridische procedure; alles wijst er evenwel op dat eind 1983 nog terug zou kunnen gestart worden.

2. Aan alle stortactiviteiten een einde werd gesteld en de gewezen site derwijze gesaneerd is, dat in een volgende fase werken, die tot doel hebben de eindbestemming van het terrein vast te leggen, zouden kunnen aanvatten.
3. Het domein derwijze is afgesloten, dat stortactiviteiten onmogelijk zijn geworden.

Vraag nr. 198
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Zware metalen in Noord-Limburg — Grondwater- en bodem vervuiling

Op de verschillende interpellaties over de grondwater- en bodemvervuiling door zware metalen in Noord-Limburg antwoordde de geachte Minister dat voor de Métallurgie Hoboken en voor de Vieille

Montagne een aantal strengere exploitatievoorwaarden worden overwogen. Tevens vernamen de interpellanten dat een ontwerp-decreet met betrekking tot het betalen van de vervuiling zal ingediend worden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe ver staat het met de aanpassing van de kaderwet van 1971 ter bescherming van de oppervlaktewateren? Een aanpassing ter zake zou volgens de geachte Minister de Vlaamse regering in staat stellen ook tegen overbemesting op te treden!
2. Welke strengere exploitatievoorwaarden zijn na overweging uit de bus gekomen ter ontlasting van het milieu en ten laste van de Métallurgie Hoboken en Vieille Montagne?
3. De vervuiling door zware metalen in Noord-Limburg dateert reeds van de periode 1900-1940 en pas in december 1982 werd de Vlaamse Executieve hiervan in kennis gesteld.

Kan hiervoor een aannemelijke verklaring geformuleerd worden?

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende antwoorden:

Hier wordt wellicht de kaderwet van 26 maart 1971 op de bescherming van het grondwater bedoeld. Een ontwerp van decreet, houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer werd voor advies aan de Raad van State voorgelegd. De Raad van State heeft onlangs zijn advies voorgelegd, zodat de Vlaamse Executieve binnenkort kan beslissen dit ontwerp bij de Vlaamse Raad in te dienen.

2. Door volgende bijkomende maatregelen dient de stofverspreiding tijdens de ertsopslag en de ertsbehandeling maximaal te worden voorkomen :
 - behandeling dient te gebeuren in ingesloten lokalen ;
 - de ertshopen regelmatig bevochtigen;
 - de reiniging van de wegen;
 - het afsputten van de vrachtwagens.

De betrokken bedrijven werden hiervan op de hoogte gesteld.

3. Het betreft hier een „ historische ” verontreiniging. Met de slakken of zinkassen, d.w.z. de vaste resten die bij de vroegere wijze van produktie overbleven, werden, en dit vooral vanaf de tweede wereldoorlog, op veel plaatsen in de Kempen erf- en wegverhardingen aangelegd. Deze „ assewegen ” bevatten hoge concentraties zware metalen. Bij de aanleg ervan wist men niet dat deze wegen later een milieuprobleem zouden kunnen opleveren.

Het is slechts zeer recent dat men een oorzakelijk verband heeft gelegd met de problemen i.v.m. zware metalen in Noord-Limburg. Hoe groot de risico's voor het milieu precies zijn is nog niet exact aan te geven omdat men nog niet weet in welke mate er uitspoeling plaats heeft gevonden naar de omringende grond. Dit wordt onderzocht door de werkgroep „Pollutie door zware metalen in Noord-Limburg”. Dit heeft reeds geleid tot de

persnota van 30 mei 1983 waarin het probleem gesitueerd werd en een aantal aanbevelingen neergeschreven werden. Verder onderzoek wordt hieromtrent uitgevoerd.

Vraag nr. 200 (zitting 1982-1983) van 30 augustus 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Luchtverontreiniging door verwarming van gebouwen — Structuur, organisatie en werking van de controle-diensten

Ik wens terug te komen op mijn mondelinge vraag nr. 43, beantwoord tijdens de openbare zitting van 4.5.1982 en mijn parlementaire vraag nr. 125 van 11. 10.1982 in verband met de bestrijding van de luchtverontreiniging te wijten aan verwarming van gebouwen door middel van vaste en vloeibare brandstoffen.

Ik vestigde met mijn parlementaire vraag nr. 125 uw bijzondere aandacht op het feit dat een wet van 28.12. 1964 slechts op 6.1.1978 met een KB ter uitvoering werd gebracht en dat in 1982 zo goed als geen toezichtsmiddelen beschikbaar zijn om na te gaan of deze wel al dan niet opgevolgd wordt.

Uit het antwoord hierop vernam ik dat bij de uitbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de bevoegde diensten inzake leefmilieu in één bestuursentiteit voor „ Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ” zullen ondergebracht worden. Er werd mij verder geantwoord dat de interne structuur van die entiteit nog niet gekend was en dat er zich nog problemen stelden inzake de uitvoering van de controles die aan de bepaalde diensten worden toevertrouwd. Ten slotte werd beloofd al het mogelijke te doen opdat geen budgettaire beperkingen zullen verhinderen dat in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toch voldoende personeelsleden zullen beschikbaar gesteld worden om het toezicht inzake de bescherming van het leefmilieu te verzekeren.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de interne structuur waarvan sprake in uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 125 dd. 11. 10.1982 thans bekend?
2. Welke oplossing werd er gegeven aan het probleem dat zich volgens het antwoord stelde inzake de uitvoering van de controles die aan die dienst toevertrouwd zijn?
3. Wat hebben uw pogingen opgeleverd inzake het beletten van budgettaire beperkingen die moeten toelaten voldoende personeelsleden beschikbaar te stellen om het toezicht inzake de bescherming van het leefmilieu te verzekeren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat binnen de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu een dienst Milieu en Water opgericht werd die belast is met het toezicht op de volgende wetten en hun uitvoeringsbesluiten voor zover zij

betrekking hebben op het Vlaamse Gewest en behoren tot de gewestelijke bevoegdheid:

- politie van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde bedrijven ;
- de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging;
- de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder;
- de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van het grondwater en de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wat betreft het waterbeleid.

Deze nieuwe dienst heeft sinds 1 juli 1983 de bevoegdheden overgenomen van de dienst Milieuhinder van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, die betrekking hebben op de leefmilieuproblemen in het Vlaamse Gewest.

Het ontwerp van personeelsformatie wordt thans door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitgewerkt.

Ter zake werden nog geen definitieve beslissingen genomen.

Vraag nr. 202

(zitting 1982-1983)

van 30 augustus 1983

van de heer F. GEYSELINGS

Natuurreservaat Rode Del te Arendonk — Schendingen

In Arendonk heerst bij de plaatselijke milieugroep diepe verslagenheid en misnoegdheid in verband met de illegale ingrepen die voortdurend in het natuurreservaat plaatsvinden.

Het Nieuwsblad van 22.8.1983 spreekt ronduit van een milieuschandaal en wraakroepende toestanden.

Naast het onwettelijk optrekken van meerdere weekendhuisjes, het wijzigen van het reliëf, het kappen van bomen en struiken, het wijzigen van de waterhuishouding ingevolge het aftappen van kanaalwater wordt nu ook nog in dit natuurreservaat massaal afval gestort.

De plaatselijke milieugroep heeft reeds beroep gedaan op OVAM en Stedebouw maar blijkbaar zonder succes.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wanneer werd het departement van leefmilieu of een van zijn ondergeschikte besturen (OVAM) voor het eerst in kennis gesteld van schendingen in het natuurreservaat Rode Del te Arendonk (zie opsomming hierboven).
Wat wordt concreet gedaan om aan deze illegale toestanden een einde te maken?
2. Wat heeft de burgemeester en/of OVAM belet in te grijpen om de verdere aftakeling van het laatste moerasgebied van de gemeente Arendonk te voorkomen?
3. Volgens hetzelfde bericht in voornoemde krant verdwijnen bovendien hoe langer hoe meer hecta-

ren bosgebied in de omgeving van de Kruisberg in dezelfde streek.

Kan de geachte Minister mij zeggen:

- a. hoe groot deze vermeende oppervlakte is;
- b. of hiervoor al of niet een rechtmatige vergunning werd afgeleverd ;
- c. in bevestigend geval, wat de precieze bedoeling van het kappen van zoveel bomen is;
- d. wat er van overheidswege thans zal gedaan worden om in te grijpen indien blijkt dat deze kappingen onwettelijk gebeuren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Rode Del te Arendonk kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Mijn departement werd van de verontreiniging voor het eerst op de hoogte gesteld op 17 mei 1983 naar aanleiding waarvan op 8 juni de toezichthoudende ambtenaar een onderzoek ter plaatse instelde.

Door OVAM werd de procedure ingesteld waarbij de eigenaar verplicht werd saneringswerken uit te voeren. Gezien door de diensten van Stedebouw reeds 2 PV's werden opgesteld, betreffende een inbreuk op de reliëfwijziging, heeft OVAM door overleg gestreefd naar een oplossing op de kortste termijn.

Op 22/8 en 26/8 werd door de toezichthoudende ambtenaar vastgesteld dat het terrein voor het grootste deel gesaneerd was en het einde der werken nagenoeg voltooid.

2. Zoals blijkt uit mijn antwoord sub 1. heeft OVAM niets onverlet gelaten om de milieu-onvriendelijke situatie te saneren.
3. Dit deel van de vraag valt niet onder mijn bevoegdheid en ik verwijs hiervoor naar mijn collega Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Vraag nr. 203

(zitting 1982-1983)

van 30 augustus 1983

van de heer F. GEYSELINGS

Natuurgebied Smeethof te Bocholt — Aanvoer van slib

Ik verneem dat het natuurgebied Smeethof te Bocholt, dat een oppervlakte heeft van 168 ha — een laagveengebied dat deel uitmaakt van een keten van natuurgebieden langsheen de landsgrens — ernstig in zijn biotoop wordt beschadigd.

De Werkgroep ISIS heeft hiertegen reeds talrijke acties ondernomen en blijft zich verzetten tegen de heersende illegaliteit waarvoor de lokale en regionale overheden alsmede de Vlaamse Executieve de ogen sluiten. De Werkgroep ISIS bracht deze natuurschen-

dingen ook voor de correctionele rechtbank te Tongeren.

Bij kortgeding beval de voorzitter van de rechtbank de stopzetting van alle activiteiten.

Niettegenstaande de talrijke klachten van ISIS wordt de toestand nog dramatischer. Thans worden grote hoeveelheden slib, dat zware metalen zou bevatten, aangevoerd. De overheid laat begaan !

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Zijn de werken die thans in Smeetshof plaatsvinden, rechtmatig vergund?
2. Van waar komt het aangevoerd slib en werd hiervoor een wettelijke vergunning afgeleverd.
3. Is het waar dat dit slib zware metalen bevat en in bevestigend geval welke?
4. Werd toelating verleend voor de reliëfwijziging? Eventueel wanneer en om welke reden?
5. Het kortgeding dd. 28.4.1983 verbood alle activiteiten met inbegrip van landbouwactiviteiten in dit gebied.

Is deze uitspraak nog steeds van kracht? Zo ja, waarom wordt hieraan geen gevolg gegeven bij aandringen van ISIS?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 30 augustus 1983 kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De toezichthoudende ambtenaar van OVAM heeft een onderzoek ingesteld ter plekke: noch de gemeente Bocholt, noch de toezichthoudende ambtenaar heeft kunnen vaststellen dat er slib werd gestort.

Voor de antwoorden op de vragen 1, 4 en 5 heb ik de eer te verwijzen naar het antwoord van de heer Gemeenschapsminister Akkermans.

Vraag nr. 205
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Milieuwerkers — Stand van zaken

In Het Nieuwsblad van april 1983 verscheen een opmerkelijk artikel met als titel : De slag om het Vlaams leefmilieu is begonnen. In dit persbericht wordt uitgekapt met een type-project met betrekking tot tewerkstelling van 1.500 milieuwerkers.

Volgens deze krant zouden volgens de geachte Minister vóór de zomervakantie 1.500 milieuwerkers in dienst zijn.

Graag wens ik van de geachte Minister te weten of deze verwachtingen inmiddels zijn ingelost en zo niet, waarom niet? Wanneer zal het gesteld aantal tewerkgesteld zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Tussen de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en de Minister van Begroting enerzijds, en de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, de bevoegde Minister van het Waalse Gewest en de Staatssecretaris voor het Brussels Gewest anderzijds, werd op 29 april met betrekking tot het DAC zoals voorzien in het koninklijk besluit nr. 25 een overeenkomst afgesloten. De overeenkomst stipuleert dat voor aanvragen die met type DAC-projecten overeenkomen, de goedkeuringsbevoegdheid wordt overgedragen aan de Subregionale Tewerkstellingscomités.

Het uitvoeringsbesluit van 27 mei 1982, art. 3, § 6, bepaalt dat in het kader van het DAC de aanwervingen, in casu door de gemeenten, moeten geschieden binnen zes maanden van de kennisgeving van de beslissing.

Tot heden hebben 261 gemeenten het type-project „Verbetering van het Leefmilieu” aangevraagd. Begin september waren door de Subregionale Tewerkstellingscomités hiervan 208 aanvragen behandeld en keurden aldus 1 176 betrekkingen goed. Het voorlopig aantal goedgekeurde betrekkingen per provincie is in de volgende tabel opgenomen:

Provincie	Aantal betrekkingen	Aan tal gemeenten
Antwerpen	248	48
Limburg	212	31
Oost-Vlaanderen	279	47
West-Vlaanderen	206	42
Halle-Vilvoorde en Leuven	230	40
Totaal :	1.176	206

De Subregionale Tewerkstellingscomités behandelen eerstdaags nog 53 aanvragen van het type-project.

Vraag nr. 206
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Albertkanaal en Netekanaal — Drinkwaterverontreiniging

In het jaarverslag van de Antwerpse Waterwerken (AWW) lezen we dat niettegenstaande de algemeen gunstige evolutie van de kwaliteit van het Maaswater, in het water van het Albertkanaal en de Kempische kanalen de reuk en het cyanidegehalte zijn toegenomen. Er wordt tevens gezegd dat de verontreiniging met allerlei petroleumproducten een voortdurende bedreiging vormt voor de ruwwaterbron.

In 1982 moest toch nog 11 maal de toevoer van water op het Albertkanaal en 9 maal op het Netekanaal wegens accidentele verontreiniging afgesloten worden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. De wateropvang op het Albertkanaal en Netekanaal moest respectievelijk 11 en 9 maal gestopt worden wegens bevuiling van het drinkwater. Over welke bezoedeling gaat het voor elk geval afzonderlijk?
2. Wie of wat was voor deze bezoedeling verantwoordelijk?
3. Wat werd of wordt gedaan om het water van de drinkwaterkanalen te verbeteren?
4. Is het wateraanbod van de bestaande productiecentra voldoende om aan de gewone vraag te voldoen?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De watervang op het Albertkanaal en het Netekanaal werd in 1983 steeds gesloten ingevolge olieverontreiniging.
2. De olieverontreiniging is steeds het gevolg van olielozingen door de schepen. Wanneer het enigszins mogelijk is de daders te identificeren, wordt door de Dienst der Scheepvaart proces-verbaal opgesteld en stelt AWW (Antwerpse Waterwerken) zich burgerlijke partij.

In de meeste gevallen is de identificatie echter niet mogelijk.

3. Door AWW werd herhaaldelijk een voorlichtingscampagne opgezet om de aandacht van de schippers te vragen voor de kwaliteit van het kanaalwater.
4. In normale omstandigheden is er geen probleem om de vraag van de verbruikers naar degelijk drinkwater te voldoen.

Door het in exploitatie nemen van het Spaarbekken Broechem einde 1982 is ook een veiligheid van 30 dagen beschikbaar voor het productiecentrum Oelegem.

Voor de productiecentra Notmeir-Walem kan door de bouw van het Spaarbekken Eekhoven de veiligheid ook aldaar enigszins verbeterd worden, nl. van 2 à 3 dagen tot 8 à 10 dagen.

Vraag nr. 208
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Huishoudelijk afvalwater — Lozing

Ik verwijs naar mijn parlementaire vraag nr. 82 van 1982 waarin ik vroeg welke bedrijven en gemeenten tot op heden nog geen enkele inspanning hadden gedaan om een zuiveringsstation te bouwen.

Er werd mij geantwoord dat bijna alle gemeenten plannen hebben voor de bouw van een nieuw zuiveringsstation of voor het afvoeren van het huishoudelijk afvalwater naar een reeds bestaande installatie.

Verder werden in dit antwoord vijf bedrijven genoemd (4 in Tessenderlo en 1 te Westmeerbeek) die nog geen plannen hebben voor de bouw van een zuiveringsinstallatie en 24 bedrijven die ongezuiverd afvalwater in de Nete lozen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hebben de 24 aangehaalde firma's die hun water ongezuiverd in de Nete lozen, een wetmatige lozingsvergunning ?
2. Op 22.9.1982 werd een begeleidende commissie opgericht voor het uitwerken van het algemeen waterzuiveringsprogramma voor het Vlaams Gewest. Er werd in het antwoord vooropgesteld dat in de loop van 1983 de activiteit van de begeleidingscommissie zou moeten leiden tot het formuleren van de beleidsoptie voor het zuiveren van de Kleine en de Grote Gete.

Hoe ver staat het met de opdrachten van deze begeleidingscommissie en eventuele resultaten ervan?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Aan 13 van de 24 aangehaalde firma's werd reeds een lozingsvergunning afgeleverd.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij is in dit verband momenteel bezig, enerzijds met de aflevering van lozingsvergunningen aan de bedrijven die dit hebben aangevraagd, en anderzijds met de opsporing van bedrijven die nog geen lozingsvergunning hebben aangevraagd en derhalve ook geen in hun bezit hebben.

2. De eerste fase van de werkzaamheden van de bedoelde begeleidingscommissie, namelijk het inventariseren en verzamelen van alle gegevens die betrekking hebben op de huidige stand inzake oppervlaktewaterkwaliteit, is beëindigd.

De prioritaire investeringen voor 1984 zullen reeds op basis van dit AWP worden opgemaakt.

Momenteel worden al deze gegevens op kaart gebracht en in een begeleidende tekst verwerkt, zodat tot de publikatie van dit AWP- 1983 kan worden overgegaan.

Ik verwacht nog vóór het einde van dit jaar over deze publikatie te kunnen beschikken en het is mijn bedoeling de leden van de Vlaamse Raad en al diegenen, betrokkenen bij de waterzuivering, in kennis te stellen van dit AWP.

Vraag nr. 209
(zitting 1982-1983)
van 31 augustus 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Oprichting van een afvalverwerkend bedrijf — Stand van zaken

Inzake de oprichting van een afvalbedrijf voor de verwerking van gevaarlijke industriële afvalstoffen

werd door de Executieve op 27 april jongstleden een principiële beslissing genomen.

In dit verband, na uw reeds vroeger gegeven toelichting, nog de volgende vragen.

1. Is de concrete implantingsplaats reeds gekend? Zo neen, zijn de onderhandelingen nog steeds bezig?

Met welke gemeenten worden die onderhandelingen gevoerd ?

2. Vermits u aankondigde dat dit bedrijf er een van het gemengd type zou zijn, gelieve me mede te delen :

- a. hoever men ter zake reeds is gevorderd;
- b. op welke wijze de privé-sector op dit ogenblik werd ingelicht over de mogelijkheden van samenwerking, zowel economisch, financieel als juridisch.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De Vlaamse Executieve heeft op 27 april 1983 principieel beslist tot de oprichting van een onderneming van het gemengd type voor de verwijdering van probleemafval en giftige afval in Vlaanderen (VE/83/27.04/DOC.3 19).

Op 39 juli 1983 werd een studieverenootschap opgericht met de OVAM en de GIMV, onder de naam Indaver NV, die tot doel heeft de technische, financiële en industriële voorbereiding van de opstarting van een onderneming voor de verwijdering van gevaarlijk ke afvalstoffen in Vlaanderen.

Tevens heeft zij tot doel het opsporen, identificeren en het voeren van onderhandelingen met effectieve kandidaten, met het oog op een substantiële kapitalisatie van bedoelde ondernemingen onder de rechtsvorm van een naamloze vennootschap.

Op dit ogenblik staat vast dat de inplanting van het verwerkingsbedrijf in de omgeving van Antwerpen zal liggen. Dienaangaande worden onderhandelingen gevoerd met de stad Antwerpen en de vereniging DOLSO, ten einde een geschikte site te kunnen vastleggen. Deze onderhandelingen worden door Indaver NV gevoerd.

Indaver NV treft momenteel de voorbereidingen met betrekking tot de onderhandelingen met de privé-sector. Dit betekent dat er een balans wordt opgesteld van de aard en de hoeveelheid van de afvalstoffen die zullen worden aangeboden; dat de technieken, die in het verwerkingsbedrijf zullen worden toegepast, onderzocht worden; dat de fasering van de bouw van het bedrijf wordt bestudeerd; dat de omvang van de investeringen wordt geëvalueerd, en dat het aan de realiteit meest beantwoord businessplan wordt uitgewerkt.

Rekening houdend met de gemengde vorm van de onderneming, worden ook alle juridische implicaties onderzocht.

Van zodra hieromtrent uitsluitsel wordt bereikt, zullen de kandidaat privé-partners uitgenodigd worden

op een eerste contactdag, met het oog op de toekomstige mogelijke samenwerking.

Vraag nr. 211 (zitting 1982-1983) van 1 september 1983 van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor iedereen die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen ?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd ?
Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag laat ik het geacht lid weten dat er op mijn kabinet enerzijds personeelsleden, afkomstig uit de openbare diensten en anderzijds personeelsleden afkomstig uit de privé sector, werkzaam zijn.

De ambtenaren behouden tijdens hun detachering hun statutaire rechten op bevordering in hun dienst van oorsprong en kunnen tevens in toepassing van de mobiliteitsregeling in dezelfde of een gelijkwaardige graad of in een bevorderingsbetrekking, indien zij voldoen aan de statutaire bevorderingsvoorwaarden, naar een ander ministerie of instelling van openbaar nut worden overgeplaatst.

Tevens vestig ik de aandacht van het geacht lid op het feit dat alle benoemingen en bevorderingen van personeelsleden van mijn kabinet, die onder mijn verantwoordelijkheid plaatsgrepen, gebeurden met strikte inachtneming van de voorwaarden die voor de te begeven betrekkingen werden gesteld.

Hieronder vindt U de gegevens betreffende mijn kabinetsleden.

1. Bevorderingen in de besturen van herkomst:
 - a. ingenieur bij het Ministerie van Landbouw werd bevorderd tot e.a. ingenieur;

b. studiemeester-opvoeder in het Rijksonderwijs werd bevorderd tot directiesecretaris.

2. Statutaire aanwervingen:

a. klerk bij het Ministerie van Volksgezondheid werd benoemd tot opsteller bij de Dienst voor bescherming tegen ioniserende stralingen van het Ministerie van Volksgezondheid ;

b. ingenieur-inspecteur bij het Ministerie van Volksgezondheid werd benoemd tot hoofdinspecteur-directeur bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ;

c. onderbureauchef bij het Gebouwenfonds voor de Rijksscholen werd bevorderd tot e.a. secretaris bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ;

d. opsteller bij het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur werd aangesteld als adjunct-inspecteur bij het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking ;

e. klerk bij het Ministerie van Justitie werd benoemd tot hofmeester bij het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking ;

f 2 niet tot een overheidsdienst behorende personeelsleden werden aangesteld als onderdientchef bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Bovendien muteerden in toepassing van de mobiliteitsregeling 3 personeelsleden in dezelfde graad uit diverse nationale overheidsdiensten naar instellingen van openbaar nut, die onder het gezag of toezicht van de Vlaamse Executieve staan.

Vraag nr. 213
(zitting 1982-1983)
van 2 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Motorcrossoefenritten en -wedstrijden te Lille — Vergunning

Op 27 juni 1983 werd bij ministerieel besluit een toelating verleend voor het inrichten van motorcrosswedstrijden met bijbehorende oefenritten en van motorcrossritten op een permanent gebruikt terrein te Lille.

Deze toelating is geldig tot en met 3 1.12.1983 mits de volgende voorwaarden :

1. elke wedstrijd en zijn bijbehorende oefenritten moeten plaatsvinden op dezelfde dag (van 9 tot 18 u.);
2. de motorcrossoefeningen mogen plaatsvinden op dinsdag, donderdag, en zaterdag van 14 tot 18 u.;
3. het geluidsniveau van de gebruikte motorrijwielen mag niet hoger zijn dan 108 dB(A) op 0,5 m afstand.

Verder wordt in deze vergunning de data vermeld van de motorcrosswedstrijden.

Volgens klachten van omwonenden wordt het ministerieel besluit niet opgevolgd. Bovendien verstoren stof en lawaai het leefmilieu van de buurtbewoners.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Het kwestieus crossterrein ligt in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en bevindt zich bovendien op ca 300 m van een natuurgebied.

Wat waren de motieven om aldaar een vergunning af te leveren voor crosswedstrijden en -oefeningen ?

2. Is de geachte Minister op de hoogte van de beslissing van de burgemeester van 3.8.1983 (niet het schepencollege) die inhoudt, ik citeer: „ In afwijking van het besluit van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs dd. 27 juni 1983 toelating te verlenen aan de Motoclub te Lille, vertegenwoordigd door de heer R. Cuylaerts, Wechelsebaan, 115 te Lille, tot het houden van oefenritten op het crossterrein Breughelhut op dinsdag en donderdag van 16 tot 20 uur en op zaterdag en zondag van 14 tot 18 uur tot de nieuwe vergunning van kracht zal zijn ”. Einde citaat.

Is deze beslissing rechtsgeldig?

In ontkennend geval, wat zal er gedaan worden om de beslissing van de burgemeester ongedaan te maken ?

3. Het toegelaten geluidsniveau van de gebruikte motorrijwielen bedraagt 108 dB(A) op 0.5 m afstand.

Hoe kan de politie van deze gemeente optreden wanneer deze over geen sonometer beschikt?

Antwoord

Ik het de eer het geacht lid het volgende mede te delen.

1. Bedoeld crossterrein ligt in een gebied van dagrecreatie en werd reeds in 1975 erkend.

Het terrein grenst aan een landschappelijk agrarisch waardevol gebied en een natuurgebied, die volgens het koninklijk besluit van 10 januari 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen geen verbodsbepalingen vormen voor het inrichten van motorcrosswedstrijden.

2. Door inwoners van Lille werd ik op de hoogte gesteld van de beslissing van de burgemeester van 3 augustus 1983. Daar deze beslissing onwettig was, werd de gouverneur hierover ingelicht. Op 15 september 1983 heeft de burgemeester zelf zijn besluit van 3 augustus 1983 ingetrokken.

3. Het gemeentebestuur kan steeds beroep doen op deskundigen van laboratoria, erkend in het kader van de bestrijding van de geluidshinder overeenkomstig de bepalingen van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder.

Bovendien kan elke gemeente zich een sonometer aanschaffen, waarvoor een toelage van maximum zestigduizend frank voorzien is.

Vraag nr. 214
(zitting 1982-1983)
van 2 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Onwettig afvoeren van grond en storten

Ik wens terug te komen op punt 3 van mijn parlementaire vraag nr. 70 dd. 18.7.1983 waarin ik vroeg welke maatregelen er zullen getroffen worden om de verkoop van de dekgronden en teelaarde te voorkomen.

Hierop werd geantwoord dat ter vrijwaring van de te realiseren nabestemming al de nog aanwezige teelaarde en dekgronden ter plaatse moeten blijven om ze achteraf terug te kunnen aanbrengen. De afvoer en verkoop van teelaarde en dekgronden is dan ook verboden. Wanneer dit toch zou vastgesteld worden dan wordt een pro-justitia opgemaakt en moeten maatregelen genomen worden volgens de ernst van de inbreuk, zo kan onder meer heraanvoer van teelaarde geëist worden.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. De buurtbewoners stellen reeds enkele jaren vast dat sporadisch gronden worden afgevoerd (en verkocht ?) met onbekende bestemming. Nog heel recent (juist vóór het verlof) werd alweer door „ onderaannemers ” grond afgevoerd.

Uit wat bestaat de controle in het Bos van Aa in feite? Kan mij verklaard worden waarom dit door de verantwoordelijke ambtenaar niet wordt opgemerkt en verhinderd ?

Werden voor deze feiten reeds pro-justitia's opgesteld? Zo ja. wanneer en door wie?

2. In het Bos van Aa is illegaliteit niet uit de lucht. Vele jaren werd er op onwettelijke wijze zand ontgonnen (thans zegt men: vergund). er worden illegale stortingen gedaan van afbraakstoffen en er worden op onwettelijke wijze gronden afgevoerd.

Wanneer wordt aan deze onwettelijkheden een einde gemaakt ?

3. Kan mij gezegd worden of voor de afgevoerde gronden geldsommen werden betaald? Hoeveel, aan wie en welke bestemming kregen deze gelden ?
4. Zal de heraanvoer van de weggevoerde gronden geëist worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Mijn administratie, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, voert controle uit op de naleving van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

Vermits het afvoeren van grond, en het ontginnen van zand niet kadert in het voornoemde decreet, kan ik het geachte lid ter zake geen informatie verstrekken.

Vraag nr. 215
(zitting 1982-1983)
van 2 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Storten van afbraakmateriaal en vergunningsaanvraag

Met mijn parlementaire vraag nr. 152 van 27.6.1983 bracht ik ter kennis dat in de zandgroeven van het Bos van Aa te Zemst allerlei afval wordt gestort.

Op mijn vraag werd geantwoord dat de NV Zeekanaal een vergunningsaanvraag tot storten vóór 15.5.1983 heeft ingediend bij de bestendige deputatie van de provincie Brabant. Het dossier werd echter onvolledig bevonden en bij komende inlichtingen werden aan NV Zeekanaal gevraagd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Er worden onverminderd afbraakmaterialen (stenen, beton, boordstenen alsook verfbussen en vliegasse) gestort in de zandgroeve van het Bos van Aa.

In de exploitatievergunning, afgeleverd door de bestendige deputatie van de provincie Brabant (29.7.1982) staat onder cijfer 5.2/3° : „ Er mag geen afbraakmateriaal aangebracht worden “.

Waarom zulke voorschriften opnemen in de vergunning als wanneer die toch niet opgevolgd worden ?

Waarom treedt de controledienst in het Bos van Aa niet op?

2. De vergunningsaanvraag van de NV Zeekanaal was onvolledig.

Welke bijkomende inlichtingen werden aan deze instelling gevraagd en tegen wanneer dienen deze elementen geleverd te zijn ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Het georganiseerd storten van verfbussen en vliegasen kon tijdens de laatste inspectiebezoeken niet vastgesteld worden.

Wel werden sluikstortingen bemerkt van klein huisvuil. In een brief van OVAM aan de burgemeester van Zemst werd gevraagd deze sluikstortingen te laten opruimen (brief dd. 30.6.83).

2. De vergunningsaanvraag van NV Zeekanaal was onvolledig; er ontbraken volgende elementen :

- afschrift van de oprichtingsakte met eventuele wijziging van de statuten;
- afschrift van de laatste balans;
- afschrift van eigendomsstatuut van de gronden gelegen te Zemst;

- kopie van bewijs van overschrijving van de dossierkosten aan OVAM.

Deze inlichtingen werden reeds aan de provincie Brabant bezorgd; tot op heden werd het dossier nog niet voor advies aan OVAM overgemaakt.

Vraag nr. 217

(zitting 1982-1983)

van 8 september 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Waterzuiveringsstation te Lommel — Stankoverlast

Sinds oktober 1981 wordt een wijk van de gemeente Lommel geteisterd door stankoverlast van de bestaande waterzuiveringsinstallatie.

In 1982 werd medegedeeld dat op korte termijn aanpassingswerken zouden worden gedaan met het doel, in de mate van het mogelijke, de verspreiding van stankhinder te beperken. Tevens werd toegezegd dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, in zeer nauwe samenwerking met het Limburgs Studiecentrum voor Toegepaste Ecologie, zou onderzoeken op welke wijze de chemische reactie, oorzaak van de hinder, kan worden tenietgedaan of verhinderd.

Ondanks al deze beloften worden de betrokken inwoners nog steeds ernstig geplaagd door dezelfde stankgolven.

Graag vernam ik:

1. of reeds werd onderzocht, zoals toegezegd, op welke wijze de chemische reactie, oorzaak van de hinder, kan worden tenietgedaan of verhinderd;
2. of andere oorzaken aan de basis van deze stankhinder liggen zoals
 - a. slechte werking van het station,
 - b. overbelasting;
3. of de inplanting van een zuiveringsstation voor industriële afvalwaters op het industrieterrein Maatheide niet overwogen dient te worden en of hiertoe reeds enig initiatief werd genomen of onderzoek uitgevoerd ;
4. welke maatregelen zullen worden getroffen om de betrokken inwoners eindelijk te bevrijden van deze last?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De stankoverlast manifesteerde zich voor het eerst in oktober 1981. De oorzaken van deze problematiek waren niet onmiddellijk aanwijsbaar. Het gemeentebestuur riep dan ook de hulp in van Lisec, welke ten andere sedert lang de begeleiding van de exploitatie der zuiveringsstations in Limburg uitvoert.

Na een reeks metingen en analyses werd vastgesteld dat een samengaan van twee fenomenen de oorzaak was van de stankoverlast.

Eenzijds is er een overbelasting van het station (de aangevoerde vuilvracht ligt regelmatig hoger dan de capaciteit van het station).

Anderzijds worden door menging van twee industriële afvalwaters (afkomstig van Tee-Pack en Prefrite) chemische reacties bevorderd die tot H₂S-vorming aanleiding geven.

Het gemeentebestuur heeft dan op advies van Lisec een aantal werken uitgevoerd om de hinder van deze H₂S-vorming weg te werken. Zo werd de hele opvoerinrichting overkapt, zodat de verontreinigde lucht kon afgezogen worden en via de bijgebouwde compostfilter gezuiverd. Daarnaast werd de beluchtingsinstallatie volledig nagezien, om de zuurstofinbrenging tot maximaal op te voeren. Ook werd een doseringsinstallatie aangebracht, voor toevoeging van chemische reagentia om H₂S-vorming te verminderen.

Deze drie maatregelen brachten gedurende de periode 1982- 1983 een gevoelige verbetering voor de omgeving.

Om echter een definitieve oplossing te realiseren in de zin van een uitbreiding of een aanpassing van het station dient een verdere studie uitgevoerd meer bepaald in verband met de bijkomende aanleg van rioeringen, een verdere analyse van de industriële afvalwaters, de bijdrageplicht van de ondernemingen in de werkingskosten van de waterzuiveringsmaatschappij en de eventuele voorzuivering van het afvalwater door de onderneming zelf.

In dit kader voert het Lisec te Bokrijk een optimalisatiestudie uit in opdracht van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Deze maatschappij heeft zeer recent het zuiveringsstation van de gemeente overgenomen en besliste onmiddellijk tot het nemen van een aantal maatregelen, waaronder de plaatsing van bijkomende apparatuur, om, in afwachting dat voldoende elementen gekend zijn tot het nemen van een definitieve beslissing, alleszins te verhinderen dat zich nog nieuwe reukhinder zou voordoen.

Vraag nr. 218

(zitting 1982-1983)

van 8 september 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Watervoorziening in Noord- Limburg — Uitbreidingsplannen en subsidiëring

Naar aanleiding van de verontreiniging van de bodem en de waterputten in Noord-Limburg door zware metalen werd o.m. aan de gemeente Lommel alle mogelijke subsidiëring toegezegd teneinde de meest getroffen wijken onverwijld te voorzien van leidingwater.

Gelet op de grote bezorgdheid ter zake zou het mij verheugen te mogen vernemen :

1. of er reeds opdracht werd gegeven ter zake plannen uit te werken;
2. zo ja,
 - a. voor welke wijken en gemeenten in Noord-Limburg,
 - b. op welke termijn deze werken gerealiseerd zullen worden,

c. hoeveel enerzijds de subsidies zullen bedragen en anderzijds de tussenkomsten van de gemeenten, per project;

3. zo neen, welke de redenen van deze onverantwoorde vertraging zijn ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat op mijn verzoek de uitbreidingswerken voor het waterleidingsnet van Lommel in het programma 1983 (van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen) werden opgenomen.

Uitbreiding van het waternet te Lommel is voorzien in volgende straten :

Sluizenstraat	Vrekensvennen	Stropstraat
Sloepstraat	Gestelse dijk	Lutlommel
Ankerstraat	In de putten	Slachthuisstraat
Wildstraat	Blekersheide	Nobert Neeckxlaan
Snoekstraat	Rijtenstraat	Weidestraat
Waaltes	Zeirstraat	Schansstraat
M. Vangurplaan	Molenstraat	Vijverstraat
Schaapsven	Ploegstraat	Landbouwstraat
Kwadeveldestraat	Sterstraat	Norbert Neeckxlaan
Vekenstraat	VI. Gaaistraat	Luikersteenweg
Prinsesstraat	Schansstraat	Boskantstraat
Brouwerijstraat	Gildenstraat	St.-Huberstraat
Teugelstraat	St.-Jan Berchmanstraat	St.-Barbarastraat
Ridderstraat	Bietenstraat	Grote Fosséstraat
Rode Kruisstraat	Bladstraat	Wateringstraat
Vredestraat	Nieuwe dijk	St.-Jorisstraat
Bronstraat	Binnensingel	Grensstraat
Heesstr. + Spechtstraat	Stokerijstraat	Borkelsedijk
H. Van Veldekestraat	Hoevedijk	Heikantstraat
Kopshoeve	Ooievaarstraat	Pijnvenstraat
Buizerdstraat	Duinenstraat	Kerkhovensteenweg
Eltenbos	Stationsstraat	St.-Janstraat
Balendijk	Driehoek	Nieuwe dijk
	Beukstraat	Buskruitstraat

De aanbesteding van deze werken is gepland voor de maand december 1983 en de uitvoeringstermijn bedraagt twee jaar.

De uitbreidingen in kwestie vergen de aanleg van nagenoeg 20 km hoofdleidingen en de kosten worden geraamd op 27.022.000 fr. De tussenkomst van de

overheid bedraagt 60% van de kostprijs en kan geraamd worden op 6.204.000 fr.

Tevens kan ik het achtbaar lid mededelen dat ook in de gemeente Overpelt uitbreidingswerken in uitvoering zijn, waarvoor eenzelfde overheidstussenkomst is voorzien.

**Vraag nr. 219
(zitting 1982-1983)
van 8 september 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Industriële lage-drukleiding te Lommel — Vernieuwing

In antwoord op mijn vraag dd. 26 juli 1982 werd mij inzake de vernieuwing van de industriële lage-drukleiding te Lommel medegedeeld dat het gedeelte „ Evenwichtsdrucktoren — RWZI” te vervangen zou worden door polyethyleenbuizen onder lichte druk en dat deze werken zouden starten in het najaar van 1982. Ondertussen is deze leiding reeds herhaaldelijk gebarsten, zodat het afvalwater in de bodem terecht kwam.

Ter zake vernam ik graag:

1. welke de samenstelling van het vervoerde afvalwater is en welke de mogelijke gevolgen zijn van insijpelingen in de grond;
2. welke redenen aangehaald worden om bovenvermelde werken niet uit te voeren in het najaar 1982;
3. wanneer in de voltooiing van deze werken wordt voorzien en welke momenteel de kostenraming is?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De samenstelling van het vervoerde afvalwater moge blijken uit de hiernavermelde analysesresultaten van bemonsteringen uitgevoerd op diverse punten van de aanvoer.

		Teepak	Prefrit	Pompstation	Druktoren	Put 200 m voor zs
karakteristieken	eenheid	Nr. 110	Nr. 111	Nr. 112	Nr. 113	Nr. 114
tijdstip		10.15	10.30	10.45	11.20	11.45
datum		18.2.82	18.2.82	18.2.82	18.2.82	18.2.82
temperatuur	°C	16,0	17,0	16,0	13,0	11,0
geleidbaarheid (20 °C)	µS/cm	3800	1200	3700	3800	3750
pH		6,5	4,6	6,9	6,8	7,0
COD (dichromaatt)	mg/l	196	1570	220	155	141
ammonium (NH ₄ ⁺ -N)	mg/l	70,6	20,8	73,8	79,3	79,3
sulfiden (S ²⁻)	mg/l	1,51	0,06	0,63	3,49	0,55
Organische zuren						
azijnzuur	mg/l	43,5	488	39	31	53
propionzuur + isoboterzuur (als propionzuur)	mg/l	2,7	106	3,5	2,3	2,0
boterzuur	mg/l	0,45	200	0,7	0,3	0,3
valeriaanzuur	mg/l	n.a.	55	0,4	n.a.	n.a.

(Bron : Lisec-Bokrijk).

De insijpelingen in de bodem komen enkel voor daar waar de betonbuizen zijn ingestort. Vermits de betonbuizen die onder de grondwaterlijn zijn gelegen, intact gebleven zijn, hebben hier geen insijpelingen plaatsgevonden.

De insijpeling, die dus beperkt is gebleven tot een kleine zone en kleine tijdsduur, heeft geen aanleiding gegeven tot ernstige hinder.

2. en 3. De herstelling (vernieuwing) van het betongedeelte van de industriële leiding valt onder de gemeentelijke bevoegdheid zodat dit dossier niet werd overgenomen door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Voor de uitvoering van deze werken werd door de gemeente subsidie gevraagd in het raam van de economische expansiewetgeving.

Deze aangelegenheid behoort derhalve niet verder tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 220
(zitting 1982-1983)
van 15 september 1983
van de heer P. BREYNE

Cumulatieaanvragen in het kunstonderwijs — Voorwaarden en procedure

Op 20 juli 1983 werd door de Vlaamse Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs aan de inrichtende machten van de inrichtingen voor kunstonderwijs een rondschriven overgemaakt betreffende o.m. de voorwaarden en de procedure inzake de aanvragen voor cumulatie.

Op 10 augustus 1983 werd door de Minister van Onderwijs (N) aan dezelfde inrichtingen een rondschriven overgemaakt betreffende dezelfde aangelegenheid.

Graag had ik vernomen welke uiteindelijk de beschikkingen zijn die door de bedoelde inrichtingen dienen nageleefd te worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De omzendbrief van 10 augustus 1983 van de Minister van Onderwijs is, inzake de cumulatiereglementering, een aanvulling op onze omzendbrief van 20 juli 1983. Hij is eveneens gericht aan de inrichtende hoofden en de directies van de inrichtingen van het kunstonderwijs. De omzendbrief van 10 augustus 1983 is derhalve ook van toepassing op het kunstonderwijs. Wij behandelen een materie die, krachtens artikel 59 bis, §2, 2° van de Grondwet, behoort tot de bevoegdheid van de nationale regering. De dienst voor kunstonderwijs ontving inmiddels de nodige richtlijnen.

Vraag nr. 221
(zitting 1982-1983)
van 15 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Storten van afvalzuren in de Noordzee — Gevolgen en vergunning

Jaarlijkse stort het titaandioxidebedrijf Kronos uit Gent naar verluidt 300.000 ton afvalzuren in de Noordzee, even buiten Vlissingen. Dit heet wettelijk en uit onderzoeken van het Rijksstation voor de Zeevisserij te Oostende zou gebleken zijn dat op de dumpingplaats geen onherroepelijke schade wordt toegebracht. Dit laatste wordt betwist.

Mag ik bijgevolg van de geachte Minister vernemen :

1. wat hier precies als geen onherroepelijke schade wordt bedoeld;
2. over welke stortingsvergunning de stortfirma beschikt;
3. welke hoeveelheden door haar sedert de vergunningsaflevering werden gestort?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 15.9.1983 kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Het Rijksinstituut van de Zeevisserij onderzoekt effectief de eventuele schade toegebracht aan de visstand.

Uit rapporten van voornoemd instituut blijkt dat er nog geen schade werd vastgesteld aan het visbestand. Echter uit internationale rapporten blijkt dat er een grote bekommernis is voor de milieuaspecten.

Het nationaal Parlement heeft nog op 19 mei 1983 een wet gestemd houdende wijziging van de wet van 8.2.1972 houdende goedkeuring van het Verdrag ter voorkoming van de verontreiniging van de zee tengevolge van het storten vanaf schepen en luchtvaartuigen, en van de Bijlagen opgemaakt te Oslo op 15 februari 1972.

De nationale overheid dient echter de vergunningsaspecten uit te werken.

De Gewesten hebben op dit ogenblik nog geen bevoegdheid ter zake.

Vraag nr. 222
(zitting 1982-1983)
van 15 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Stortvergunningaanvragen — Adviesprocedure

Het decreet op het beheer van afvalstoffen voorziet in de procedure van aanvragen voor een stortvergunning (artikelen 25 tot 27). Het besluit van 21.4.1983 houdende vaststelling van de lijst van instellingen die advies dienen uit te brengen over iedere vergunningsaanvraag somt een lijst van organisaties op die advies dienen uit te brengen.

Opvallend is dat er geen verplichting bestaat de milieugroepen hun advies te vragen.

Zou het niet van een realistische milieupolitiek getuigen ook dit advies te laten vragen?

Mag ik van de geachte Minister het volgende verneemen?

1. Welke maatregelen denkt hij desbetreffend te nemen?
2. Mag ik van de tot nog toe vergunde stortplaatsen per provincie de plaats kennen en de diensten die hun advies hierover uitgebracht hebben?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de instellingen die advies dienen uit te brengen over iedere vergunningsaanvraag die bij de bestendige deputatie wordt ingediend vastgelegd zijn bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21 april 1982. Artikel 3 van ditzelfde besluit stelt dat de bestendige deputatie van de provincieraad andere diensten en instellingen kan raadplegen, waaronder derhalve ook de milieugroeperingen.

In het kader van de organisatie van de gewestelijke administraties en de daarmee gepaard gaande bevoegdheidsherverdeling — die een wijziging van hierboven genoemd besluit noodzaakt — zal onderzocht worden in welke mate de milieugroeperingen kunnen betrokken worden in de door het geachte lid bedoelde adviesprocedure.

Wat het tweede deel van zijn vraag betreft zal ik het geachte lid een recente lijst overmaken van de tot nu toe vergunde stortplaatsen per provincie.

Bij elke vergunningsaanvraag ingediend bij de bestendige deputatie wordt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin de te vergunnen inrichting gelegen is, verplicht om advies gevraagd (decreet 2 juli 1981 art. 26, §1).

Zoals het besluit van 21.4.1982 houdende vaststelling van de lijst van instellingen die advies dienen uit te brengen over iedere vergunningsaanvraag die bij de bestendige deputatie wordt ingediend, bepaalt, wordt telkens aan alle instellingen in art. 2 opgesomd, advies gevraagd voor zover de aanvraag betrekking heeft op aspecten in artikel 2 vermeld.

Het onderzoek naar andere instellingen en diensten die door de bestendige deputatie werden geraadpleegd (art. 3) bij de vergunningsaanvragen, kan voor elke stortplaats afzonderlijk worden onderzocht indien dat noodzakelijk mocht zijn.

Vraag nr. 224
(zitting 1982-1983)
van 15 september 1983
van de heer M. RUTTEN

Vervuiling van de Maas — Gevolgen en maatregelen

In de maand augustus werd door onbekenden cyanide of cyaanzout in de Maas tussen de brug van Seraing en de stuwdam van Monsin geloosd, waardoor het Maaswater op een ernstige wijze vervuild werd. Naar schatting zou één miljoen vissen gedood zijn, hetgeen

20 ton vertegenwoordigt waarbij een vermindering van de voortplanting voor 18 ton moet gerekend worden over een periode van drie jaar.

Alhoewel de feiten zich op het Waals grondgebied hebben voorgedaan en Gemeenschapsminister Féaux in de eerste instantie ter zake bevoegd is, mag niet uit het oog verloren worden dat de bezoedeling eveneens zijn weerslag heeft gehad op het Maaswater op Limburgs grondgebied.

Gaarne had ik van de geachte Gemeenschapsminister een omstandig antwoord op de hiernavolgende vragen.

1. Werden de vervuilers intussen achterhaald?
2. Welke maatregelen worden overwogen om te voorkomen dat een gelijkaardige vervuiling wordt herhaald?
3. Zou het niet nuttig zijn het visbestand te verhogen in dezelfde verhouding als er een sterfte is geweest?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Daar de vervuiling van het Maaswater gebeurde op Waals grondgebied, beschik ik niet over nauwkeurige informatie inzake de identiteit van de vervuilers.

Naar aanleiding van persberichten over deze vervuiling, heb ik onmiddellijk contact opgenomen met Minister Féaux, die in het Waalse Gewest bevoegd is voor het waterbeleid. Deze heeft echter geen nadere gegevens meegedeeld, maar mij wel verzekerd dat alle maatregelen genomen werden om herhaling van dergelijke voorvallen te voorkomen.

2. Tevens heb ik bij Minister V. Féaux aangedrongen, om steeds tijdig ingelicht te worden, wanneer zich in het Waalse Gewest gevallen van verontreiniging manifesteren, die gevolgen kunnen hebben voor Vlaanderen. Minister V. Féaux heeft zich hiermee principieel akkoord verklaard en actueel worden hiervoor de technische modaliteiten uitgewerkt.
3. Het onderwerp van uw derde vraag ressorteert onder de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Vraag nr. 226
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Stortterrein te Keerbergen — Vergunningen en overtredingen

In verband met het vlak stortterrein aan de Rozenweg naast huis nr. 51 te Keerbergen vernam ik graag per vraag, precies het volgende.

1. Werd voor het betrokken perceel een rooivergunning aangevraagd? Zo ja, bij wie en wanneer?

2. Heeft de betrokken vuilnisophaalfirma of de eigenaar een terreinwijzigingstoelating aangevraagd? Zo ja, bij wie, waarvoor en wanneer? Zo neen, welke verbalisering gebeurde er en met welke gevolgen?
3. Vinden de bewindslieden dat de betrokken gemeente voldoende toezicht heeft uitgeoefend om dit privé-stortterrein en de bouwovertreiding te verhinderen?
 - a. Wanneer werd de eerste verbalisering door de gemeentelijke politie opgesteld? Ging het storten daarna verder? Zo ja, hoe kon dit gebeuren?
 - b. Wanneer werden de OVAM-diensten verwittigd? Menen de bewindslieden niet dat in deze, iedere laattijdigheid in optreden, gezien de veelal onherroepelijke gevolgen, uit de boze is en als beleidsfout moge bestempeld worden?
4. Wanneer bekam de bouwheer een bouwtoelating? Omvatte deze de reliëfwijziging?
5. Voerde de OVAM-dienst een afvalonderzoek uit tot het oorspronkelijk bodempeil? Zo neen, waarom niet? Welke zijn de resultaten van dit onderzoek? Achten de Ministers en OVAM het geoorloofd op die plaats gemengde afval te storten? Zo neen, welke verwijderingsmaatregelen zullen er o.a. ter voorkoming van de grondwatervervuiling genomen worden?
6. Bezat de stortfirma een waterlozingsvergunning rond 12 juli om het grondwater te lozen op de belendende percelen en via de oprit van het huis nr. 45? Zo neen, welke maatregelen werden genomen t.o.v. deze overtreiding?
7. Is het zo dat skeletverblijfselen vanuit de bodemwerken in de kerk van Bonheiden gestort werden? Bestond hiervoor een toelating? Werd de geestelijke overheid van de betrokken parochie verwittigd?
8. Weet de betrokken Minister dat er rond of op 9 juli door dezelfde containerfirma gekleurde PVC-vaten gedumpt werden in de betrokken bouwput? Beschikte de firma over de gepaste vergunning hiervoor? Welke was de inhoud van deze vaten? Vanwaar waren ze afkomstig? Is de bevoegde Minister bereid, bij ontkennende antwoorden op het hierboven gevraagde, om ter zake een grondig bodemonderzoek te laten instellen ten einde later Lekkerkerkse toestanden te voorkomen?
9. Is het juist dat de stortfirma op of rond 20 augustus de verzegelde bouwput opnieuw heeft bereiden met een bulldozer? Heeft de gemeente verdere stappen ondernomen n.a.v. het betrokken proces-verbaal? Menen de Ministers dat dergelijke praktijken kunnen geduld worden bij deze stortfirma? Zal dienaangaande bij de bedrijfsleiding gepast opgetreden worden?
10. Verder meen ik te weten dat aldaar ook al of niet (gedeeltelijk) lege gasflessen gestort werden; is dit zo? Kunnen de Ministers mij de gevolgen van inwerkend gas voor de ondergrond en (latere) bodemteelt meedelen? Werden deze flessen opgegraven? Waarom niet?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 27 september 1983 kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Deze materie behoort niet tot mijn bevoegdheid.
2. Een stortvergunning werd niet aangevraagd.
3. a Op 13 juli 1983 werd door de politie van Keerbergen PV opgesteld tegen het illegaal wijzigen van het reliëf (overtreding tegen art. 44 van de stedenbouwwetgeving). Dit PV werd op 15 juli 1983 naar de Procureur des Konings te Leuven gestuurd (notitienummer 26259183).

Volgens de gegevens bij OVAM bekend, werden de stortingen verdergezet.

- b. OVAM werd slechts op 12 augustus 1983 op de hoogte gesteld van de voorafgaande feiten. door een brief van de burgemeester van Keerbergen, waarin deze de stortingen op het terrein aanklaagt.
4. Uit wat sub 3a werd medegedeeld kan worden afgeleid dat de bouwheer niet over een vergunning beschikte.
5. Nadat de burgemeester, wegens het niet-ophouden van de stortactiviteiten de stortplaats op 19 augustus 1983 had gesloten, heeft OVAM gezien de ontstane paniek bij geburen, getracht bodemonsters te nemen van het terrein. Dit is niet gelukt omdat de boor niet door de zware betonblokken geraakte.

Om de toestand op te klaren organiseerde OVAM hierop een bijeenkomst op 31 augustus 1983, op het terrein, waar in samenwerking met vertegenwoordigers van de gemeente, de eigenaar, de storter, de toezichthoudende ambtenaar van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en in aanwezigheid van de buurtbewoners 4 putten van 4 à 5 meter diep werden gegraven. Dit op kosten van de eigenaar. Deze opgravingen leverden niets op.

De toezichthoudende ambtenaar heeft wel twee watermonsters genomen uit de putten, en één van het oorspronkelijke grondwater. De resultaten van deze watermonsters zijn:

- er werden geen specifieke pollutanten afkomstig van afvalstoffen gevonden;
- het water was licht verontreinigd met zouten en afbreekbare stoffen;
- gelijk kaardige waarden kunnen teruggevonden worden in stilstaande waters en moerassige gronden.

Uit deze resultaten kan OVAM besluiten dat er geen gevaar dreigt voor de omgeving of voor het grondwater.

6. De lozing van grondwater op private terreinen valt niet onder de wet van 26 maart 1971.

7. Skeletoverblijfselen werden door de toezichhoudende ambtenaar van OVAM tijdens de inspectiebezoeken niet gevonden.
8. OVAM is op de hoogte van het gerucht dat er vaten zouden gedumpt zijn in de put. Tijdens de opgravingswerken op 31 augustus 1983 werden geen vaten gevonden.
De aanklagers, die toen ter plaatse waren, waren niet tevreden, en beweerden dat de vaten nog dieper, en ergens anders lagen. Zij wisten echter niet de plaats aan te duiden. Voorlopig moet OVAM dus veronderstellen dat de geruchten, geruchten zullen blijven.
Tot op het moment, dat de personen die de vaten heeft zien storten aan OVAM wil bekendmaken waar deze zouden gestort zijn, kan OVAM geen verdere initiatieven nemen.
9. Dat de stortfirma op of rond 20 augustus de verzegelde bouwplaats opnieuw heeft bereiden kon niet met zekerheid geverifieerd. Voor het overige verwijs ik naar wat sub 3a meegedeeld werd.
10. Tijdens de inspectiebezoeken van de toezichhoudende ambtenaren werden geen gasflessen gevonden. OVAM meent te weten dat die door de storter werden verwijderd. De eigenaar bevestigde dit op 31 augustus 1983 tijdens de bijeenkomst.

Vraag nr. 228
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bezoedeling oppervlaktewateren door olie — Aantal ongevallen en maatregelen

Herhaaldelijk lezen of horen we via de pers dat ergens in het Vlaamse land olieproducten accidenteel in de oppervlaktewateren terechtkomen. Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

- Wordt het departement van Leefmilieu telkens op de hoogte gebracht van het bezoedelen van oppervlaktewateren ten gevolge van olie, vrijgekomen na ongeval ?
2. In bevestigend geval, hoeveel ongevallen waarbij olie in de oppervlaktewateren terechtkwamen, deden zich voor in 1981, 1982 en 1983?
 3. Hoeveel liter olie liep aldus verloren en hoe groot was de gezamenlijke oppervlakte van het bezoeeld water ?
 4. Wordt door de Staat bij vervuiling van de oppervlaktewateren met olie, schadevergoeding geïnd?
In ontkennend geval, hoeveel dossiers werden sinds 1.1.1982 reeds afgehandeld en hoeveel zijn er nog in behandeling?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De administratie heeft uiteraard alleen kennis van die gevallen van verontreiniging van oppervlaktewater door olie, waarvan zij op de hoogte werd gebracht, hetzij door de verontreiniger zelf, hetzij door de beheerder van de waterloop in kwestie, hetzij door derden.
2. Bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zijn in de loop van 82 een 10-tal en in de loop van 83 een 20-tal gevallen gesignaleerd van oppervlaktewaterverontreiniging door olie.
3. Over de hoeveelheid olie en de grootte van het verontreinigd oppervlak in de waterloop zijn geen cijfers bekend vermits het in de meeste gevallen om sluiklozingen gaat.
4. Daar waar de verantwoordelijke van de verontreiniging gekend is, worden de kosten van de ruimsingswerken die achteraf in opdracht van de beheerder van de waterloop worden uitgevoerd op deze verhaald.

Vraag nr. 229
(zitting 1982-1983)
van 23 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Oorzaak vervuiling Molenbeek — Maartegelen

In het verleden wees ik herhaaldelijk op de klaarblijkende vervuiling van de Molenbeek vanaf Landen tot op haar lozingspunt in de Kleine Gete te Zoutleeuw.

Ik meen dat ter zake de oorzaak van de lozingen al lang gelokaliseerd is en maatregelen getroffen konden worden.

Toch stel ik vast dat bv tijdens het weekeinde van 17- 18 september 1983 dezelfde aard van vervuiling opnieuw werd waargenomen waarbij het gehele wateroppervlak een vaalwitte kleur krijgt.

Welke is de aard van deze vervuiling?

Welke is de oorzaak en op welke wijze werd ter zake in het verleden en tot op heden opgetreden ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De vaalwitte kleur van het wateroppervlak van de Molenbeek is waarschijnlijk afkomstig van het bedrijf Coil Anodizing dat gelegen is op het industriepark van Landen. Bij dit bedrijf werd op initiatief van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VZW) in maart 11. een monsterafname en analyse van het afvalwater doorgevoerd.

De analyseresultaten toonden aan dat de meeste parameters van de lozingsvergunning werden overschreden. Als reden voor deze afwijkingen werd door het bedrijf opgegeven dat er op het ogenblik van de bemonstering een defect was aan de eigen afvalwaterzuiveringsinstallatie.

Hierop werd door de VZW in september een tweede bemonstering verricht. Hiervan zijn de analyseresultaten echter nog niet gekend.

Indien mocht blijken dat het bedoelde bedrijf opnieuw in overtreding is, zal de VZW het proces-verbaal van overtreding voor verder gevolg toezenden aan de bevoegde gerechtelijke instanties.

Vraag nr. 230
(zitting 1982-1983)
van 23 september 1983
van de heer J. DE MOL

Gebruik inerte afval — Vergunningsregeling

Steeds weer worden afbraakmaterialen van wegen zoals betonblokken, asfaltafval, steenafval en dergelijke meer, gebruikt om dijken en wandelwegen te verharderen. Deze materialen kunnen moeilijk een milieuvriendelijk karakter worden toegekend. Ze veroorzaken niet alleen een verstoring van de bestaande biotopen, maar tevens veroorzaken ze een totaal nieuwe fauna en flora. Uit fundamenteel wetenschappelijke studies blijkt dat deze dier- en plantesoorten een specifiek karakter hebben dat meestal als schadelijk (wettelijke regeling) wordt aangeduid.

Is het de geachte Gemeenschapsminister dan ook mogelijk te antwoorden op de volgende vragen in dit verband?

1. Is het verbruik van inerte afval niet onderworpen aan een vergunning?
2. Welke bijkomende eisen dienen gesteld opdat inert materiaal mag gestort worden?
3. Werd in het geval van de stortingen in de buurt van de visvijvers van Melle een vergunning aangevraagd en afgeleverd? Kunt u ons de afleveringsdatum en de modaliteiten van de vergunning meedelen?
4. Welk gevolg werd aan het PV (rijkszwacht) en aan de klachten van MIECOC gegeven? Waarom werden deze overtredingen niet door de ambtenaar — die zich ter plaatse begaf — opgemerkt en geverbaliseerd?
5. Hangt het al dan niet vergunningsplichtig zijn samen met de hoeveelheid gestorte afval? Welke normen worden op dit vlak gehanteerd?
6. Vermits de stortingen gebeurden op het ogenblik dat nog geen vergunning voor handen of aangevraagd was, stelt zich de vraag welke procedure (openbaar onderzoek...) er dient gevolgd om een post factum vergunning te bekomen? Is een vergunning niet meer noodzakelijk of wordt deze onwettelijke storting eenvoudigweg geregulariseerd?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Volgens artikel 3 (a en b), 5, 6 en 25 van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen dd. 2 juli 1981 is het verwijderen van inerte afvalstoffen onderworpen aan een vergunning.
2. Vooreerst wil ik erop wijzen dat het gebruik van inerte afvalstoffen en het storten van inerte materialen, zoals vermeld in vragen 1 en 2, niet noodzakelijk op hetzelfde neerkomt.

Volgens artikel 25 van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen dd. 2 juli 1981 is het vereist voor het storten van inerte materialen een vergunning te verwerven en vervolgens te voldoen aan de bijbehorende uitbatingsvoorwaarden, conform aan het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem.

3. Tot op heden ontving OVAM geen vergunningsaanvraag met betrekking tot het storten van inerte afvalstoffen in de buurt van de visvijvers (Kalverhage) te Melle.
4. Als gevolg van het PV van de rijkszwacht en van de klachten van MIECOC is de toezichthoudende ambtenaar van de Afvalstoffenmaatschappij ter plaatse geweest. Door de toezichthoudende ambtenaar werd geen PV opgesteld, wel werd in een aangezekend schrijven gesteld dat de uitvoerende werken vergunningsplichtig waren. Op dit ogenblik zijn de werken stopgezet.
5. Het „storten” van afvalstoffen is steeds vergunningsplichtig. Wanneer echter bepaalde inerte afvalstoffen aangewend worden voor het verstevigen van dijken, het verharderen van wegen of andere gelijkwaardige werkzaamheden, wordt de vergunningsplicht van dergelijke afvalstoffenverwijderingsvormen o.m. bepaald door de reliëfwijziging die zou ontstaan. Dit geldt echter nooit voor andere dan strikt inerte afvalstoffen.

Volgens de Raad van State (arresten Pettiaux nr. 13 17 van 22 februari 1952. en Taminiaux. nr. 2604 van 26 juni 1953) staat de vraag of een reliëfwijziging aanzienlijk is ter beoordeling van de administratieve overheid, maar moet de beslissing het juiste belang van de werkzaamheden vermelden en uitmaken of, gelet op de plaatselijke omstandigheden, zij een aanzienlijke wijziging van het reliëf tot gevolg hebben.

In een recent arrest (arrest Van den Eycken, nr. 16897 van 21 februari 1975), heeft de Raad van State beslist dat grondaanvullingen die ertoe strekken het normale grondpeil over een oppervlakte van 30 m² met 2 meter op te hogen, geen aanzienlijke wijziging van het reliëf van de bodem behelzen.

6. Contacten met de NMBS in verband met de nog uit te voeren verstevigingen worden verdergezet.

Hieruit zal moeten blijken of een vergunningsaanvraag noodzakelijk is.

Vraag nr. 231
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer O. MEYNTJENS

Toekenning studiebeurzen — Bepaling inkomensgrenzen

De nieuwe regeling voor de studiebeurzen is gebaseerd op het inkomen van het gezin zonder rekening te houden met het aantal personen dat van dit inkomen moet leven.

Dit blijkt vooral uit de wijze waarop de inkomensgrenzen (zowel minimum als maximum) werden vastgelegd.

In de nieuwe regeling gaat het bedrag waarmee deze inkomensgrenzen mogen stijgen in dalende lijn per persoon ten laste.

Dit houdt in dat het nieuwe systeem voordelig uitvalt voor kleine gezinnen en nadelig voor grote gezinnen.

Door de afschaffing van de overstapregeling verliezen grote gezinnen met een inkomen net boven de maximumgrens elke toelage en daarenboven kunnen zij niet meer genieten van een vermindering op het inschrijvingsgeld.

1. Om welke redenen werd bij het bepalen van de inkomensgrens afgestapt van het vast en gelijk bedrag per persoon ten laste ?
2. Volgens berekeningen zouden 1300 studenten hun toelage verliezen met dit nieuwe systeem.
Kan de geachte Minister mij meedelen hoeveel van deze studenten komen uit een gezin van vier of meer dan vier personen ten laste?
3. Kan de mogelijkheid niet onderzocht worden om de verworven rechten van de zelfstandige student uit te breiden tot deze van de grote gezinnen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het nicuwc stelsel heeft een maximumgrens en een minimumgrens.

De maximumgrens is opgebouwd volgens het verbruikcrseenhdenstelsel uit de gezinsbudgetenquête, verstreckende van een gezin met vier personen ten laste (737.000 fr. netto belastbaar inkomen van 1981). Voor gezinnen met minder dan vier personen ten laste werd hierbij rekening gehouden met kinderbijslag en belastingaftrek: voor de gezinnen met meer dan vier personen ten laste, alleen met belastingaftrek.

Ter vergelijking, hieronder de maximumgrenzen voor het academiejaar 1983-84, uitgedrukt in netto belastbare inkomsten 1981. tegenover de maximumgrenzen volgens het oude stelsel.

Personen ten laste	0	1	2	3	4	5	6	7	...
Oude stelsel	268	357	469	603	737	871	1005	1139	...
Nieuwe stelsel	268	420	539	634	737	864	950	996	...

Voor de minimumgrens daarentegen, hebben wij ons laten leiden door wat het Centrum voor Sociaal Beleid van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius het sociale levensminimum heeft genoemd, zoals dit berekend werd op basis van enquêtegegevens bij een uitgebreid en representatief staal van de Vlaamse huishoudens.

Vertrekkend van een gezin met twee personen ten laste, 24.300 fr. besteedbaar maandinkomen in 1976, werd de grens opgebouwd naar rato van 7.000 fr.

besteedbaar inkomen per maand per bijkomend persoon ten laste, en omgezet in netto belastbare inkomsten 1981.

Alleen om budgettaire redenen is het niet mogelijk de minimumgrens te doen samenvallen met de grens van het sociaal-vitaal minimum, zodat deze minimumgrens nu op 60% ligt voor de gezinnen tot met vier personen ten laste, om te stijgen tot maximaal 74% voor een gezin met negen personen ten laste.

Eveneens ter vergelijking, de minimumgrenzen voor het academiejaar 1983-84, tegenover de grenzen waar in het oude stelsel eveneens de maximum studietoelage stond.

Personen ten laste	0	1	2	3	4	5	6	7	...
Oude stelsel	53	71	93	120	147	174	201	227	...
Nieuwe stelsel	133	241	279	311	330	349	368	387	...

Voor de opbouw van de grenzen werd afgestapt van vaste en gelijke bedragen, omdat de voorkeur gegeven werd aan een wetenschappelijke benadering van reëel en feitelijk cijfermateriaal. Wij hebben ons gesteund op resultaten van wetenschappelijk onderzoek en op gegevens van gezinsbudgetenquêtes.

Volgens de resultaten van de recentste computersimulaties op basis van het bestand 1982-83, zullen 600 tot 700 studenten hun toelage verliezen ingevolge het feit dat de maximumgrens niet meer in beperkte mate mag overschreden worden.

Uit die simulaties is niet zo onmiddellijk af te leiden tot welke gezinstypes deze studenten behoren. Wij zijn met deze gevallen ernstig begaan. Daarom hebben wij de administratie de opdracht gegeven tegen het einde van het academiejaar 1983-84, waarin voor het eerst de nieuwe reglementering toepasselijk is, een grondige evaluatie te maken van het nieuwe stelsel. Met het oog hierop zullen op het tijdstip dat de afhandeling van de aanvraagdossiers voor het lopende academiejaar voldoende zal gevorderd zijn, voor een groot aantal dossiers de relevante gegevens volgens de oude reglementering worden opgeslagen en verwerkt, en zullen de resultaten met deze van de nieuwe reglementering worden vergeleken.

Uit deze grondige evaluatie moet dan blijken in welke punten er een bijsturing vereist is.

**Vraag nr. 233
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Wijk Hayenhoek te Neerpelt — Inplanting opslagplaats huishoudelijke afvalstoffen

De uitbating van een opslagplaats voor huishoudelijke afvalstoffen, in een woonwijk, is enorm hinderlijk voor de omwonenden.

Dergelijke opslagplaatsen zouden uitsluitend buiten de woonzone mogen gevestigd worden. Bestaande opslagplaatsen in woonwijken, al dan niet met vergun-

ning, dienen bij voorrang een andere vestigingsplaats toegewezen te krijgen of, bij onwil, gesloten te worden.

Reeds geruime tijd lijdt de plaatselijke bevolking in de wijk Hayenhoek te Neerpelt onder een dergelijke inplanting.

Graag vernam ik :

1. of door de uitbater van deze opslagplaats een vergunningsaanvraag werd ingediend voor een uitbating buiten de woonzone;
- 3 zo ja,
 - a) of deze aanvraag van die aard is, dat op korte termijn de huidige opslagplaats in de oorspronkelijk ke staat kan hersteld worden ;
 - b) of in afwachting van de verhuizing op korte termijn maatregelen werden opgelegd om alle hinder voor de omwonenden te beperken.
3. zo neen, welke maatregelen onmiddellijk zullen worden getroffen om de uitbating op korte termijn stop te zetten?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag nummer 233 dd. 27 september 1983 kan ik het geachte lid meedelen dat tot heden geen vergunningsaanvraag werd ingediend voor de wijk Hayenhoek te Neerpelt.

Gezien een grote hoeveelheid afvalstoffen werd aangetroffen in de wijk Hayenhoek te Neerpelt werd een Pro-Justitia opgesteld dd. 12.10.83 en overgemaakt aan de Procureur des Konings.

Geëist wordt de site in zijn oorspronkelijke staat te herstellen.

Vraag nr. 240 (zitting 1982-1983) van 6 oktober 1983 van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Verenigingen ter verbetering van het leefmilieu — Tegemoetkomingsmogelijkheden en voorwaarden

De laatste tijd ontspruiten van langs om meer organisaties, al dan niet als vzw, die zich tot doel stellen het leefmilieu te verbeteren zoals onder meer door bio-teelt en alternatieve energieproductie en -gebruik. In hoeverre maken dergelijke verenigingen kans op subsidiëring vanwege de Vlaamse deelregering?

Is er kans dat de werklozen of studenten van de tuinbouwschool bijvoorbeeld bij deze projecten kunnen betrokken worden?

Aan welke voorwaarden dienen dergelijke verenigingen te voldoen om ondersteuning te krijgen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat binnen de perken van de begrotingskredieten, jaarlijks een toelage van maximum 20.000 fr. kan uitgekeerd worden voor verenigingen die zich binnen het

Vlaamse Gewest verdienstelijk maken op het vlak van het leefmilieu.

Om in aanmerking te komen voor een toelage dienen deze verenigingen aan de volgende voorwaarden te voldoen.

- De activiteiten van de verenigingen moeten verder reiken dan zuiver gemeentelijk en eng tijd gebonden situaties, en in hoofdzaak plaatsvinden in het Vlaamse Gewest.
- Zij moeten studies of periodieke publikaties verzorgen, die een wetenschappelijke waarde hebben of die voor het behoud inzake leefmilieu belangrijk ke opties bevatten.
- De verenigingen mogen geen andere nationale of regionale toelagen ontvangen. Een toelage aan een eventueel overkoepelend orgaan wordt evenwel niet in aanmerking genomen.

Ik wens het geachte lid er verder op te wijzen dat het eventueel betrekken van werklozen of studenten van de tuinbouwschool bij projecten in verband met het leefmilieu behoort tot de bevoegdheden van respectievelijk de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en de Minister van Onderwijs.

Vraag nr. 241 (zitting 1982-1983) van 6 oktober 1983 van de heer F. VERMEIREN

Staking overheidsdiensten — Balans

Ingevolge een oproep van de syndicale organisaties werd 's lands activiteit in de afgelopen dagen ernstig belemmerd door een staking in de overheidsdiensten.

De persmedia verspreidden zeer uiteenlopende cijfers omtrent de deelneming aan deze stakingsacties.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Minister, met betrekking tot de administratieve diensten die onder zijn bevoegdheid ressorteren, de volgende inlichtingen vernemen :

1. het aantal personeelsleden die hun taak normaal uitoefenden ;
2. het aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken;
3. het aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, een antwoord zal verstrekken voor het geheel van de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 243
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Sonometers — Aankooptegemoetkoming en gebruik

In toepassing van het KB van 18 mei 1977 en het MB van 11 oktober 1977 wordt een toelage toegekend voor de aankoop van een sonometer.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig in hoeverre er van hogervermelde toelageregeling werd gebruik gemaakt?

Hoeveel sonometers werden er op deze wijze aangeschaft en hoeveel bedroeg de globale overheidstussenkost ter zake?

Bestaat er een opeenvolging ter zake om na te gaan hoe deze sonometers worden aangewend?

Zo ja, welke zijn hiervan de resultaten? Zo neen, om welke redenen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat tot einde april 1983 113 gemeenten toelagen bekwamen voor de aankoop van in totaal 121 sonometers en 120 ijkbronnen.

De globale tussenkost bedroeg 6.114.098 frank.

Er is in geen opvolging voorzien om na te gaan hoe de sonometers gebruikt werden.

Ik wens u echter niet te verhelen dat ik momenteel een besluit van de Vlaamse Executieve voorbereid waarin aan agenten van de gemeentelijke politie en aan bepaalde technische ambtenaren van de gemeente grotere bevoegdheden in de strijd tegen de geluidshinder worden toegekend.

Voornoemde personen dienen echter vooraf een opleiding te volgen waarin o.a. aandacht zal besteed worden aan de meettechnieken.

Ik meen dat deze maatregel een kundig gebruik van sonometers kan waarborgen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 92
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer F. VERMEIREN

Staking overheidsdiensten — Balans

Ingevolge een oproep van de syndicale organisaties werd 's lands activiteit in de afgelopen dagen ernstig belemmerd door een staking in de overheidsdiensten.

De persmedia verspreidden zeer uiteenlopende cijfers omtrent de deelneming aan deze stakingsacties.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Minister, met betrekking tot de administratieve diensten die onder zijn bevoegdheid ressorteren, de volgende inlichtingen vernemen:

1. het aantal personeelsleden die hun taak normaal uitoefenden;
2. het aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken;
3. het aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten.

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Voorlopig antwoord

De Algemene Administratieve diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden verzocht de nodige inlichtingen te verstrekken.

Zij zullen ten spoedigste aan het geachte lid worden meegedeeld.

Vraag nr. 96
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

GOM S — Aantal mandaten-beheers- en reiskosten

De GOM's bestaan uit een algemene vergadering, een raad van beheer, een directiecomité, een bureau, een college van commissarissen, een regeringscommissaris en een inspecteur van financiën.

Kan de geachte Minister voor het jaar 1982, voor elke GOM, per raad, comité, of functie mededelen:

1. hoeveel personen er deel van uitmaken;
2. hoeveel de beheersvergoeding of zitpenning bedroeg;
3. hoeveel werd uitbetaald aan beheersvergoedingen of zitpenningen;
4. hoeveel de reis- of/ en representatiekosten bedroegen;
5. het totaal van al deze kosten per GOM;
6. de totale reis- en representatiekosten der ambtenaren.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de gevraagde informatie bij de bedoelde instellingen werd opgevraagd. Van zodra ik over alle gegevens beschik zal hem een globaal antwoord worden verstrekt.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN**
NATUURBEHOUD

Vraag nr. 208
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer J. DE MOL

*Artikel 65 van de stedenbouwwet — Bestemming voorde-
 ringen*

Artikel 65, § 1 - C heeft het over meerwaardevoor-
 deringen. Artikel 65, § 3 over transaktievorderingen. De
 overeenkomstige geldsommen dienen betaald te wor-
 den in handen van de ontvanger der registratie, op
 een rekening van de door de Minister beheerde be-
 groting.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen
 welke deze speciale rekening is? Welke sommen wer-
 den er op gestort per jaar sinds 1974, het jaar van de
 voorlopige gewestvorming?

Welke bestemming hebben die geldsommen jaarlijks
 gekregen?

Tijdens de parlementaire voorbereiding van de stede-
 bouwwetwijziging van 1970 werd er aan gedacht een
 fonds op te richten met deze geldsommen. Is er nog
 sprake van enig initiatief in deze zin?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid
 mededelen dat de gevraagde gegevens opgevraagd
 werden aan de administratie van de ruimtelijke orde-
 ning en het leefmilieu. Van zohaast deze mij worden
 overgemaakt, zal ik niet nalaten een inhoudelijk ant-
 woord te verstrekken.

Vraag nr. 217
(zitting 1982-1983)
van 10 oktober 1983
van de heer A. BOURGEOIS

Onbebouwde kavels arrondissement Roeselare- Tielt
— Inventaris

Kan de geachte Minister mij betreffende elk van de
 gemeenten van de administratieve arrondissementen
 Roeselare-Tielt mededeling geven van het aantal en
 de oppervlakte van de onbebouwde kavels, respectie-
 velijk in de woongebieden, in de woongebieden met
 landelijk karakter, in de woonparken en in de woon-
 uitbreidingsgebieden met opgave van het equivalent
 aantal bouwpercelen.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid
 mededelen dat de gevraagde gegevens opgevraagd
 werden aan de administratie van de ruimtelijke orde-
 ning en het leefmilieu. Van zohaast deze mij worden
 overgemaakt, zal ik niet nalaten een inhoudelijk ant-
 woord te verstrekken.

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1983
van de heer J. DE MOL

Bouwconstructies — Tentoonstellingen

Uit de lezing van artikel 44 van de stedenbouwwet kan
 niet blijken dat het oprichten van garageboxen, pre-
 fab-woningen, chalets, tuinhuisjes, caravans en ande-
 re constructies, die voor verkoop of als reclame ten-
 toongesteld worden zelfs op daartoe door plannen
 van aanleg of door verkavelingen anders bestemde
 zones, vergunningsplichtig zou zijn. Het gaat immers
 niet over het plaatsen van vaste constructies die be-
 stemd zijn ter plaatse te blijven staan.

Anderzijds zijn vele van deze tentoonstellingsruimten
 erg storend voor het straatbeeld en stedenbouwkundig
 niet aanvaardbaar. Toch blijven ze continu met wis-
 selende tijdelijke constructies voortbestaan.

1. Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mede-
 delen welke houding het bestuur van de ruimtelij-
 ke ordening en het leefmilieu aanneemt t.o.v. der-
 gelijke tentoonstellingsruimten?
2. Welke middelen zijn er voorhanden om eventueel
 tegen onaanvaardbare toestanden op te treden?
3. Wordt er bij een wetwijziging niet aan gedacht
 dusdanige tentoonstellingsruimten vergunnings-
 plichtig te maken?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid
 mededelen dat de gevraagde gegevens opgevraagd
 werden aan de administratie van de ruimtelijke orde-
 ning en het leefmilieu. Van zohaast deze mij worden
 overgemaakt, zal ik niet nalaten een inhoudelijk ant-
 woord te verstrekken.

Vraag nr. 9
van 25 oktober 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYEW

*Toegang van gehandicapten tot gebouwen toeganke-
 lijk voor het publiek — Stand van zaken*

De wet van 17 juli 1975 en het KB van 9 mei 1977
 voorzien dat een bouwvergunning voor sommige ge-
 bouwen slechts wordt afgeleverd wanneer de voor-
 waarden tot toegankelijkheid voor gehandicapten zijn
 vervuld.

Graag vernam ik van de Minister in dit verband het
 volgende.

1. Worden of werden er tot op heden afwijkingen op
 deze wetgeving toegestaan zoals voorzien in artikel
 5 van de wet van 17 juli 1975?
2. Hoe en door wie gebeurt de controle op de daad-
 werkelijke toepassing van de voorwaarden tot toe-
 gankelijkheid?
3. Werden er tot nu toe sancties genomen wanneer
 de gebouwen niet voldeden aan de gestelde voor-
 waarden van toegankelijkheid?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens opgevraagd werden aan de administratie van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu. Van zohaast deze mij worden overgemaakt, zal ik niet nalaten een inhoudelijk antwoord te verstrekken.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 201
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Luchtverontreiniging door verbrandingsinstallaties — Informatie en controle

Ik wens terug te komen op mijn mondelinge vragen nr. 10 van 9 februari 1982 en nr. 51 van maart 1983 waarin ik uw bijzondere aandacht vestigde op de nefaste gevolgen van de zure regen.

In de toelichting bij de begroting 1983 werd gesteld dat de verzuring van het leefmilieu uw prioritaire aandacht verdient.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In antwoord op mijn mondelinge vraag nr. 51 van maart 1983 werd gezegd dat naar aanleiding van het KB van 16.1.1978 informatie-initiatieven worden genomen via de leefmilieucampagne om alle gebruikers van verbrandingsinstallaties te overtuigen dat de naleving van de voorschriften niet alleen milieusanerend maar eveneens energie- en kostenbesparend is.

Wat hebben deze informatiecampagnes concreet opgeleverd en uit wat bestonden deze initiatieven?

2. Hoe ver staat het met de uitbouw van de structuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap?
3. Welke opdracht krijgen deze controlediensten?
4. De wet van 28.12.1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging stelt dat de Koning gemachtigd is om alle gepaste maatregelen te treffen ter voorkoming of bestrijding van de luchtverontreiniging o.m. om het gebruik te regelen of te verbieden (op te leggen of te regelen) van toestellen of inrichtingen die een verontreiniging kunnen veroorzaken.

Zal de geachte Minister gebruik maken van deze wet om het gevaar van de zure regen voor wat zijn bevoegdheid betreft mee te helpen bestrijden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 204
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Lawaaihinder rond luchthavens — Normen en voorlichtingscampagne

Lawaai is hinderlijk en schaadt de gezondheid. Lawaaidoofheid is ongeneeslijk !

Verskillende studies wijzen op de ernstige gevolgen van lawaaihinder voor de volksgezondheid.

Zo zou het aantal hypertensiegevallen stijgen naarmate het lawaai toeneemt. Hoge bloeddruk verhoogt de risico's voor hartaandoeningen. Uit onderzoeken blijkt dat rond een vlieghaven het aantal mensen met hoge bloeddruk veelvuldiger voorkomt. Vooral personen die meestal thuis blijven hebben daarvan veel last. Vliegtuiglawaai leidt eveneens tot nervositeit, overspannenheid en prikkelbaarheid.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Volgens de normen van de Amerikaanse FAA en de ons omringende landen heerst binnen de zone van 86 dBA voor de omwonenden een onaangename geluidhinder.

Welke normen stelt België rondom de nationale en regionale vlieghavens om de bevolking aldaar te beschermen tegen het vliegtuiglawaai?

2. In de Gazet van Antwerpen van 5.4.1983 heeft een afgevaardigde van uw departement in een interview gesteld dat men de bevolking door gerichte campagnes voor lawaaihinder wil sensibiliseren.

Uit wat bestaat deze voorlichting en werd hiermee reeds gestart?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 207
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

IJzer, Maas en Schelde — Verontreiniging

De Samenwerkende Rijn- en Maaswaterontledingsbedrijven (RIWA) stelden in mei 1983 dat het Maaswater bijna zuurstofloos is. Deze instelling heeft bij de Franse, Belgische en Nederlandse beleidsverantwoordelijkken aangedrongen op een spoedig onderzoek naar de precieze oorzaak van de vastgestelde toename van verontreinigende stoffen in de Maas.

De Stichting Internationaal Waterbeleid (IWT) is na een ingesteld onderzoek van mening dat de Westerschelde al even zo vervuild is als Maas en Elbe. Er wordt zelfs gevreesd dat het Scheldewater de vervuilinggraad van het Rijnwater zal benaderen.

Onbegrijpelijk is dit want sinds enkele jaren wil de overheid ons laten geloven dat heel wat wordt gedaan om een betere kwaliteit van het oppervlaktewater te bekomen.

Niettegenstaande een resem KB's en decreten en het toenemend aantal in werking gestelde zuiveringsinstallaties, neemt de bezoedeling van het water toe. Het lijkt me dat hoe meer geld wordt gependend in het waterbeleid des te vuiler onze waterlopen worden. Of ben ik hier mis?

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden op last van de Vlaamse Executieve analyses uitgevoerd van het water van Maas, Schelde en IJzer? Zo ja, hoe dikwijls gebeurt zulks en bij voorkeur op welke tijdstippen van het jaar? Wat waren de slotconclusies na deze onderzoeken?
2. Aan wat is het te wijten dat het water van de Maas en de Schelde eerder vuiler dan proper wordt?
3. Welke rol heeft ons bedrijfsleven in de vervuiling van Schelde en Maas?
4. Wat is de geachte Minister van zin te doen om hieraan enige verandering te brengen, wat zijn bevoegdheid betreft?

Welke rol spelen de 24 bedrijven die vermeld werden in het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 82 van 1982 die ongezuiverd afvalwater lozen in de Nete, dit dan wat het Scheldewater betreft?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 210
(zitting 1982-1983)
van 31 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Milieuverontreiniging — Aansprakelijkheid

De Nederlandse staat heeft de onderneming Shell gedagvaard wegens een ernstige bodemvervuiling in het Nederlandse Gouderak.

Hiermede wordt gepoogd de schade van de bodemverontreiniging te verhalen op de veroorzaker van de vervuiling.

In Nederland wordt, vooruitlopend op de invoering van een nieuwe wetgeving ter zake, geoordeeld dat de producent van gevaarlijke stoffen zelf het best moet weten hoe gevaarlijk deze stoffen zijn en dat de producent bijgevolg de eerste aansprakelijke is bij de

storting van dergelijke gevaarlijke afvalstoffen en derhalve verantwoordelijk gesteld moet worden.

Graag vernam ik :

1. of de Gemeenschapsminister gevallen bekend zijn waarbij dergelijke vorm van vervuiling in België reeds werden vervolgd (sinds 1980);
2. of de bovenvermelde Nederlandse redenering ook door de Belgische overheidsinstanties werd gedeeld ;
3. of de regering van zin is op het principe „ De vervuiler betaalt” in de wetgeving te doen opnemen, en zo ja, op welke termijn;
4. of een dergelijke wetgeving terugwerkende kracht zal hebben.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 212
(zitting 1982-1983)
van 2 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Sint- Elisabethziekenhuis te Herentals — Lozing van afvalwater

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 37 van 18.7.1983 in verband met het lozen van afvalwater in de Kleine Nete door het Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals.

Zoals reeds aangehaald in vorige vraag loost deze kliniek sinds méér dan 15 jaar het afvalwater illegaal in de Kleine Nete.

In het antwoord wordt gezegd dat een ziekenhuis onder toepassing valt van het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijke ingedeelde inrichtingen en dat de gezondheidsinspecteur nagaat of het betrokken ziekenhuis al dan niet in het bezit is van een lozingsvergunning. Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer is de gezondheidsinspecteur voor de eerste maal in Herentals tussengekomen om een lozingsvergunning aan te vragen?
2. Indien zulks recentelijk is gebeurd, hoe is het dan te verklaren dat dit ziekenhuis gedurende 15 jaar niet verontrust werd door de gezondheidsinspecteur?
Kan men dan nog van een werkelijke controle spreken?
3. Waarom is de lokale en regionale overheid niet opgetreden tegen deze kliniek die zonder vergunning onze oppervlaktewateren met ziekenhuisafval besmet?

Wat zin heeft het waterzuiveringsstations te bouwen als andere instellingen al die tijd gevaarlijke afval mogen lozen in oppervlaktewateren?

4. Werd reeds van overheidswege nagegaan of elk ziekenhuis in Vlaanderen een vereiste lozingsvergunning bezit?
In ontkennend geval, waarom niet?
In bevestigend geval, wat is het resultaat?
5. Voor wanneer wordt een lozingsvergunning voorzien in Herentals en hoe zal dit afvalwater dan worden afgevoerd?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid gesteld.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 223
(zitting 1982-1983)
van 15 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Afvalvervoer en -verwerking — Situering van de verantwoordelijkheid

In de zaak van het dioxinchoudend afval te Antwerpen bleek uit de persberichten één ding, een manke wetgeving en onduidelijkheid omtrent de verantwoordelijkheid van de diverse ministeries en diensten.

Het resultaat was het verschuiven van de verantwoordelijkheid.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke de verantwoordelijkheid is van de diverse ministeries (nationaal en regionaal) bij het vervoer van giftig afval vanuit het buitenland en het storten of verbranden in zee, en eveneens de juridische basis waarop deze verantwoordelijkheid berust?

Eveneens ontving ik graag dezelfde informatie maar voor afval dat vanuit België naar het buitenland vertrekt of op zee gestort of verbrand wordt.

Bij de dioxinezaak te Antwerpen hebt u de desbetreffende firma's via een deurwaardersexploot meegegeeld dat in hun vergunning verbod wordt opgelegd dioxinehoudend afval te verwerken of in te voeren.

Graag ontving ik een kopie van dit deurwaardersexploot?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 225
(zitting 1982-1983)
van 15 september 1983
van de heer D. VERVAET

Grindontginning in het Bos van Aa te Zemst — Gevolgen en maatregelen

De exploitant van zandgroeven in het Bos van Aa werkt vaak in de onwettelijkheid. Keer op keer worden de illegale grindontginningen in het Bos van Aa geregulariseerd door het afleveren van een exploitatievergunning. De Brusselse maatschappij NV Zeekanaal is hier niet vreemd aan, zij is eigenaar van de gronden en heeft baat bij een exploitatie die kan voortgezet worden, al of niet wettelijk in orde. Zemst en Humbeek zijn de dupe van de machtsblokken, met name de exploitant en de NV Zeekanaal.

Ten gevolge van de bronbemaling en het voortdurend wegpompen van water uit de groeve, is de watertafel sterk gedaald, zodanig dat de omwonenden zonder drinkwater voor zichzelf en de landbouwers tevens voor hun vee kwamen te zitten.

Zij hebben schoon te protesteren. Tot nog toe werd er weinig rekening mee gehouden.

Kan de geachte Minister antwoorden op de volgende vragen ?

1. Kan de bronbemaling ongestraft blijven plaatshebben?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het waterpeil te beveiligen?
3. Welk verhaal hebben de benadeelden als de illegale exploitatie na jaren geregulariseerd zou worden?
4. Hoe wordt hun schade beperkt en vergoed?
5. Hoe gebeurt de controle op deze ontginning?
6. Hoeveel inbreuken werden reeds geverbaliseerd in verband met de (illegale) ontginningen in het Bos van Aa en hoeveel werden er bestraft?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 227
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer G. MARMENOUT

Rioleringswerken te Blankenberge — Voorkoming schade door uitbreiding werken

In het centrum van de stad Blankenberge komen regelmatig overstromingen voor bij regenval van 8 mm in 11 minuten, hetgeen nog niet in het bereik van de berekeningsregenbui komt.

Het gevaar bestaat dat de stad aansprakelijk gesteld zal worden voor de aangerichte schade, gezien dergelijke neerslag nog als „normale regenbuien” aangezien wordt.

Volgens de studie van het algemeen rioleringsplan en verslagen van een bevoegd studiebureau, zijn de volgende werken dringend noodzakelijk :

vergroting van de capaciteit van het WZK-pompstation van 3,5 m³/sec tot 7,5 m³/sec, ten laste van de WZK;

de aanleg van 2,5 km moerriolen voor een kostprijs van ± 75.000.000 F. Deze werken vallen ten laste van de stad.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende

— Voor wat de moerriolen van de stad betreft, zou dringend een ontwerp moeten opgemaakt worden.

Kunnen de nodige subsidies voor dit werk bekomen worden binnen een korte termijn, zodat de stad haar verantwoordelijkheid voor eventuele schade aan derden zou kunnen ontwijken?

— Voor wat betreft de uitbreiding van het pompstation ligt de bevoegdheid niet binnen de mogelijkheden van de stad. Daar deze werken ook afhankelijk zijn van de noodzakelijke subsidies, liggen ze op beperkte termijn ook niet in de mogelijkheden van de WZK.

Ziet u de mogelijkheid om hieraan te verhelpen op korte termijn of zouden gevallen van schade, eventueel door niet tijdige subsidiëring, terugbetaald kunnen worden door de overheid?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 232
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Tessenderlo Chemie — Omvang kwikvervuiling

In het Nieuwsblad van 20 september 1983 lees ik dat na labo-onderzoek is gebleken dat veel kwik in de Looise groenten werd gevonden.

Dit onderzoek geschiedde in het Instituut voor Scheikundig Onderzoek uit Tervuren in opdracht van de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid. Alhoewel geen onmiddellijk gevaar bestaat voor de gezondheid van de plaatselijke bevolking, zo wordt gezegd, wordt de consumptie van zelfgekweekte bladgroenten die groeien in een straal van 1 km rond het bedrijf Tessenderlo Chemie, afgeraden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat is de aanleiding geweest om bodemstalen rond het bedrijf Tessenderlo Chemie te laten ontleden? Welke waren de analyse-cijfers?
2. Werden in Tessenderlo en omstreken nog bodemstalen op kwik en andere zware metalen onderzocht?
Zo ja, waar en met welke resultaten?
Van wanneer wordt gemeend dat deze bevuilding bestaat ?
3. Werden benevens de bodem ook stalen onderzocht van het grond- en oppervlaktewater? In bevestigend geval, graag de resultaten. In ontkenkend geval, waarom niet?
4. De amateur-tuiniers worden door deze bevuilding financieel getroffen. Als Tessenderlo Chemie verantwoordelijk wordt geacht voor de kwikvervuiling, kan deze dan niet verplicht worden de aangerichte schade te vergoeden?
5. Hoe lang wordt gesteld dat deze telers best hun land- en tuinopbrengsten niet consumeren?
6. Bevinden zich in een straal van 1 km rond dit bedrijf landbouwgronden waarop voedsel groeit voor mensen en dieren?
Wordt hiermee rekening gehouden voor de volksgezondheid?
7. De gemeentelijke overheid en de gezondheidsinspectie hebben aan Tessenderlo Chemie gevraagd de nodige maatregelen te treffen om de kwikvervuiling te beperken?
Moet dit bedrijf dan de exploitatievergunning niet naleven of is hier geen sprake van emissienormen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 234
(zitting 1982-1983)
van 28 september 1983
van de heer G. BEERDEN

Onderwijs met beperkt leerplan en kunstonderwijs — Normen werkings- en uitrustingskosten

Graag vernam ik van de heer Minister betreffende de kantons Beringen, Hasselt, Herk-de-Stad, St.-Truiden en Genk, per kanton, de hiernavolgende inlichting.

1. In welke onderwijsinrichtingen worden leergangen met beperkt leerplan en/of leergangen in het kunstonderwijs verstrekt met vermelding van de leervakken?

2. Welke waren voor de schooljaren 1981/1982 en 1982/1983 de aantallen leerlingen en leerkrachten en administratiepersoneel?
3. Welke waren voor dezelfde jaren per onderwijsrichting de toegekende weddetoelagen, de werkings- en uitrustingskosten?
4. Op grond van welke normen worden de werkings- en uitrustingskosten toegewezen en wanneer werden ze uitbetaald?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 236 (zitting 1982-1983) van 3 oktober 1983 van de heer G. BEERDEN

Drinkwatervoorziening in Midden-Limburg — Bevoorradingproblemen en saneringsplannen

Zoals u weet zijn er deze zomer heel wat moeilijkheden geweest met de voorziening van drinkwater in Midden-Limburg, vooral rond Hasselt. Naar ik verneem zou de bevoorrading te kort schieten.

Mag ik u daarom de volgende vragen voorleggen?

1. Welke plannen ter sanering van deze situatie zijn in uitvoering en tegen wanneer zijn ze klaar?
2. Welke plannen zijn in ontwerp en wanneer worden ze uitgevoerd?
3. Wordt overwogen nieuwe waterwinningsgebieden aan te boren?
4. Zijn andere oplossingen in onderzoek?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 238 (zitting 1982-1983) van 3 oktober 1983 van de heer A. LARIDON

Directieambt zeevisserijonderwijs — Voorwaarden en overgangsmaatregel

Het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de bijzondere organisatie van het hoger secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, d.d. 28 juli 1983, schrijft voor wat volgt.

1. In het rijksonderwijs voor het begeven van een directieambt, artikel 17, § 1 : „de kandidaten die-

nen te beschikken over de bekwaamheidsbewijzen die vereist worden voor een gelijkaardig ambt in hetzelfde niveau van het rijkstechnisch onderwijs”.

2. In het gesubsidieerd onderwijs voor het begeven van een directieambt, artikel 20, § 2 : „dezelfde titels, vereist voor het bekleden van een gelijkaardig ambt op hetzelfde niveau in het gesubsidieerd technisch en beroepsonderwijs “.

Is hier geen overgangsmaatregel nodig teneinde de onderwijzer met het speciaal getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van zeevisserijonderwijs (KB 24.9.1963) en die benoemd was op 1.9.1983 (ingaan van de nieuwe besluiten van de Vlaamse Executieve) de verworven rechten ten persoonlijke titel toe te kennen.

Aldus kan deze steeds de rechten op bevordering, welke vroeger (voor 1.9.1983) voor deze personen bestonden, ook behouden.

Rekening houdende met de geleverde inspanningen om het bijzonder getuigschrift zeevisserijonderwijs te behalen en de verworven rechten, daar personen in dienst kwamen en benoemd werden met mogelijkheid tot bevordering, zou deze overgangsmaatregel zeer billijk zijn.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 239 (zitting 1982-1983) van 6 oktober 1983 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Reglementering

In het ontwerp van besluit betreffende de organisatie van het secundair zeevisserijonderwijs, opgesteld op 10 mei 1983, werd onder andere verwezen naar de wet van 19 juli 1971 betreffende de algemene structuur en de organisatie van het secundair onderwijs en het koninklijk besluit van 1 juli 1957 houdende algemene regeling van de studiën in het secundair technisch onderwijs.

In datzelfde ontwerp kwamen aan de orde:

- artikel 20: in aanmerking te nemen schoolbevolking op de dertigste dag van elk schooljaar;
- artikel 27 : deeltijds/voltijds ambt van directeur;
- artikel 28: (§ 2) ambt van opvoeder-huismeester ;
- artikel 29 : splitsings- en hergroeperingsnormen ;
- artikel 30: verlenen van afwijkingen;
- artikel 32 : verlof en terbeschikkingstellingsregeling;
- artikel 34 : minimale schoolbevolkingsnormen;
- artikel 41 : regeling voor het personeel;
- artikel 46: hoofdelijk behoud van de statutaire situatie.

In het definitief besluit van 28 juli 1983 werden bovenvermelde regelingen niet meer opgenomen. Daarin wordt enkel nog verwezen naar het koninklijk besluit van 25 februari 1971, artikel 8 (programma bedrijfsbeheer) en het koninklijk besluit van 26 juli 1962 (vereiste titels), terwijl in artikel 26, § 2, voor het inrichten of toekennen van de ambten bedoeld onder artikelen 17, § 1, 18, 20, § 1 en 21 naar de nationale normen wordt gerefereerd.

Mag ik de geachte Minister vragen:

1. de koninklijke besluiten te willen preciseren waarnaar de zeevisserij scholen zich in verband met bovenvermelde materies moeten richten;
2. wanneer het koninklijk besluit van Minister Coens, dat de regelingen bevat betreffende het zeevisserijonderwijs, die als nationale materie dienen te worden beschouwd, zal verschijnen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 242
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Asfaltbedrijf te Herentals — Reukhinder en exploitatievergunning

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 44 (1982) in verband met reukhinder verspreid door een asfaltbedrijf te Herentals.

Volgens het antwoord mij destijds verstrekt, is uit een onderzoek gebleken dat een „zekere” reukhinder bij het vullen van opslagtanks voor warme bitumen niet uitgesloten is. Verder werd geantwoord dat het ingesteld onderzoek niet heeft kunnen uitmaken of die gebeurlijke reukhinder ten aanzien van periodiciteit en intensiviteit van aard is de normale burenlust te overschrijden. Er werd niettemin beloofd dat er maatregelen, zo nodig, zullen getroffen worden.

In de exploitatievergunning van 25 mei 1967, afgeleverd door het provinciebestuur van Antwerpen, staat vermeld: „De burens mogen niet gehinderd worden door uitwasemingen en/of reuk”.

Omdat me een nieuwe klacht inzake de reukhinder, die zelfs nog uitbreiding schijnt te nemen, bereikt,

vraag ik de geachte Minister te antwoorden op de volgende vragen.

1. Werkt het kwestieus asfaltbedrijf nu ja dan neen stipt volgens de afgeleverde exploitatievergunning van 25 mei 1967?

Kan er niet officieel uitgemaakt worden of dit bedrijf nu ja of neen ontoelaatbare reukhinder veroorzaakt?

2. Volgens het gemeentebestuur (brief 16 september 1982, ref. 8674/MVT/LT) is bij onderzoek gebleken dat enkel reukhinder voorkomt bij het lossen van de bitumen hetgeen in strijd is met punt 2 van de bijzondere voorwaarden voorkomende in de uitbatingsvergunning. Wat zal de geachte Minister concreet doen om deze stankoverlast te doen ophouden?
3. De rijkswacht district Geel - brigade Westerlo, die slechts optreedt tijdens de uitvoering van de mobiele permanentie buiten de normale diensturen of tijdens de weekends, heeft samen met de rijkswachtbrigade van Herentals 3 maal in augustus 1982 en 1 maal in september 1982 processen-verbaal opgesteld en aan het parket van de heer Procureur des Konings overgemaakt.

Ook de politie van Herentals stelde in juni 1982 PV op en haar technische dienst beschikt hier over een ruim dossier.

Mag ik hieruit besluiten dat dit asfaltbedrijf de vergunningsvoorschriften in de wind slaat?

4. De wet van 28 december 1962 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging voorziet in artikel 1 dat de Koning gemachtigd is om alle gepaste maatregelen te treffen ter voorkoming en ter bestrijding van de luchtverontreiniging.

Wat mogen de buurtbewoners van dit asfaltbedrijf in dit verband van de geachte Minister verwachten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.